

37.035(05)

Я - 11

Я голосую за Мир



104 10500 5

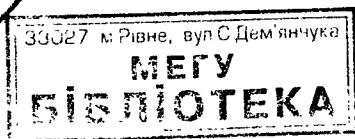


Міністерство освіти і науки України
Управління освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука

Пам'яті академіка Степана Дем'янчука

Я голосую за мир

*Матеріали XII громадських учнівських читань
“Я голосую за мир”*



N 41983

Рівне - 2008

спр. 2008 р.

54 035 (05)

Як у збірнику висвітлені основні погляди учнів на проблеми збереження миру в Україні та світі.

Редакційна колегія:

Дем'янчук А.С., доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік Академії Вищої школи України – голова редакційної колегії.

Петрук О.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки – заступник голови редакційної колегії.

Пагута Т.І., кандидат педагогічних наук, доцент.

Колодич О.Б., кандидат психологічних наук, доцент кафедри педагогічної та вікової психології.

Відповідальний за випуск: Петрук А.П., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки.

“Істерження миру – це одна з самих гострих проблем, яка стоїть перед людством і, відповідно, виховання в дусі миру стає складні особливою проблемою педагогічної науки.



Побудова незалежної держави Україна зумовила необхідність виховання підрастаючого покоління в дусі миру, формування в учнів почуття взаєморозуміння, довір'я і дружби між народами”.

***Доктор педагогічних наук, професор,
академік МПА, АПСН Дем'янчук С.Я.***

*(З виступу на Міжнародній науково-практичній конференції
“Школа за мир, взаєморозуміння і соціальний розвиток”*

м. Рівне, 1996 р.)

*Горбань Анна,
7-В кл.,
НВК №2 “Школа-ліцей”,
м. Рівне*

Щаслива моя синьоока Україна

Мабуть, немає більш ніде на світі кращої країни, ніж наша рідна Україна. Ніде більш немає такого синього волошкового неба, ніде так пишно не колосяться хліба, відливаючи золотом, ніде так заливисто не співає соловейко, як на нашій Україні. Багатьох видатних особистостей виплекала Україна, козацька Батьківщина. На своєму шляху її спіткало багато випробувань і поневірянь, але вона вистояла, не зламалась і не скорилась долі, не розгубила своїх цінностей і духовних надбань, а постійно оновлювалась, наче невмирущий Фенікс-птах. І справді, безсмертна наша Україна, з її незмінною, трохи журливою піснею, волелюбним народом, червоною калиною за вікном затишної української оселі.

Так навіщо ж плюндрувати нашу рідну землю війнами, кровопролиттями, смертовбивствами? Невже не достатньо звичайного людського щастя – щасливої родини, затишного куточка у рідній хаті, скромного достатку? Невже обов'язково вступати в запеклий бій, залишаючи напризволяще сиріт і вдів на розореній землі, поширювати смерть і розруху? “Потрібно засівати землю зерном, а не кулями”, – писав український письменник Богдан Лепкий, і ви, напевно, погодитеся з ним. Потрібно берегти нашу країну, її мальовничу природу, культуру і звичаї нашого народу. Війна – лихо і ганьба народів, а наша Україна заслуговує кращої долі, ніж вічно плентатись тернистим шляхом воєн і розбратів, замість того, щоб просто жити у мирі і достатку, маючи звичайні людські цінності – родину, дім, здоров'я.

Хай же довіку буде щаслива синьоока Україна – наша Батьківщина!

*Кожан Арсен,
2-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Про війну я дізнався з розповіді прадідуся. Під час війни лунають вибухи, їздять танки, розстрілюють мирних жителів, плачуть діти і матері.

Війна – це велике горе. Тому я голосую за мир, бо мир – це коли яскраво світить сонечко, лунає веселий дитячий сміх, батьки живуть з дітьми щасливою родиною.

*Чуприна Павло,
2-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Якось ми з мамою і татом поїхали на риболовлю. Проте, риба, напевно, була не голодна і не хотіла клювати на нашу наживку. Мені стало трохи сумно. Але раптом, що це? Жабка! Я обережно поклав її собі на долоню. Вона була маленька, зелена з білим животиком і великими переляканими очима.

– “Не бійся, я тебе не кривдитиму”, сказав я їй. А потім узяв і посадив її собі на капелюха. Нехай посидить там, угорі. Мабуть, їй ще не доводилося бути так високо. Може, й мене боятися перестане.

Мама з татом дивилися на мене і посміхалися. Їм теж сподобалась маленька жабка.

А довкола було так гарно! Ромашки посміхалися метеликам, а вітерець заплугався у високій траві. І я збагнув – я хочу, щоб так було завжди: чисте, тихе, мирне небо, яскраве сонечко, я, щасливі й усміхнені мама й тато, і маленька зелена жабка, яку ніхто не скривдить.

І якщо на планеті Земля буде мир – буде так!!!

*Якобчук Олексій,
2-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Ранок... Тонкі несміливі промені сонця прорізують нічні сутінки. Я чую, що мама вже прокинулась, але вдаю, що сплю. Мені так приємно ніжитися під теплою ковдрою, прислухатися, як мама обережно господарює на кухні. Сестричка спокійно спить. У такі хвилини я думаю, що все це можна назвати щастям. А це – миром. Бо мир – це спокій і злагода. Мир – це блакитне небо, безжурний пташиний спів, дзвінкий дитячий спів.

Я зовсім мало знаю про війну. Читав про давні битви, чув від дорослих про Велику Вітчизняну війну, бачив фільми про запеклі бої в Афганістані та Чечні. У мене з'являється багато "чому", коли думаю про це.

Чому здавна точилися війни на землі?

Чому не можна вирішувати конфлікти за допомогою слів?

Чому люди посягають на життя та здоров'я інших?

Важко відповісти на всі ці питання. Та я знаю одне: Бог дав людині життя, і лише він має право його відібрати. Страшно уявити, що колись і у нас може статися війна. Страшно за сестричку, за маму, за тата. Просто страшно.

... Я вважаю, що війна – це злочин проти людства.

*Парчук Вікторія,
2 кл., ЗОШ №14,
м. Рівне*

Щастя – це мир

Щастя – це коли щастить, коли радісно жити піж мирним небом. Я голосую за мир! Я хочу, щоб діти раділи життю, пташці, комахці і людям. Нехай вони сміються, як сонце на голубому небі. Нехай вони живуть у мрії і любові. Я завжди буду голосувати за мир!

*Костюк Анастасія,
2 кл., ЗОШ №14,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, щоб щастя було в кожній оселі, сім'ї. Я голосую за доброту і любов, за ніжність і турботу мамусь, бабусь, що виростили нас. Дякую вам, рідненькі, за теплі слова, що дарували кожную хвилину, любов і тепло, що дарували щодня. Дякую за мирне життя під теплим сонцем. Люди світу! Подаруйте мир і щастя своїм дітям!

*Кононець Владислав,
2 кл., ЗОШ №14,
м. Рівне*

Мир

Мир – це дружба. Мир – це коли діти живуть у злагоді. Коли діти посміхаються один одному. Мир – це коли добро перемагає зло. Мир – це любов до всіх людей. Мир – це коли люди радіють одне за одного, допомагають одне одному. Мир – це коли у домі завжди спокій і затишок. Мир – це коли ти щасливо живеш на своїй Батьківщині.

Давайте будемо любити одне одного, дарувати тільки радість і робити добро. І тоді на нашій Землі буде завжди мир!

*Бронський Андрій,
2-Б кл., ЗОШ №19,
м. Рівне*

Я дуже люблю свою країну – Україну. Пишаюся, що моя сім'я проживає в невеличкому містечку Рівне, що я навчаюся в самій найкращій школі, що у мене хороші друзі і вчителі.

Нещодавно ми прочитали оповідання В. Сухомлинського “Які ж ви щасливі”. Так, ми, діти, дуже щасливі, тому що у нас все попереду – побачити, пізнати, творити багато прекрасного.

Щоб збулися наші мрії – нам необхідний Мир на всій планеті.

Тому я не хочу війни! Я голосую за найтепліше слово в світі – Мир!

Жибров Валерій,
2-Б кл., 30Ш №19,
м. Рівне

Таке маленьке слово мир, а скільки у ньому радості, добра, тепла і щастя!

Я хочу, щоб завжди було блакитне небо над головою, сяяло яскраве сонце, щоб жовтим морем колосилася пшениця, а на вустах кожної людини світилася усмішка і щоб слово війна зникло назавжди. Моя сім'я голосує за Мир у всьому світі!

Власюк Юлія,
2-Б кл., 30Ш №19,
м. Рівне

Дитячі мрії не пов'язані з війною. Я дитина, і дуже мало знаю про війну.

Але з бабусиних та дідусевих розповідей я дізналася про важкі страждання, смерть, голод людей і маленьких дітей.

Тому я не хочу, щоб моя сім'я, моя родина і всі люди відчували на собі те, що було колись.

Мені дуже хотілося б, щоб ми жили в країні, де люди були б здорові, раділи життю і щоб не було з ким воювати і за що.

В мене є мрія: ходити до школи, здобути хороші знання і вирости корисною для своєї країни.

Я за Мир і злагоду на всій Землі.

Корнійчук Олександра,
2-Б кл., 30Ш №19,
м. Рівне

Війна – це велике лихо, яке чинить людина. Війна – це смерть, сльози, голод, жорстокість.

Для того, щоб не було війни, люди повинні навчатися жити мирно. Всі діти хочуть щасливого безтурботного дитинства.

Ми на це заслуговуємо!

Щоб людина могла жити і не боятися за своє майбутнє, за долю своїх близьких.

Мир повинен бути у всьому світі, щоб усі раділи
безхмарному небу, народженню новому життю, зеленій травичці,
співу пташок, дзвінкому співу діток.

Хай буде в світі більше добра, співчуття, любові!
Я за мир у всьому світі!

Крат Артем,
2- Б кл., 30Ш №19,
м. Рівне

Я люблю прокидатися зранку. Чому? Бо я бачу усміхнену
матусю, веселого татуса. За вікном світить сонечко, співають
пташки, діти йдуть до школи.

Я не хочу війни!
Я хочу миру та злагоди!

Верешко Микола,
2- Б кл., 30Ш №19,
м. Рівне

Всі люди на Землі хочуть миру! Погано, коли гинуть люди,
коли один одного вбивають, коли діти залишаються без своїх
батьків.

Добре, коли світить ясне сонечко, коли на землі любов,
злагода та спокій Я і моя сім'я голосують за мир!

Кравченко Владислав,
2-Б кл., 30Ш № 22,
м. Рівне

Я хочу, щоб на Землі був мир. Мені дуже подобається, коли
лунає сміх дітей, моїх ровесників. Я хочу щоб діти на світі жили
щасливо. Щоб у наших ветеранів була спокійна старість. Я хочу,
щоб ніколи не було війни.

*Хіміч Микола,
2-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

День Перемоги. Це свято радісне і печальне водночас. Бо немає на Землі родини, якої б не торкнулась минула війна. В пам'яті людей Велика Вітчизняна Війна відбилася величністю подій. Таким радісним моментом нашої пам'яті стала Перемога.

*Жук Анастасія,
2-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Всі люди на Землі хочуть миру. Головне в сім'ї – мир і спокій. За мир голосують всі. Люди хочуть у сім'ї миру. Мир – головне в сім'ї.

Я хочу, щоб у всьому світі ніколи не було війни. Я хочу, щоб всі діти були здорові і щасливі. Щоб завжди була родюча земля з багатим врожаєм.

*Саницька Віра,
2-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб у всьому світі ніколи не було війни. Я хочу щоб всі діти були здорові і щасливі. Щоб завжди була родюча земля з багатими врожаєми і чудовою природою. Хай ніколи не буде ніяких аварій і вибухів, при яких гинуть люди. Я знаю, що головне для кожного з нас – бути вірним своїй Батьківщині!

*Березецький Сергій,
2 кл., Шепетівський
загальноосвітній пансіон
I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Хочу в мирі і злагоді жити

Я лише маленька людина у цьому великому світі. Я розумію, що мало можу зробити для того, щоб всюди панувало добро та мир. Але, якщо кожна людина, дитина, учень кожного дня зробить по одній добрій справі, то наш світ стане добрішим і не буде злих та жорстоких людей, які роблять наше життя сірим та некрасивим.

Я також бажаю, щоб на нашій Землі – ніколи не було воєн. На війні гинуть люди, а це погано. Кожна людина хоче жити, радіти, веселитися мати багато друзів та сім'ю. А війна позбавляє людину цих радощів і приносить горе близьким та знайомих. Тому, на планеті Земля повинні припинитися будь-які війни. Люди повинні пробачити один одному все погане і простягнути назустріч руку миру.

Я хочу, щоб Земля, ніколи не відчула болю від звуків воєн, та людських страждань.

Я хочу жити в мирі і спокої і прокидатися під пісню солов'я.

*Олійник Вікторія,
2 кл., Шепетівський
загальноосвітній пансіон
I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Війна – це лихо і ганьба народів

Діти війни. Скільки випало на їхню долю! Поневіряння, голод, холод, втрата рідних і близьких. І все це вони змушені були витримати, перенести, всім переболіти, передчасно розлучившись із найкращою порою життя – дитинством.

Війна зробила їх дорослими. Страшним вогняним смерчем прокотилася війна по Україні. Сотні знищених міст і сіл, зруйнованих заводів і фабрик, шахт, мільйони загиблих. Життя дітей війни було надзвичайно тяжкими доводилося терпіти і голод, і холод.

*Плінський Олександр,
2 кл., Шепетівський
загальноосвітній пансіон
I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

У світі миру і добра

На нашій планеті Земля проживає велика кількість людей. Люди різних національностей, кольору шкіри, мовою, звичаями. Кожна людина в світі бажає миру і добра. Добро в усі часи пов'язували з любов'ю, милосердям, справедливістю, щирістю.

Чинити по-доброму допомагають моральні правила, їх втілено в народних звичаях і традиціях, прислів'ях і приказках, народних казках. Такі правила сформульовані у Біблії. "Люби ближнього, як самого себе". Тільки любов здатна врятувати від зла та війни. А любов починається з любові до всього живого; до матері, Землі, природи, людей.

Якщо кожна людина буде жити за правилами любові, всі люди будуть щасливі й житиме, як одна велика родина!

*Поліщук Роман,
2 кл., Шепетівський
загальноосвітній пансіон
I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Мої роздуми про мирне життя

Я живу в Україні в мирний час.

Всі діти мають щасливе дитинство. Співають птахи під мирним небом, ростуть розкішні троянди на клумбах, ясно світить сонечко. Всі люди радісно йдуть до праці.

Хай завжди на світі буде мир!

*Трофимчук Олена,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб на планеті Земля завжди був мир. Щоб над людськими головами світило ясне сонце і небо було блакитним, а не чорним від диму війни. Щоб всі діти мали щасливе дитинство, а їхні мами і тати були разом зі своїми дітьми, а не на війні.

*Гончарук Юлія,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я навчаюся у 2 класі. Я хочу, щоб на всій землі був мир, щоб ніколи не було війни. Я хочу, щоб всі діти землі жили щасливо і радісно, бо як не буде миру на землі, то ми не зможемо жити щасливо і радісно. Я хочу сказати словами пісні:

Хай завжди буде сонце!

Хай завжди буде небо!

Хай завжди буде мама!

Хай завжди буду я!

Я хочу, щоб голуби завжди літати в небі. Голуби – це символ миру. Ні війни! Я голосую за мир!

*Миколюк Валентин,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Хай буде мир в усьому світі,

Хай буде дружба, сміх, пісні.

Хай будуть мирними століття!

Не буде місця лиш війні.

Я живу в чудовій країні – Україні. З самого народження мене оточують безкраї лани та зелені ліси, спів птахів та дзюркотіння річок, мирне небо та лагідне сонечко.

Я щасливий, адже, можу спокійно ходити до школи, гратись з друзями, спати безтурботним сном. Я щасливий, тому що народився в мирний час.

Та, на жаль, у світі ще є багато країн, які воюють. Це знівечені долі батьків та їх дітей, це зруйновані міста і села. Це велике лихо! Я не хочу війни! Я голосую за мир!

*Гребеняк Богдан,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, прислухатися до шелесту листя, щоб жити і працювати разом з усіма. Все це можливе тільки у мирному житті. Тому наша держава стоїть на сторожі миру.

*Алтунін Євген,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Кожна людина любить найбільше той край, де народилась і живе. Кожен пишається своєю рідною землею. Я голосую за мир, тому що мир – це квітуче поле льону, золоті поля хлібів, блакитне ясне небо, гірські карпатські полонини, квітучі весняні сади, спів пташок та гірські водоспади.

*Голуб Ірина,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це коли на землі панує дружба, злагода, повага. Я дуже хочу, щоб завжди був мир, щоб діти на всій землі могли спокійно навчатися, гратися, дружити. А дорослі, щоб могли у мирі жити, працювати та виховувати дітей.

*Костюкевич Костянтин,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я радий, що народився в Україні. І хочу, щоб завжди був мир. Щоб більше не було війни, терору, голодомору. Хай люди люблять свою Батьківщину та планету. Хай людям буде затишно та спокійно.

*Мичка Марія,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це мама і тато, бабусі і дідусі. Мир – це коли йдемо до школи, бігаємо, дружимо, бачимо світ прекрасним. Як гарно і як добре, коли мир. В ньому квітнуть сади, співають птахи, голубіють ріки і моря.

Мир – це коли мої рідні здорові і я до них посміхаюсь, радію, расту. Світить сонце, пахне трава, лунають співи, звучить рідна мова – це і є мир. А все, що проходить в житті погано – це зло, це війна.

Я завжди прагну миру, щастя, і буду боротися за нього щодень. Своїми вчинками, своїм розумом я буду доводити, що хочу миру для всіх дітей на землі. Якщо все це цінувати і докладати свої зусилля, то і мир стає прекрасним.

*Швед Анастасія,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одного разу ми ходили гуляти з мамою до братської могили. Під час прогулянки я дізналася, що в могилі сплять бійці-герої, які віддали життя за те, щоб не було нової війни. Щоб сяяло золоте сонце! У затишку і спокої народжувались діти. До школи всі ходили ми!

Поклавши свій букетик на могильні плити, я подумала, що немає нічого страшнішого за війну.

Хай буде мир на всій землі!

*Гузенко Анна,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Оці незаймані ліси
Красу новій землі нестимуть
У вік найвищої краси,
У вік без воєн...

Моя Батьківщина – Україна. Не любити цю землю і людей, що живуть на ній, – неможливо! Саме тому, я хочу, щоб мир був у домі, мир у країні, мир на планеті Земля.

Щоб ніколи не гинули люди, щоб не було війни. Дуже сумно, коли гинуть дітки або їхні батьки.

Хотілось би, щоб всі люди були здоровими, міцними, жили щасливо, щоб не знали горя і голоду. Мені хочеться, щоб всі люди ставились один до одного з розумінням, доброзичливо. Щоб кожен, хто потерпав від злиднів чи кривди, не залишався самотнім.

Якщо люди готові пожертвувати собою, своїми інтересами заради інших людей, тоді світ стане кращим. А найголовніше у всьому світі, щоб був мир.

*Кондратюк Віта,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це слово ні з чим не зрівняти. Які ми щасливі, що живемо на планеті, на якій панує мир.

Мир – це щастя і спокій нас, малих українських дітей, та всіх людей нашої країни.

Мир – це майбутнє нашої нації, наших дітей, це щасливе навчання в школах та вузах.

Але і в нас, на Україні, були страшні часи : “Голодомор – 33”. Нехай же вічно горить свічка в нашій Україні, що стала храмом скорботи за “невинно убієнними” її синами та дочками.

А війна скільки біди і горя принесла українському народові. Війна... Написала це слово і зразу жахнулася, хоч і бачила її у кінофільмах. Бо війна – це обірвані мрії про майбутню професію, сподівання на довге і щасливе життя. Це останній потиск руки, останній поцілунок, останній погляд найближчої, найдорожчої людини.

Війна обірвала мирне життя нашого народу. Затьмарила сонячне небо димом пожеж, стала нестерпним болем від похоронок, що тисячами приходили щодня. Скільки було пролито крові! Скільки сліз виплакано!

За розповідями наших діда і баби, люди думали, що не буде цього жаху, цим мукам “де згарищем сіл і руїнам міст грабінницький шлях свій позначив фашист” кінця. Які жахливі плани не виношували фашисти, але зло було покарано.

Сім мільйонів українців віддали життя за свободу, мир і незалежність нашої України. Хіба про це можуть забути наші діди та прадіди, матері. Ні!

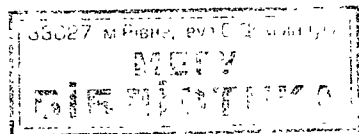
А ми, діти, та люди щасливого теперішнього повинні пам'ятати тих, хто захистив наше майбутнє покоління, відвідувати пам'ятники, могили, обеліски.

Які тепер щасливі люди, що живуть на нашій мирній українській землі. І ми, всі українці, голосуємо лише за мир! Мир! І ще раз мир!

*Ганжа Наталія,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, щоб ніколи не було війни. Нехай всі люди на землі живуть мирно і щасливо. І щоб ясне сонечко світило, щоб небо було голубе, а трава зелена. Нехай на всій землі буде мир і спокій.



№ 41 983

*Стародуб Ігор,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу жити на землі, де ніколи не буде війни. Мені подобається, коли люди посміхаються та допомагають один одному. Щоб у цьому світі не було безпритульних дітей і тварин. Щоб діти завжди приносили радість батькам.

*Ревко Вадим,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “мир”. Мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, щоб жити, будувати нові міста. Щоб діти ходили до школи, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки. Все це можливе тільки в мирному житті.

*Дубровик Інна,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Глибоке небо, широкі, безкраї лани, джерельна вода – це все наша батьківщина. Я ще малою з вуст бабусь і дідусів чула про Велику Вітчизняну війну. Коли наші діди і прадіди йшли захищати нашу Вітчизну, вони не жаліли себе, воювали до останньої краплі крові. Я не хочу більше, щоб проливалася кров наших рідних. Я говорю: “Ні війні!” Я за мир в усьому світі!

*Ярмоліна Галина,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “мир”. І я хочу, щоб на всій землі завжди панував мир. Щоб було чисте, блакитне небо та ясне сонце, співали пташки, розквітали квіти. Але всі разом ми повинні сприяти цьому. Ходити до школи і добре вчитися, дружити та довіряти один одному. Не ображати нікого, а допомагати. Також берегти природу і звірів. Ось так я бачу мир і голосую за мир.

*Омельчук Ілона,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир у всьому світі. Я хочу, щоб над нами завжди світило яскраве сонечко. Мир на планеті дає щасливе життя, війна приносить тільки страждання, біль і смерть, тому я голосую за мир, за завтрішній щасливий день.

*Шахієва Марина,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я виступаю проти війни! На війні гинуть не лише солдати, а й мирне населення. Руйнуються міста і села. Усе перетворюється в руїни. Діти залишаються сиротами. Війна нічого доброго не приносить, лише страждання. Тому всі голосуйте за мир у всьому світі!

*Росоха Світлана,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Наша Батьківщина – Україна. Це наша земля. Я хочу, щоб в нашій країні завжди цвіли квіти, світило сонечко. Щоб люди поважали. Любили одне одного. Я голосую за мир!

*Руденко Юрій,
2-Б кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир потрібен для кожної людини. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, щоб жити і працювати. Все це можливе тільки в мирному житті. Мир – це синє небо, жовте сонце. Мир – це дружба.

*Зіль Вікторія,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я їздила з мамою і татом на море, ми бачили дельфінів, рибок. Вони були дивовижні і я погладила одного із дельфінів. Мені не хочеться, щоб все це зникло, це ж краса природи і тому, я голосую за мир.

*Коханевич Віта,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що, якщо люди будуть жити в мирі та злагоді, то світ не буде на стільки жорсткий. Коли буде мир, то діти наші будуть щасливі. Коли буде мир, то ніколи не буде війни. Я раджу всім людям на землі голосувати за мир.

*Алексєєвець Вікторія,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мила серцю Україна – це земля наших дідів і прадідів. Тут народилися наші батьки. На цій землі і ми зробили свої перші кроки. І як хочеться, щоб на нашій Батьківщині люди були щасливими. Для цього всім нам потрібно жити в мирі і злагоді, любити і поважати один одного. Наша країна буде намагатися жити чесно і мирно. Тому я голосую за мир!

*Босюк Марія,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що не хочу війни. Я хочу, щоб була краса, доброта, щоб вони були всюди. Щоб наша країна процвітала і жила у мирі і спокої. Я голосую за мир!

Шукай краси,
Добра шукай!
Вони є все,
Вони є всюди...

*Лашевич Назар,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб був мир в усьому світі. Щоб люди на планеті добре жили, було здоров'я і щастя, поважали одне одного. Щоб люди не сварилися, а родичались і їздили один до одного в гості. Щоб сусід поважав сусіда. І тому я голосую за мир.

Пророк Ірина,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне

Я голосую за мир!

Я люблю неньку Україну, рідну землю. Хочу, щоб завжди була поруч моя сім'я, друзі. Мир – це коли всі живуть у злагоді та дружбі. Я хочу, щоб завжди світило сонце, зеленіла трава, щебетав соловейко і цвіли квіти.

Прончук Дмитро,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що на сьогоднішній день, багато людей б'ються, сваряться і хочуть зробити один одному боляче, а це призводить до війни. Якби ми не сварились, то на світі панував би мир. І тоді люди могли б дружити зі своїми ворогами, а діти поводитися б краще у школі.

І тому я вирішив голосувати за мир.

Демидюк Андрій,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб був мир і спокій на нашій планеті. Щоб країни не ворогували між собою, а люди слухали і поважали один одного. Щоб на всій планеті були лиш щасливі, усміхнені обличчя дітей.

Парчук Анна,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, бо я люблю свою Україну і хочу, щоб вона була гарною. Я хочу, щоб усі люди були мирні, щоб ніколи не було війни. Я хочу, щоб ця земля була веселою, мирною і милосердною.

*Шишковська Анна,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я думаю, що кожна дитина на земній кулі прагне миру.
Мир – це чисте, голубе небо, спокійне дитинство. Як добре
жити без війни, голоду, холоду.
Усі люди на планеті хочуть, щоб був мир.
Я голосую за мир!

*Диновська Кароліна,
2 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що мрію щоб всі люди були дружні,
любили та поважали один одного. Також я хочу, щоб люди не
платили злом за зло, а більше пробачали. Я вважаю, що коли люди
будуть миролюбиві, то наше життя стане радісним, щасливим та
прекрасним.
Хай буде мир!

*Боровець Юлія,
2 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я хочу, щоб не вбивали людей і
щоб не було війни. Щоб всі народи були нам не ворогами, а
товаришами. Нам не потрібна війна. Тому, що вона приносить горе
і біди. Я чула, що були пісочні годинники. Коли стікав пісок, то
людині відрубували голову. Я хочу, щоб це ніколи не
повторювалося.

Ось чому я голосую за мир.

*Черненко Ярослав,
2 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

За мир в усьому світі

Як гарно на небі світить сонечко, воно гріє нас своїми промінцями. Але як багато людей живуть зараз в місцях, де відбувається війна, де гинуть матері і діти. Скільки сліз і горя. Голод і холод, хвороби і рани – це все страхіття війни.

Я радий, що я живу в Україні, де вже багато років люди живуть в мирі та спокої. Вони не бояться лягати спати і з радістю зустрічають новий день.

Ми щасливі діти, тому що ніколи не знали війни, і нехай цей жах ніколи не приходить на нашу землю.

Я і всі діти світу голосуємо за мир і спокій на Землі.

*Левізорик Наталія,
2 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що це завжди мир у родині. І тому, що це мир серед людей. Нехай на світі спокій буде сьогодні, завтра і назавжди. Мир – найпрекрасніше слово на світі! Мир – коли сонечко світить, мир – так потрібен дорослим і дітям. Мир – так потрібен усім!

*Федорів Костя,
2-А кл.,
Шепетівське НВО №2,
Хмельницька обл.*

Щаслива моя синьоока Україна

Мальовничі краєвиди гірських карпатських долин, краса золотих верхівок київської Лаври, темно-сині хвилі Чорного та Азовського морів, наші ліси і ріки – це наша рідна синьоока Україна. А ми український народ – її діти, виплекані її ланами і садами, гаями і полями. Для нас Україна – рідна маги, Дніпро – батько. Вони єдині неповторні, найрідніші.

Я пишаюся своєю синьою Україною і щасливий, що в ній народився. А вона щаслива тому, що має багато чудових гостинних і працьовитих синів і дочок. І ми відчуваємо тепло її землі, а Україна відчуває нашу силу та підтримку.

*Марчук Тетяна,
3-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Тому, що я хочу, щоб на світі панувало лише добро, щоб не було війни між людьми, і не забруднювалися території, а люди добре ставилися до тварин і рослин. Я хочу, щоб ті, хто працює на фабриках, не забруднювали повітря.

Ось чому я хочу, щоб на Землі панував МИР!

*Бедін Віталій,
3-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую тільки за мир!

Наша Україна – велика країна. В ній проживають народи інших країн, тому хочеться, щоб всі жили в мирі і злагоді. Наші прадідусі і дідусі захищали нашу країну від ворогів, щоб жити в мирі і ніколи не знати війни.

В нас красивий символ миру – це голуб. Хочеться, щоб він літав тільки на фоні голубого неба, а не в темних клубнях диму від гармат. Бережімо пам'ять про всіх тих, хто захищав і визволяв нашу рідну Україну від ворога!

*Жульєша Марія,
3-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що мир – це кожен мій вдих. Мир – це свобода, якою ми володіємо, як крає в голубому-голубому небі сонечко, свіже повітря, пташиний спів.

Наша свобода не закінчиться ніколи!

*Пашинська Ірина,
3-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що я не хочу, щоб були війни на Землі і вибухи у сні. Я хочу, щоб на Землі був мир і здоров'я. Я хочу, щоб світ був багатий, і всі люди були щасливі.

*Тхорук Юлія,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб на нашій планеті Земля панував мир, щоб не було війн і люди не ворогували, а навпаки дружили, щоб небо було голубе і ясне, з усмішкою світило сонце. Я хочу, щоб люди не помирилися, як на війнах і не проливалась безневинна кров. Щоб не їздили танки на нашій площі і не випускали величезних гранат. Я хочу, щоб люди, які побилися, відразу мирилися. І наша Україна не страждала від болю людей. Я мрію, щоб припинилися усі війни на планеті і ніколи більше не повторювались, щоб знищили всю зброю і більше ніхто її не виготовляв. Мені подобається та країна, в якій панує лише мир і злагода!

*Мокринська Катерина,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одного разу, ввечері, я була з бабусею і попросила її розповісти про війну. Бабуся розповіла, що війна – це коли не світить сонце, ніхто не радіє. Люди б'ються з людьми іншої країни, проливається багато крові, багато хто помирає, людей забирають у полон. Це коли не зеленіє трава у лугах і лісах, не цвітуть квіти, це коли немає миру і злагоди.

Але зараз у нашій державі панує мир і злагода. Яскраво світить сонечко, люди радіють кожного дня. Над нами голубе небо, усі радіють. Ми за мир!

*Трофімчук Наталія,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, бо хочу, щоб сяяло ясне сонечко. Я хочу, щоб соловей свою пісню під мирним небом співав. Хочу, щоб народ наш війни не бачив, що дружба і мир у всіх країнах існували. Щоб ніхто і ніколи ворогів не мав. Щоб люди жили у злагоді, завжди були щасливі і радісні. Ось чому я голосую за мир!

*Лаворик Дмитро,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Коли є мир – є гармонія, злагода. Не падають бомби із літаків, сонце світить ясно, не горять будинки.

Все може рідна земля: може нагодувати своїм хлібом, напоїти із своїх джерел, здивувати красою. От тільки захистити сама себе не може. Тому захист рідної землі – обов'язок тих, хто їсть її хліб, п'є її воду, милується її красою. Коли на нашу землю нападали вороги, на її захист ставав весь народ.

Найбільша біда з усіх бід, які бувають – війна. Війна залишає відбиток на житті всього народу, на долі країни. Найстрашніше – смерть, смерть рідних, близьких, друзів. Війна – це зруйновані міста і села. Це вигорівші від бомб ліси і луки. Це літаки і танки, які винищують невинних людей. Це полонені, голод, жорстокість, розруха.

Я не хочу щоб була війна. Наша країна – мирна країна. Але мир потрібно берегти і захищати. Щоб вороги миру не могли застати нас зненацька, нашій країні потрібна сильна армія.

Я хочу, щоб завжди був мир!

*Андрощук Діана,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хай мир настане в кожного в душі

Якщо не буде миру в душі кожної людини, то всі ми будемо злими, недобрими, нечемними. І ми ніколи не будемо знати, що таке правда, любов, доброта. Це так приємно, коли тебе оточують люди з мирною душею.

То ж будьте добрими людьми! І все буде добре на Землі. Ніколи не будьте жадібними, злими, і тоді мир настане в кожного в душі!

*Каплюк Максим,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Треба жити мирно, тому що з тобою ніхто не буде дружити. Ніхто б не спілкувався так, як хочеться усім. Мирне життя – це доброзичливе перебування в державі. Щоб був мир, потрібно бути чемним, справедливим. Не треба намагатись зробити неприємність, сказати неправду. Від цього не буде мирне життя. А я хочу, щоб був мир!

*Хамич Марина,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мої роздуми про мир

Я іноді дивлюся телевізор, де бачу, що в світі ще є війни. Там люди дуже страждають від них. Руйнуються будинки, діти втрачають батьків, всюди дуже багато горя. Тому я дуже хочу, щоб у світі був мир!

*Мамчур Роман,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хочу жити в мирі і злагоді

Щоб жити в мирі і злагоді, потрібно не воювати з іншими країнами. А для того, щоб не воювати, потрібно з ними не сваритися.

Потрібно поступатися іншим, допомагати тим, хто потребує допомоги.

Хай буде мир і злагода у світі!

*Лівшук Богдан,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хай мир настане в кожного в душі

Я бажаю, щоб всі друзі і близькі жили у злагоді. Я бував у багатьох містах і бачив бійки, чув сварки. Це дуже неприємно, і, навіть, страшно.

Я бажаю, щоб всі були мирні, дружні і добрі. Я хочу, щоб на землі панувала злагода і затишок.

Я хочу миру у душі!

*Пастух Антон,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хай мир настане в кожного в душі

Як би миру не було у душі, тоді люди не спілкувалися б один з одним, при зустрічі вони б сварилися за кожну дрібничку. Якщо люди не можуть вирішити хто правий, вони чомусь вбивають свого супротивника. Так починаються війни. Це небезпечно для нас.

Я хочу, щоб мир був в кожного в душі.

*Степанець Ніна,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Якби не було миру в країні, то б панувала неправда, грабіж. Ми б не знали, що таке любов, мир, опіка, доброта, а знали тільки, що таке жорстокість. Люди могли б вбивати і не сидати у тюрму, кривдити інших дітей і не тільки чужих, а й своїх. Усі люди не могли б сказати правду, а казали б неправду тому, що вони не знали б, що таке правда. Президентами країн були б найхитріші і найнесправедливіші люди. І усі підкорялися б їм.

Це усе залежить від миру на Землі!

*Рижук Максим,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

У кожній сім'ї має бути мир. Діти повинні приносити у дім радість і злагоду. Кожна людина має співчувати і розуміти. Якби люди не співчували, на планеті було б неспокійно. Я вважаю, що ніхто не повинен сваритися та битися.

Якщо ти будеш ображати менших, або сміятися із хворих, то до тебе не будуть звертатися, не будуть допомагати в скрутну хвилину.

Хай буде на планеті мир!

*Завацький Віталій,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Люди живуть на планеті Земля. В кожного є сім'я. Щоб життя було дружним та спокійним, треба дружити, мирно жити. Треба гарно вчитися, та бути чесним, не забруднювати природу та не вбивати тварин. Якщо всі будуть дотримуватися своїх обов'язків та законів то буде мир!

Я голосую за мир!

*Женевська Юлія,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хай мир настане у кожного в душі

Здавна на землі люди цінували праведне життя: чесне, щире, відкрите. Дорослі вчили дітей, що треба утримуватись від поганих вчинків, лихих намірів. Зло, як відомо, довго не забувається і породжує лише зло, добро примножує добро.

Я вважаю, щоб був мир в душі і на Землі, люди повинні бути добрими, щирими в своїх намірах. Кожна людина має залишити свій слід на Землі, народити дитину, посадити дерево, збудувати будинок, і щоб завжди був мир на всій планеті.

*Яковчук Вікторія,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Ми маленькі посланці миру

Поки що ми маленькі, але від нас залежить життя суспільства. Тому нам важливо вже зараз вчитися жити мирно і дружно. Вчитися розуміти, вибачати і любити один одного. Не потрібно сваритися і битися як це часто роблять діти. А якщо ми випадково зробимо щось погане, то повинні обов'язково вибачитися.

Я думаю, ми це зрозуміли і ніколи не будемо сваритися і битися.

*Шалдо Максим,
3-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Хай мир настане в кожного в душі

Коли в душі у людини панує мир, то людина доброзичлива і миротворна. Людина постійно посміхається, і несе з собою добро. Людина, в якій немає миру в душі – зла, сердита на весь світ. Але не світ винен в її проблемах, а вона сама. Людина повинна створювати мир в душі і підтримувати його, щоб ніякі негаразди не змогли його підірвати. Найкращий метод створити мир в душі,

то віра в Бога. Ісус Христос – найбільший миротворець нашої історії, на якого ми повинні рівнятися.

Якщо б у кожної людини панував мир і у світі ніколи не було би війни!

*Рогозіна Ярослава,
3-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Нам пощастило жити у мирний час. Чому ж ми так часто згадуємо війну? Для чого, щоб більше любити і цінувати мир. Ми ніколи не знали війни. Наші батьки теж не були на ній. А ось старші пам’ятають. Ті ніколи не забудуть війни. Скільки прекрасних людей загинуло на ній! Скільки згоріло міст. Скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків.

Я голосую за мир, тому що на світі немає нічого страшнішого від війни.

*Борозна Владислав,
3-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

Якщо б ми не жили в мирі, то ми не були б такими задоволеними, радісними. В нас не було б ніякої дружби, любові до інших. Якби ми не жили у злагоді, не було б порядку на нашій планеті.

Тому я хочу у мирі і злагоді жити! Це так потрібно мені.

*Джунусова Ірина,
3-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

Ми маленькі посланці миру. Я хочу, щоб мир був всюди: на Землі, у державі, і, звичайно, в душі, щоб ми, діти жили спокійно. Тоді ми не будемо злими. Мир – це дуже добре!

Ось чому я хочу миру в душі.

*Осипчук Анастасія,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мені здається, що бути доброю людиною дуже важливо. Моя мама добра, вона завжди мене вибачає і тому між нами завжди панує мир. Я думаю, що якби всі люди вміли вибачати, то ніколи б не було непорозумінь і війн. А це моя мрія! Я хочу завжди бачити усміхнених, щасливих людей, які здатні на взаємодопомогу.

Ще з казок я зрозуміла і назавжди запам'ятала, що добро завжди перемагає зло. Усім, хто в це не вірить, я раджу спробувати допомогти комусь, і ви відчуєте, як це приємно. У добрих людей завжди багато друзів, а вони дорожчі за будь-яке золото. Тому здобуйте і бережіть товаришів. На мою думку, мир буде тоді, коли ми всі будемо друзями, тому я голосую за мир!

*Злотнік Антон,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир! Яке чудове слово! З ним я пов'язую тишу, спокій, благодать, щастя, злагоду. При нагоді своїм близьким, рідним, друзям ми бажаємо миру, щастя й злагоди. Хіба щастя й злагода можуть бути у людини, якщо не буде миру?

Із розповіді моєї прабабусі Олі я дізнався про ті лихі часи, коли нашу землю топтали німецько-фашистські загарбники. Великого горя зазнав український народ. Більше всіх під час війни страждали діти.

Знаю, що зараз іде війна на Близькому Сході. Там гинуть тисячі безвинних людей, у тому числі й діти.

Я, як і всі добрі люди, голосую за мир на всій планеті!

*Мальчик Яна,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Всі українці, які живуть на своїй Батьківщині та за її межами, дуже люблять свою державу. Ще з дитячого садка нас вчать любити ближнього, допомагати один одному і цінувати мир.

Будучи у третьому класі, я уже знаю про те, що у боротьбі за мир у різні часи загинуло багато українців. Я знаю, що війна – це жахливий факт, якого ніхто не хоче. А тому люди повинні робити все для того, щоб зберегти мир і спокій на Землі. Мир на Землі повинен починатися із сім'ї, друзів, класу.

Якщо всі люди робитимуть добрі вчинки, то мир надовго оселиться у нашій країні. А тому давайте намагатимемося всі підтримувати злагоду, добро, спокій для того, щоб завжди на Землі був мир!

*Ношкалюк Катерина,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Щастя моє в тому, що про війну, голод і холод я знаю з книжок та розповіді моїх рідних. Мій прадідусь Фурманюк Роман Сергійович також воював, захищав нашу Вітчизну. Я вважаю, що всі мешканці нашої планети повинні берегти й охороняти рідну землю. Пам'ятати про подвиги, хоробрість тих патріотів, які принесли Мир на землі.

За мир!

*Мельник Катерина,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир у всьому світі

Ми, діти, хочемо жити у мирній і щасливій країні. Щоб лунав дитячий сміх, світило яскраве сонечко, цвіли чудові квіти.

Бо війна – це жах, горе, смуток, голод і смерть.

Але, на жаль, скільки існує життя на Землі, стільки іде боротьба за мирне життя. Нам не потрібна війна, нам потрібен мир!

*Лесковець Данило,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир. Я дуже хочу, щоб не було війни. Щоб люди не вбивали один одного, щоб не страждали діти. Нехай ніколи у світі не буде голоду, бо я чув яким страшним був голодомор, і скільки від цього загинуло людей.

Люди мають піклуватися один про одного, любити своїх дітей, батьків. А також потрібно берегти нашу планету Земля від забруднень та технічних катастроф.

Я думаю, що коли усі будуть добрими один до одного, щирими, небайдужими та відповідальними, тоді ми будемо жити у щасливій родині, в рідній країні, на мирній прекрасній планеті Земля!

*Дворак Яна,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо мир – це щасливе життя і казкове дитинство. Якщо ми живемо в мирній країні, то у нашій країні не буде війни, не буде сварок між людьми та всі вислуховуватимуть думки інших.

Тому я голосую за мир!

*Кучерова Дарія,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Ми, сучасні діти, хочемо вирости розумними, здоровими, щасливими. А для цього просто необхідно кожного

ранку бачити яскраве сонечко, веселу маму, усміхненого тата, сестру і брата. Ми хочемо учитися в гарних школах, співати веселих пісень, спілкуватися з щирими друзями. І все це під мирним, синім небом. Тому я голосую за мир і спокій у кожній родині, у кожному будинку, у кожному селі і місті, у кожній країні на нашій землі.

*Гвоздик Павло,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Війна... Скільки страждань, горя, страху, смерті у цьому слові!

Війна – це голод, холод, сльози й руйнування...

Я і мої батьки народилися у мирний час, але на долю наших прадідусів і прабабусь випали важкі випробування. Моя прабабуся Поліна була медсестрою, і ризикуючи своїм життям, рятувала інших. Вони зробили усе заради Перемоги, не дивлячись на той жах, що довелось пережити. Завдяки їм, я маю змогу навчатися у школі, займатися плаванням і радіти життю.

Дякую Вам, я ніколи не забуду! Всі ці слова я присвячую Вам!

Я віддаю свій голос миру!

Я голосую за мир!

*Бережнюк Олексій,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб усі люди жили мирно! Для того, щоб був спокій у країні, треба почати з найменшої ланки: сім'ї, шкільного колективу. Потрібно бути чесною людиною, сміливою і мати багато друзів, які у тяжку хвилину завжди допоможуть.

Мир потрібен для того, щоб ми могли спокійно вчитися, дорослішати і робити значимі внески у розвиток України!

Сказав мудрець:

– Живи, добро звершай!
Та нагород за це не вимагай.
Лише в добро і вищу правду віра
Людину відрізня від мавпи і від звіра
Хай оживає істина стара:
Людина починається з добра!

*Марчук Ольга,
3 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Пісня моєї душі

Безцінним скарбом є людське життя. Воно дається людині тільки раз, тому так хочеться якомога більше побачити, досягти, створити. Кожна людина народжується на цей світ для щасливого життя.

Я не хочу війни! Я засуджую тих людей, які байдужі до всього прекрасного, прагнуть тільки вбити, випустити свою злість, збагатитися.

Я хочу, щоб пісню моєї душі – пісню миру – почула кожна людина і підспівала мені: “Де мир та тишина, щасливі там люди, блаженна сторона!”

*Балаушко Надія,
3 кл., Мухарівська ЗОШ,
Славутський р-н.,
Хмельницька обл.*

Я за мир

Мир. Що означає це слово? Мир – це коли всі люди живуть дружно. Мир – це слово дуже добре. І тому, я – за мир, за мир на всій землі, на всій планеті. Я повстаю за те, щоб не було ворогів, а тільки друзі. Я за те, щоб не було ворожнечі, а тільки Мир та спокій. Я за мир, але я проти війни, я проти ворожнечі. Ось, наприклад, Друга Світова Війна – скільки лиха і горя вона принесла, скільки загинуло невинних людей і все через ворожнечу, вона принесла багато страждань: звістки про смерть рідних, голод, знищення всіх цінностей України.

Наші бабусі і дідусі ще до цих пір згадують голодні 19941-1945 роки, а також з сумом і болем вони пригадують і післявоєнні роки.

Війна – це зло, яке спричиняє ворожнеча, яке спричиняють вороги. Я проти того, щоб гинули невинні люди. Я проти ворожнечі! Я за мир! Я за спокій і лад. І тому, я в майбутньому – зроблю все, що в моїх силах, аби в світі панувала злагода і мир. Щоб не було війни і щоб не страждали люди.

*Зубарець Марія,
3 кл., Мухарівська ЗОШ,
Славутський р-н.,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Між добром і злом точиться вічна боротьба. Сьогодні добро і зло бачиться мені, що діють передусім у сфері людських стосунків. Зараз на початку нового тисячоліття, коли зазнають змін установлені погляди людини, у суспільстві відчувається розгубленість і зневіра. Тому дуже важливо для пошуку істини звертатися до вічних цінностей. Добрими, на мою думку, є такі людські вчинки, які не суперечать божим заповідям.

Добра людина ніколи не скривдить ближнього, не заздритиме, не привласнить собі того, що надбане працею інших. Добра людина не матиме гріху лінивства, гордості, марнославства.

А от зло з'являється там, де люди перестають дотримуватися Господніх заповідей. Заповідь “Не убий”, на мою думку, забороняє не лише прямо позбавляти людину життя, адже існує й опосередковане вбивство, наприклад, отруєння води, повітря, промисловими викидами. Чиясь недбалість чи байдужість може призвести до технологічної катастрофи, коли загинуть тисячі людей. Або, скажімо, заповідь “Не вкради”. Злодій – не лише той, хто заліз у чужу квартиру, а й той хто дозволяє собі розкрадати чи привласнювати державне майно.

Сподіваюсь, якщо в нашій країні буде більше людей, які живуть щиро за Божими заповідями, то добра на Землі стане більше ніж зла.

*Ющук Софія,
3 кл., Мухарівська ЗОШ,
Славутський р-н.,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Про жах війни, проливання крові людей світу, я дізналася, вивчаючи історію минулих літ. Багато про лихо, яке приносить людству війна бачу з телеекранів. Дуже багато про жах війни дізналася з розповідей бабусі. З болем у серці дізналася скільки односельців не повернулися з поля бою, скільки дітей залишилося сиротами, не промовили доброго слова – “тату”.

Кожного ранку низько схиляю голову, минаючи обеліск загиблим односельцям. А скільки тих обелісків стоять у смуті на землях всього світу.

Я голосую за мир, щоб моє дитинство не знало страхіття війни. Щоб радісно жила родина. Ніколи не хочу розлучатися із своїм татусем, братиком. Хочу бачити щасливих односельчан, які поспішають на роботу. Хай завжди лунає дзвінкий сміх малечі на вулиці. З року в рік колосяться урожайні ниви.

Над ними хай завжди виспіває жайвір, скрекоче коник-стрибунець. А річечка Корчик завжди покійно тече в своїх берегах. Зелений сосновий і мішаний ліс дарує нам свої пахощі, пригощає нас ягодами, грибами.

Я голосую за голубе, мирне небо, за яскраве сонечко, за спокійно-тихий вечір, голосую за рясний, пахучий цвіт садів із дзвінким переспівом птахів, за мир між усіма народами, за любов ближнього.

*Акімов Ростислав,
3 кл., Мухарівська ЗОШ,
Славутський р-н.,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Небо і Земля, спокій між людьми, людина і природа – це МИР. Живучи в наш складний час, спостерігаючи за життям свого народу й усього людства, я часто замислююся, що чекає на нас

усіх у майбутньому. Адже якщо не буде миру на землі, то й не буде світлого майбутнього у всіх людей.

Інколи мені здається, що на людство чекає прекрасне майбутнє. На Землі не буде великих війн, завдяки досягненням науки й техніки людство назавжди очистить планету від сміття, якими воно заповняє її ось уже протягом багатьох років. Усі люди будуть жити в гармонії з навколишнім світом і природою. Але через хвилину мені здається, що таке життя може настати тільки у тому випадку, якщо все людство буде щасливим. А бути щасливою людиною, це означає – мати мир між усіма. Кожна людина шукає собі щастя. І мені здається, що якби важко не було, треба радіти сонечку, дню, спокою, тиші і миру в рідній оселі.

І все ж таки, майбутнє у людства повинно бути і наше завдання зробити його прекрасним. Запанує Мир в усьому світі і людей чекає чудове майбутнє.

Загребельна Ірина,

3-Б кл.,

Шепетівське НВО №2,

Хмельницька обл.

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Війна. Чули ми про неї тільки з розповідей прадідів, прочитаних книжок і переглянутих кінофільмів. Коли прийшли її тривожні часи, коли Батьківщині загрожувала небезпека, весь народ піднявся зі зброєю в руках, щоб захистити свої рубежі.

Навіть діти мирного, трудового народу встали з дорослими пліч-о-пліч, взявши в руки зброю. Незважаючи на заборону дорослих, які хотіли огородити їх від небезпеки, вони всіма правдами і не правдами приєднувались до військових частин, ставали розвідниками, медичними сестрами, підриwnиками.

Багато хлопчиків і дівчаток прийшли в партизанські загони, щоб помститися ворогу за смерть близьких, за спалене житло – за все зло, що принесли фашисти в окуповані райони. Юні партизани проникали в найнебезпечніші місця і з честю виконували свої бойові завдання.

Їх було багато, дітей-героїв, і всі вони були різні, кожен зі своїм характером, звичками, здібностями. І кожен по-своєму проявляв себе в критичних ситуаціях. Але є в них багато спільного це хоробрість, готовність до подвигу, любов до Батьківщини.

Наша Шепетівка пам'ятає свого юного партизана Валю Котика, який кинувся з гранатою на ворога і загинув, охороняючи склади боєприпасів.

Тихо зараз шелестять в парку дерева. Під їхніми кронами стоїть пам'ятник Валі Котику і поряд завжди лежать квіти. Школа, де він вчився, носить його ім'я.

По всій країні збудовано безліч музеїв, що відкривають перед нами картини війни. І до сьогодні на День перемоги, проходять паради на честь визволення від фашистських загарбників.

Ми впевнені, поки світить сонце, не забудуть люди всенародного подвигу тієї далекої війни.

Дяк Світлана,

3-А кл.,

Володимирецька ЗОШ,

Рівненська обл.

Щаслива моя синьоока Україна

Де б ти не жив: біля високих гір чи синього моря, серед безкрайнього степу чи в оточені віковичних лісів у місті чи в селі, все це зветься одним словом – Україна.

Україна – це моя Батьківщина. Тут живуть мої тато, мама, дідусь, бабуся, сестричка. Я теж громадянин України, бо живу на цій землі, знаю співучу українську мову, люблю і шаную своїх батьків, свою землю, рідний край. Погожого ранку до мого віконечка зазирає лагідний сонячний промінчик. Цей промінь – маленька золота частинка великого щедрого сонця. Так і я є невід'ємною частинкою славного народу України.

І нам потрібно піклуватися про свою Україну, берегти її, дбати про її добробут.

У цьому – наше велике покликання!

*Волощук Ілона,
3-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу, щоб на всій Землі ніколи не було війни. Щоб діти не знали, що таке війна. Я хочу, щоб всі люди були добрі, щоб в людських душах не було зла. Чисте, голубе небо було над нашими головами. Щоб щастя і мир були на Землі.

*Андрійчук Федір,
3-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Іде по Землі новий 2008 рік. Несе за собою багато свят: Різдво Христове, Старий Новий Рік, Василя та Водохреще. Ці свята навчають людей, щоб вони були доброзичливими і не сварились.

На Різдво люди ходять колядувати, на Василя хлонці ходять посівати, на Старий Новий рік дівчата ходять щадрувати, а на Водохреще люди ходять в церкву святити воду. І після цих свят люди хочуть прожити в добрі і достатку, засіяти і зібрати щедрий урожай. Щоб багата держава, щоб не хворіли люди, щоб весь світ дізнався, які ми мудрі і доброзичливі. Отак я розумію мир на землі.

*Кущева Юлія,
3-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир у всьому світі. Як добре жити без війни і як страшно, коли навкруги стріляють. Мені багато розповідали про наслідки війни, дещо дізнавалися з телевізора. Під час війни, гинуло багато людей серед них також діти. Руйнувалися будинки, школи не працювали і діти не навчалися. Багато дітей ставали сиротами, бо їх батьків було вбито! Тому я хочу, щоб був мир!

*Тинчук Роман,
3-Б кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що злагода і мир допомагає людям жити. Коли на Землі мир, будують будинки, вирощують хліб. Люди дружні, вони не сваряться.

А війна – це голод, розруха, голодні діти і дорослі. Тому я голосую за мир!

*Герасимчук Юлія,
3-Б кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Яке багатогранне слово мир. Воно поєднує в собі ласкаву мамину посмішку, теплоту та ніжність бабусиних рук. Я вважаю, що мені та моему поколінню дуже пощастило, що ми живемо у час миру та злагоди.

Я хочу, щоб над нами яскраво світило сонце, було лагідне, блакитне небо, весело щебетали пташки.

У слові війна – біль матерів, стогін поранених і плач сиріт. Це чорна сторінка в історії, і потрібно докласти всіх зусиль, щоб цього ніколи не сталося.

Я голосую за мир, за завтрашній щасливий день, якого чекають з радістю і надією.

*Щут Андрій,
3-Б кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що мир – це блакитне небо, радісне дитинство, можливість ходити до школи, спілкуватись з друзями.

Мені дуже пощастило, що я живу у мирній країні, і майбутнє своєї країни я бачу у мирі та згоді. Я хочу, щоб страхіття війни не зачепило жодне людське життя, щоб не було бомбардувань, як у Палестині та Іраку.

Отже, я закликаю всіх людей планети об'єднуватись заради миру.

*Яковчук Олександр,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Скільки щастя мають люди від того, що на Землі – мир. Не вибухають бомби, не вмирають діти, не голодують старі люди.

Я живу в чудовому місті, навчаюсь у школі. Кожен день я прокидаюсь вранці і бачу сонечко, свою вулицю, місто, яке знаю і люблю. Радію квітучим садкам і усмішкам своїх друзів.

Мені добре і спокійно жити. Хочу, щоб усі люди були щасливими. Тому, я голосую за мир!

*Янчишина Іванна,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре прокидатися у мирній країні, де мирно щебечуть птахи, шумлять дерева і поволі течуть ріки. Де на тлі синього мирного і безхмарного неба яскраво світить сонце. Я рада, що живу у мирні часи і щиро співчуваю тим людям, що пережили війну. Сьогодні я впевнена у своєму майбутньому. Хоча я і не знала війни, але я не думаю, що це добре. Як відомо є такі країни, де миру немає – там панує війна. На щастя я живу у мирній країні і я бажаю миру тим, хто його немає. Отже, я голосую за мир! Давайте жити дружно!

*Наумчук Ірина,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Сонце, небо, земля, квіти – це так прекрасно. Рано встаєш, пташки співають, сонечко заглядає у віконечко. А якби на нашій землі була війна, то всього цього не було б.

Тому я голосую за мир.

*Марченко Ярослава,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Коли люди вітають одне одного з якимось святом, то разом з побажаннями щастя, здоров'я, благополуччя, бажають миру. Мир панує тільки там, де між людьми є любов і повага. Він необхідний і у сім'ї, і в країні, і у цілому світі. Дітей, що посварилися, батьки вчать пробачати один одного і миритися. Друзі, які посварилися і хочуть помиритися говорять один одному мирилки:

Ти – не ворог, я – не ворог.
Нам сваритись просто сором.
Помирились, помирились.
Щоб ніколи не сварились.

А якщо друзі не помирились, то залишаються ворогами. Від ворожнечі і бувають війни. Тому я голосую за мир у цілому світі. А чи буде мир на землі залежить від всіх нас.

*Лук'янчук Тарас,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я дуже люблю всіх своїх рідних і тому, хочу, щоб у нашій країні і на всій Землі був мир.

Мир на землі – це життя без війн. Коли дивишся по телевізору про ті країни, де йде війна, то мені стає страшно за себе і за братика, маму, татуся, бабусю і дідуся. Ми часто з дідусем ходимо ловити рибу, з братиком Романом я граю у футбол та багато інших ігор. З татом і мамою ми їздимо в ліс, на озеро, на море відпочивати. Цього всього могло не бути, коли була б війна.

Я дуже пишаюся тим, що я живу у мирній країні. Я можу мріяти, вчитися.

Я голосую за мир!

*Василенко Анна,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що це добро і злагода. Мир – це коли немає війни. Мир – це коли голубе небо, спокій в родині. Я хочу зростати у мирній країні, яка не веде війну з іншими країнами. Я мрію мати щасливе дитинство в щасливій Україні.

*Волкошовець Назарій,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Наша країна – незалежна держава. Всі люди в ній мають однакові права та обов'язки. Я надіюсь, що так буде завжди! Я хочу, щоб не було війни, люди не ображали один одного та не сварились. Щоб всі жили в злагоді та мирі, дбали один про одного та навколишнє середовище. Тоді всі будуть щасливі. Тому я голосую за мир!

*Живодьор Інна,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб всі громадяни світу жили мирно і щоб не було війн, голодоморів. Коли я дивлюся новини, я хочу почути, що війни, розбрат скінчилися і почалося мирне життя. Я мрію, щоб у світі був лад.

*Рокунець Олександр,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Дуже добре, коли мир на землі. Діти можуть ходити до школи, на різні гуртки, в дитячий садок. Як дивишся по телевізору

новини про країну, де стріляють, вбивають, все руйнують – дуже страшно.

Я не хочу, щоб була війна. Хай всі люди живуть у мирі.
Я голосую за мир!

*Гніденко Тетяна,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, щоб на землі панував спокій та злагода, щоб небо було безхмарним і сонячним, а сонячні промінчики зігрівали своїм теплом планету. Щоб діти могли ходити до школи. Щоб людям жилося весело і щасливо, щоб на світі не було війни, бо війна приносить горе. Щоб озера та ріки були чистими, прозорими, тому я голосую за мир.

*Горбачук Максим,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Найбільший дар Божий – це життя. Я дуже люблю життя, люблю своїх рідних, свою Україну. Мені приємно тулитися до татка і слухати звук його голосу, приємно, коли посміхається мамуся.

Немає нічого кращого за смак бабусиноного хліба, за аромат талої землі, та дзвінкий спів пташок у лісі.

Мій прадід загинув під час Великої Вітчизняної війни, так і не повернувся до своїх трьох дітей. Я хочу, щоб мій татко був завжди вдома, щоб мамочка ніколи не плакала, щоб дім був наповнений нашою радістю.

Я хочу бути щасливим, тому я голосую за мир!

*Денисяка Ольга,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що я дуже люблю тишу та спокій. Також люблю, коли ніхто не свариться.

Одного разу трапився випадок, коли я гуляла з подругою біля школи, ми зустріли одну дівчинку. Вона була з нами дуже не привітна, але ми на її грубощі не звертали уваги, навпаки, запропонували їй погуляти з нами. Ми гралися, стрибали і веселилися. Наша нова подруга зрозуміла, що мирно дружити набагато краще, ніж битися та гаяти час на різні сварки.

Я хочу, щоб всі люди на землі це зрозуміли.

*Федорчук Ангеліна,
3-В кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир. Тому, що кожна людина Землі прагне миру. А найбільше його потребують діти.

Вони бажають бачити своє дитинство в мирі й спокої. Коли є мир, це означає, що в країні буде майбутнє.

Всі люди бажають бути щасливими в житті, а для цього потрібен мир на землі. А деякі не бажають жити в мирі. Я закликаю всіх людей жити в мирі й злагоді зі всіма на планеті. Якщо буде мир, діти зможуть навчитися, а вчителі зможуть вчити дітей. Якщо буде мир, то кожен ранок в наш дім буде заглядати сонечко любові й тепла. Ось чому я голосую за мир!

*Янковський Максим,
3-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир і спокій на землі. Щоб люди були веселі, здорові та привітні. Щоб президент України допоміг дітям-

виротам. Щоб люди всієї планети не знали, що таке зло і жадібність.

Я хочу жити в мирі, злагоді та в спокої.
Тому я голосую за мир.

*Форсюк Іван,
3-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир, тому що я не хочу, щоб була війна. Війна **усе** руйнує, а нам потрібні школи і палаци, які подарувала нам наша Україна. Там завжди лунають веселі голоси і сміх дітей. Я **хочу**, щоб на Землі було мирно, яскраво світило сонечко і було **чисте**, безхмарне небо.

Весело співали пташки.
Слухайте, чесні люди Землі,
Дуже ми просимо вас:
Боріться, боріться, –
Бо ми ще малі, –
Мир захищайте для нас!

*Василець Наталія,
3-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Тому, що мир є запорукою людського існування. На Землі **вже** було багато війн.

Ці війни призвели до великої кількості людських жертв. Прагнення людини збільшити повноту своєї влади незмінно веде до війни. Люди повинні навчитися бути гуманними. Та творити добро і мир на Землі. Тому я голосую за мир.

*Ващущин Андрій,
3-Г кл., ЗОШ №11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів на планеті – слово “мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки. Тому я голосую за мир. Це прекрасне слово б’ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

*Мельник Дмитро,
3-Г кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Мир на всій планеті

Я щасливий, що народився у мирній країні. Як страшно інколи слухати новини. Там так часто передають, що гинуть і дорослі і діти. Я щасливий, що народився у мирній державі, де сходить сонце, де пахнуть квіти і співають птахи, де люди посміхаються один одному.

Мир – це можливість ходити до школи, їздити на роликах, кататися на каруселях. А скільки ж дітей не має такої можливості! Всі хочуть миру.

Чому ллється кров? Кого про це запитати? Хто дасть відповідь?

Я хочу, щоб мир був у кожному куточку нашої великої планети, щоб не розбивались літаки і не тонули кораблі, щоб не було страшно жити на нашій Землі.

*Воронюк Олена,
3-Г кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Що таке мир? Я думаю – це коли мама вранці будить до школи, рідні дарують подарунки. І не розумію, чому люди вбивають один одного, чому дітей лишують дитинства? Всі на землі хочуть щасливо жити. І я голосую за мир! За те, щоб і в нашій країні і на всій Землі був мир і не було війни!

*Кочкаръов Владислав,
3-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Про війну я дізнався з книжок, програм телебачення, розповідей мого прадідуся, який воював на війні з фашистами. Саме мій прадідусь розповів мені про всі страхіття, які він бачив на війні. В той час не було спокою, а була лише тривога і очікування того, коли це страхіття минеться.

В той страшний для людства час ніхто не мав можливості будувати будинки, заводи, робити винаходи, тому що потрібно було воювати і проливати кров.

Я голосую за мир, тому що мир – буде, а війна – руйнує. Без миру рушилися б сім'ї, і у нас, дітей, не було б щастя. А я прагну бути щасливим – прокидатися і бачити яскраве сонечко, відчувати мамину ласку, чути спів пташок і веселий сміх.

Мир – це подарунок від Бога. Бережіть його!

*Марчук Анна,
3-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна – це біда і горе. Я не хочу, щоб гинули мої рідні і друзі. Нехай світить сонечко на всій планеті. Усі діти усміхаються і радіють життю. Я задоволена своїм життям, тому я голосую за мир на всій планеті.

*Федорчук Павло,
3-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу щоб у світі був мир. Щоб кожного дня в голубому небі світило ясне сонечко і співали пташки. Щоб трава була зелена і цвіли квіти. Ніколи не плакали діти і завжди ходили до школи.

*Шостак Ірина,
3-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

“Я голосую за мир” – цей вислів означає, що люди повинні жити мирно, щоб не було війни, щоб навколо завжди було красиво, щоб люди допомагали один одному. Мир – це злагода, добро, безпека, тепло. Це материнська любов, яка захищає нас від небезпеки. Це гатусева сила, яка захищає нас від ворогів.

Усі люди бажають миру та злагоди.

*Онисько Оксана,
3-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир. Мир для того, щоб жити. Жити – це означає любити. Я дуже люблю ходити в школу. І ще я люблю малих дітей. Тому я голосую за мир.

*Демчук Леся,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я хочу, щоб на нашій планеті панував завжди мир. Прокидатися і бачити як світить ясне сонечко, як пливуть гарненькі голубі хмарки. Бачити прекрасну природу нашого краю, чути солов'їний спів.

Наш край славиться родючими ґрунтами з багатими врожайми, чудовою природою, все це ми досягли працьовитістю українців, нашими предками, якби не було миру – це б усе зруйнувалося дуже швидко. Тому, я хочу, щоб усі жили в мирі один з одним.

*Суржок Микола,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

В країні, де я народився, живуть миролюбиві люди. Вони люблять свою країну, своїх дітей, батьків, бабусь, дідусів.

Але є країни, де діти не такі щасливі, як ми, тому що там іде війна. Для тих країн мир необхідний.

Я голосую за мир, тому що мир для людини дуже важливий. У мирній країні живуть щасливі діти. Вони мають можливість гратися, сміятися, навчатися і бути щасливими.

Дорослі! Робіть усе так, щоб наша Земля завжди жила в мирі!

*Цимбалюк Надія,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

В одному місті де ніколи не було миру, жив розумний чоловік. Він постійно говорив королю: “Давайте проголосуємо за мир”. Та король не хотів навіть і слухати. І одного дня той чоловік переконав короля, щоб проголосували за мирне життя. А коли це сталося, в місті запанував мир.

То ж, коли у вас щось трапилося, не поділилися щось, голосуйте за мир.

*Андрієнко Ніна,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я народилася в Україні. Лише по телевізору знайомлюся з новими місцями, державами. Я закохана в нашу природу. Які у нас гарні, чудові ліси і ріки.

Хочеться, щоб не було війни, щоб не гинули люди. Щоб ми, діти, жили щасливо, радісно. Не хочу бачити сліз на очах мами.

Я вірю в щасливе майбутнє нашої України.

*Джежеря Андрій,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Господь створив землю і назвав все, що існує на ній, миром.

Мир – це добро. Люди повинні жити в добрі. Мир зіграє тепле яскраве сонечко. Всі люди повинні берегти мир на Землі.

*Юрчук Іванна,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що коли мир, тоді всі люди щасливі. Коли мир, тоді не тільки одній людині добре, а всьому світу. Мир це коли всі люди один одного люблять, поважають, дружать один з одним. Якби був мир на всій планеті, то не було б ніякої війни.

*Савчук Віталій,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це найголовніше в світі. Мир – це мій сміх, це тато і мама поруч, це радість. Коли світить сонечко і всім кругом добре – це також мир. Я голосую за мир, тому що без миру не буде нормального спілкування і існування.

*Дацюк Микола,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Усі люди прагнуть миру, прагну миру і я. Мир – це щастя дітей всього світу. Дуже багато країн воюють між собою. Жахливо, коли гинуть діти, їхні батьки, руйнуються міста і села, все живе. Мир – це спокій, щастя для усіх живих організмів на землі, і тому я голосую за мир.

*Римаришин Олександр,
3-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

День сьогодні якийсь особливий. Здається, сонце світить яскравіше. Та й пташки влаштували, ніби, пісенні змагання – хто краще заспіває. А гарно ж як навкруги! І до школи йти веселіше. А ось, за парканом, дитячий садок. Юрба діток грає у

“Коти та мишу”. Сміються. От і я, після занять, зроблю уроки і **гойну** на вулицю м’яча поганяти. Щасливе у нас дитинство, **радісне**. Зовсім не таке, яке було у наших прадідусів і прабабусь.

Мама розповідала і про голод в Україні, і про війну. Як же **важко** тоді було людям. Вони воювали за свою свободу, за право **жити** і навчатися. За мир. І вони перемогли. Заради нас, заради **майбутнього**. Низький їм уклін.

Я дуже хочу, щоб у світі ніколи не було голоду і війни. Щоб **щоранку** сходило сонце і було чути спів птахів. Щоб моя родина, **друзі** і все людство жили у мирі.

Я голосую за мир!!!

*Демчук Діана,
3-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Відпочиваючи з мамою на природі, я звернула увагу на прекрасні речі. Сонечко виходило із-за верхівки лісу, освітлюючи їх, від чого вони змінювали свій колір, а промені сонця розсіюючись між ними відігравали різними барвами кольорів. Ліс зашумів від легенького вітру і загомонів переспівом солов’їв, сойок, шпаків, та почувся перестук дятла. Тінь від лісу впала на річку і я спостерігала за тим, як із підняттям сонечка в небо, вона рухалась через річку, від одного берега до іншого, відкриваючи гладь води променями сонця, від чого вода починала виблискувати. На лузі цвіли квіти, виглядаючи із різних трав. Повернувшись із відпочинку додому, я дивилась із татом кіно про війну, яке йшло по телевізору і побачила, як таку красу, яку я спостерігала на відпочинку, розривали бомби та розсікали кулі, як гинули люди на фоні нашої краси.

Я голосую за мир тому, що люди повинні милуватися красою, яку створив Бог, на їх радість, а не руйнувати її, та знищувати себе.

*Кравчук Олексій,
3-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Ви колись замислювались, що таке мир? Мир, це коли всі люди живуть і дружать один з одним. Мир – це коли всі люди об'єднані і допомагають в скруті. Хай на світі завжди панує мир, бо мир, це головне на світі!

Без миру не буде нічого і нікого. Мир потрібен кожній людині, кожному народу. Тому, я голосую за мир! І тільки за мир, адже, нічого ціннішого за мир на світі білому просто не існує.

*Іванцова Хелга,
3-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре, коли на землі мир і спокій, коли нема війни. Коли є мир, дорослі можуть спокійно ходити на роботу, а діти в школу та дитячий садок. А як погано, коли війна. Стільки сліз, стільки крові!

Я хочу, щоб на Землі був мир і ніякої злості один до одного, щоб у кожній країні, у кожному місті, на кожній вулиці була доброта і дружба!

Як чудово, що в нашій рідній Україні нема війни!

*Маслічук Владислав,
3-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна, війна! І знов криваві ріки!

І грім гармат, і шаблі дзвін

Могили, сироти, каліки.

І сум покинутих руїн.

Я голосую за мир, тому що хочу прокидатися в рідній домівці, в обіймах щасливої мами. Хочу вдихати пахощі свіжого

хліба. Гуляти у дворі з друзями, їздити з батьками до бабусі на відпочинок. Хочу мати гарну роботу. Хочу щоб в нашій країні був мир та злагода. Хочу подорожувати до інших країн і пізнавати їхню культуру, традиції. Якщо буде мир, то буде злагода і в світі, і в країні, і в сім'ї. Тому я голосую за мир.

*Дубровик Олександр,
3-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити!

Я живу у мирний час і про війну знаю тільки з книг і з телепередач. Але найбільше мені запам'яталась розповідь моєї старенької прабабусі про Велику Вітчизняну війну.

Коли почалась війна їй було двадцять два роки, а моєму дідусеві два роки. Фашисти розстріляли прадідуся і багатьох людей, а село спалили. Люди ховалися у лісі, викопували землянки і там жили. Діти й дорослі вмирили від голоду, холоду, хвороб. Я зрозумів, що війна приносить смерть, страждання, голод, розруху.

Тому я хочу, щоб люди жили в мирі, діти були щасливі зі своїми батьками. Я голосую за мир!

*Сивук Роман,
3-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мої роздуми про мир

Мир – це злагода, добробут, радість, взаєморозуміння, любов, щастя...

Коли світить яскраво сонечко, співають весело птахи, а над головою чисте блакитне небо – тоді радіє серце і свідомо відчуваєш себе щасливим. Мир – це коли поруч є мама і тато, моя родина, вірні друзі, коли в світі немає війни.

Для того щоб зберегти мир на Землі, потрібно дотримуватися святої істини: “Люби іншого, як самого себе!”

*Щербініна Олена,
3 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Щаслива моя синьоока Україна

Що таке щастя для кожної дитини? Для мене щастя – це ранкове сонечко, яке лагідно торкається моєї щічки. Це сонячний промінчик, який пробивається скрізь зелень дерев. Це казкові хмаринки, які неначе пухнасті ведмедики, пропливають по голубому небу.

Що таке щаслива країна? Це щасливі люди, які живуть у добрі, злагоді і мирі. Я мрію про те, щоб усі люди були здоровими, завжди посміхалися, мали гарну роботу і цікавий відпочинок.

Якщо люди будуть щасливі та багаті то і країна, в якій ми живемо, буде щасливою та багатою.

*Домашин Вадим,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Згадаємо ті лихі часи Другої світової. Мало хто вижив в цій війні. В боях не тільки вмирили люди, а й забруднювалась екологія, вмирала сама природа! І все це тому, що фашисти хотіли завоювати світ. Але як би вони не старалися, їм це не вдалося.

А що було після війни? Голод, розвал економіки для обох країн. То ж я навіть не знаю, коли було гірше, під час війни, чи після неї.

Крім Гітлера було багато таких особистостей, які хотіли загарбати землю шляхом війни: Наполеон, турецькі султани, тощо. І всі ці війни підтверджують народну мудрість: “Добро перемагає зло”.

То ж нехай кожна країна матиме на увазі: “війна – це лихо і ганьба народів!”.

*Федорчук Анна,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Країна миру

У мирному небі літають пасажирські літаки. На мирних ланах гуркочуть трактори. Мільйони людей біля верстатів зводять стіни нових будівель, вирощують хліб. Вирує мирне життя.

Сильні і могутня наша Україна. Силу її воїнам дають металурги. Вони варять метал. Шахтарі видобувають вугілля. На полях люди вирощують для країни зерно.

Україна не хоче війни. Діти нашої країни також проти війни. У дружбі і щасті ми хочемо жити, і дорослі, і діти. Ми за мир на всій планеті! Не дамо розгорітись війні!

*Дудко Анна,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Чому плачуть солдатські матері?

Завжди солдатські матері плачуть. Чому? Мама народила, ростила свою дитину, навчила читати, писати, дала освіту. Надію в серці носила, що спочине лише тоді, коли син підросте.

Та спокою не стало, коли шинель вдягнув. Листоношу, мов Бога, стрічала. І з болем у серці кожну звісточку ждала. А якщо захворіє, на крилах мама летить у далекі світи.

І коли син загинув чи то на війні, чи то у мирний час, захищаючи свою Вітчизну, то у кожної неньки на обличчі з'являються сльози.

Адже рідненькій хочеться синівської любові, піклування, турботи. А вона лишилася одна, як билиночка серед поля.

Ось чому плачуть солдатські матері.

*Попова Катерина,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Як приємно дивитися на те, що люди можуть з'ясувати конфлікт мирним шляхом. Дуже боляче дивитися на те, що люди, діти сваряться, і навіть б'ються. Я голосую за мир! Ми всі живемо в Україні. Ми – український народ. Ми – українці. Я запитаю в себе, питаю у вас, у людей, я питаю в книжок, роздивляюсь на кожній сторінці, де той рік, де той місяць, той проклятий тиждень і день, коли ми перестали гордитися, що ми – українці. І що є в нас душа повна власних чеснот і щедрот. І що ми спокійно розв'яжемо проблему. Я хочу бачити тепло, любов в серцях людей. Я хочу миру на землі і злагоди. Нам потрібно жити мирно. Приємно дивитися на квітку, яка розквітає, на широкий степ, на буйні трави, на сонце, на веселку після дощу. Приємно відчувати дотик легенького сонця. Так само приємно дивитися на людей, які живуть у мирі і злагоді. Все це зникне, коли раптом буде війна. Я за мир! Я проти війни! Люди, бережіть мир!

*Кундуш Катерина,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Я живу на великій планеті Земля. На ній живе багато людей різних рас і національностей. Між ними часто виникають конфлікти і негаразди. Прикро, що навіть доходить до війни.

Я хочу миру і злагоди по всьому світі. Щоб діти навчалися у школах, завжди були ситими, здоровими та веселими, люди ставали добрішими.

Мир у моїх очах – це не тільки мир на планеті, а й злагода у нашій державі, спокій і добробут у кожній родині.

Мир у моїх очах – це добро і любов у кожному серці. Якщо в кожній душі оселиться любов, взаєморозуміння, щирість та повага один до одного, то на світі не буде зла, ненависті, задрощів, жорстокості, насилля та вбивств.

Мир у моїх очах – це безтурботне. Щасливе дитинство, процвітаюча країна, чисте безхмарне небо, дзвінкий спів пташок, глибокі ріки та озера, зелені ліси, достаток і благополуччя у сім'ях.

Я надіюсь, що світ стане добрішим, а на Землі пануватиме мир, злагода і любов.

*Мельник Віталій,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Вітром пахуча земля

Вітром пахуча земля.
Щедрі родючі поля,
Гори високі, зелені ліси.
Сині безкраї моря.
Рідна Україна моя!

Я народилася в Україні, і мені безмежно дорога ця земля. Немає в світі нічого кращого за рідний край. Край, де поряд з тобою живуть бацьки, друзі, прості люди. А ще я ходжу в улюблену школу, де маю змогу навчатися, відвідувати гуртки, малювати і співати.

Я люблю свою Батьківщину за широкі лани. Квітучі сади, веселі струмки, перелітні птахи. Я люблю свій край за гаряче літо, за важке колосся стиглої пшениці на жовтіючих ланах. Люблю за щебетання жайворонків, курликання лелек. Люблю тепле море за шум прибою. Мені подобається збирати осінні гриби, коли ми усією родиною виїжджаємо у ліс. В моїй Україні найродючіша в світі земля і восени вона приносить людям свої дарунки.

Я пишаюся тим, що живу в країні з такою багатою історією. Сьогодні ми живемо на землі славетних предків, які любили свою землю і не вагаючись, віддали своє життя за воля, за свободу народу. Багато з них могли б жити спокійно і заможнo, але вони все віддали, навіть життя, заради благополуччя та величі своєї землі.

Я вірю в процвітанннє моєї Батьківщини. Не любити тебе, Україно, не піклуватися про тебе – гріх, бо ти наша мати! Любов до тебе не згасне ніколи. І я впевнений, що саме ця любов буде

переможною, що буря стихне і Україна відродиться, стане зразком для всього світу.

Минають роки... На зміну їм приходять нові тисячоліття, змінюються люди, змінюється наше життя. Але такого ж кольору небесної блакиті й стиглого колосу залишається наша Україна. Залишиться довічно, як небо і сонце, як хліб і вода.

Україно! Люблю тебе всією душею, всім серцем і розумом!

*Шульц Маргарита,
4-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одного разу, вчителька Клавдія Андріївна, на уроці “Я і суспільство” запитала:

- Хто з вас, діти, вважає, що потрібен мир на землі?

Всі підняли руки крім Василя.

Вчителька запитала:

- Що, ти проти миру?

- “Життя без миру було б цікавіше.” – відповів Василь.

- А ти знаєш що таке війна?

- Так, я знаю. Це коли помирають невинні люди, та бій між двома країнами за владу.

- Чому ж це відбувається?

- Я над цим не задумувався?

- Вони не мають миру, тому і борються, щоб захопити владу над країною – сказала Клавдія Андріївна. Хлопчик побліднув і, піднявши руку, сказав:

- Я голосую за мир!

*Рожков Микола,
4-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Мир – найзаповітніше прагнення й мрія мільйонів дітей і батьків.

Мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітками, прислухатися до

шелесту листя, щоб жити і працювати разом з усіма. Все це можливе тільки в мирному житті.

Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну. На світі немає нічого страшнішого від війни.

Ми любимо слово мир. Це прекрасне слово звучить у піснях і у віршах. Воно б'ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

*Кокідько Андрій,
4-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Я дякую Богу за мир і спокій, за голубе небо і яскраве сонечко над Україною. Бо за часи Першої і Другої світової війни був голод і не було що їсти, було пролито дуже багато людської крові. Під час Великої Вітчизняної війни мого прадіда Володю забрали у полон. Йому було дев'ятнадцять років, коли він попав у табір для військовополонених. Потім, разом із іншими полоненими його відправили до Німеччини на важкі роботи. Через деякий час дід Володя був переведений на роботи до ферми. Йому поталанило – господар був добрий і не знущався з нього. Коли англійці атакували Німеччину із повітря, один із снарядів потрапив поблизу того місця, де працював дідусь. Після поранення він осліп. Пан пожалкував молодого хлопця і відвів його до лікаря. Мій прадідусь Володя через пів року, по милості Божій, став бачити, але все життя носив у своєму тілі частину тієї бомби і кульгав. Перед моїми очима стоїть с. Степань, де жили мої рідні прадідусь Володя і прабабуся Люба. Хоча їх вже немає, але ця історія нашої родини буде передаватися і надалі, щоб ніхто не забув, яке горе і біду приносять війни. Я так хочу, щоб всі люди планети плакали тільки від щастя.

*Котнюк Богдан,
4-Г кл., ЗОШ № 28.
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Я дякую Богу, що прокидаюсь кожного ранку від співу солов'я та промінчиків сонця, що на блакиті висить, а не від тих ядерних зривів, або стрілянини, що вбиває людей за владу.

Кожного ранку, коли я йду до школи, не втікаю від зброї смертельної. Але я знаю і бачу, що діти допомагають старшим та меншим. Я знаю, що мене не вб'ють, бо мене захистить вільний народ. Я дякую Богу за мир у моїх очах.

*Никитенко Дарія,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Що таке Мир, а що таке Війна?

Війна – це коли розбиваються літаки, тонуть кораблі, створюються великі пожежі і люди втрачають найцінніше, що у них є – свої життя. Війна – це печальні сльози матерів, сестер, братів. Це бомби та чорне від попелу небо. Війна – це обірвані долі і непрожиті життя.

Я хочу, щоб був Мир. А що таке Мир? Мир – це коли кожна людина, тварина, рослина, квіточка живе у злагоді, добрі, щасті, добробуті та найголовніше – вона живе вільна. Мир – це сльози, тільки від радості. Це чисте безхмарне небо, яскраве сонечко, білі, легкі хмаринки. Мир – це повага, дружба, радість і світле майбутнє. Я порівнювала дві речі: Мир – це добро, а Війна – це зло.

Отже, я голосую за Мир!

*Дембасюк Дмитро,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Коли я слухав розповіді старих людей, котрі пам'ятають ці війни, мені було дуже страшно. Це була війна 1941-1945 років з Германією. Дуже страшно слухати, а ще пережити це на своїх очах, як гинули дорослі та діти. Воювали наші рідні: татусі, дідусі, дядьки, сестри та багато людей України. Мільйони людей загинули, у тому числі і наші рідні. Тому я хочу, щоб ніколи, ні з ким, і ніде не було ніяких війн. Щоб люди жили у дружбі та мирі.

Тому я голосую за мир!

*Пухов Антон,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Чому я голосую за мир?

Що таке мир? Мир – це світ без війни. З історії людства відома не одна війна, яка приносить людям тільки горе і страждання, яка руйнує людські долі, яка знищує міста, села і все навколо. Війна заважає спокійно працювати, навчатися, творити, жити. І в наш час на планеті ще є не мало гарячих точок, у яких гинуть люди. Тому, країни Європи, зрозумівши трагізм та наслідки цього зла, почали відкривати кордони та об'єднуватися. Народи хочуть мирно жити, спокійно спати, навчатися, працювати, обмінюватися досвідом, допомагати один одному у розвитку. Та люди мають зрозуміти і те, що нам треба зберегти не тільки мирне співіснування, але і чистоту навколишнього середовища, ліси, річки, моря, нашу природу, нашу планету. Тому, і я хочу спокійно жити, ходити до школи, відвідувати спортивні секції, купатися у чистій річці, збирати у лісі гриби та ягоди, дихати чистим повітрям, а це можливо лише тоді, коли на землі буде мир.

*Савчук Вікторія,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Голубе небо, яскраве сонце – це символи миру. Війна має зовсім інші кольори – чорний та колір брудного хакі.

Я хочу, щоб на землі панував мир, щоб усе було немов розфарбоване різнокольоровими олівцями, щоб усе сяяло всіма барвами веселки. Щоб у небі літали мирні літаки. А з тих літаків були складені великі літери. Першою летить величезна буква "М", за нею – "И" і остання – "Р". Нумо прочитайте, що вийшло.

*Гордійчук Олена,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я сиділа і думала, а якби наша земля страждала, щоб тоді було: люди вмирили б, квітів не було б, сонце було б чорне, а з літаків падали б бомби.

А зараз мир. Мир – це добро, щастя та любов на землі. Це спів пташок і шелест трав, радісний сміх дітей, щасливі обличчя батьків. Я щаслива, що немає голоду, страшних катастроф і наша земля живе мирно.

Отже, я голосую за мир!

*Лозанюк Анна,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Якось ми гуляли з сім'єю у парку, була чудова погода – на дворі осінь. Каталися на каруселях, веселились, провели час весело. Повертаючись додому, у мене чомусь виникло питання: – Що таке війна?

Я запитала у тата і він мені розповів, що війна – це боротьба зі зброєю у руках. А коли застосовується зброя, то

Завжди гинуть, крім солдатів, діти, їхні мами та інші мирні жителі.

Війна завжди приводить до руйнувань, голоду, хвороб. Я не хочу жити так, тому голосую за мир.

*Семяк Кирил,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Війна – це страшенне лихо для людства. Гинуть люди, руйнуються міста, села, горить земля та нищиться природа. Війна – це страждання людей, це горе та сльози, це нездійсненні мрії, це погане дитинство та незаживаючі рани.

Я голосую за мир! Я хочу, щоб людство жило в мирі, щоб люди бачили усмішки та чули сміх. Щоб люди раділи кожному дню. Щоб діти могли вчитися та будувати своє майбутнє.

Ми не допустимо війни! Я голосую за мир – за мир у всьому світі!

*Кресанов Владислав,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Війна і мир – це чорне і біле, горе і щастя.

Війна – це коли свистять кулі, рвуться снаряди, небо чорне від диму, гинуть люди, діти не можуть ходити до школи, татусі на війні, а мами думають, чим нагодувати дітей.

Мир – коли світить сонечко, співають пташки, діти ходять до школи, люди живуть у злагоді, батьки веселі та усміхнені мріють про щасливе майбутнє своїх дітей.

Я хочу, щоб весь час був мир, а ніколи не було війни.

*Синюк Ярослав,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Символ миру – білий голуб, який літає над планетою Земля. Всі люди світу, незалежно від кольору шкіри, хочуть жити у мирі, дружбі і злагоді.

Мир – це голубе небо, спокійне життя, дитячий сміх, радість в очах людей та впевненість у завтрашньому дні.

Протилежним за значенням слову мир є – війна. Війна – це страждання, сльози дітей та батьків, розруха, пролита кров безневинних людей. При одній згадці про неї всіх охоплює страх.

Кожен з нас хотів би жити на планеті, де панує мир, цвітуть буйним цвітом сади і чути дзвінкий сміх. Тому я голосую за мир у всьому світі!

*Зубан Дар'я,
4-Б кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир повинен бути у кожній державі: у Китаї, Франції й Україні. Якщо ми забудемо про мир, то ми можемо загинути від хаосу та ненависті.

Як на Землі не стане миру, то не стане людства. Люди стануть зрадливими та байдужими.

Мир – святиня наша. Бережи його!

*Дроздюк Марія,
4-Б кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Для чого нам на землі мир? Для того, щоб не було різних хаосів та війн. Без миру ми не могли б і одного дня прожити!

Для чого нам мир? Для того, щоб ми могли жити. Уяви світ без цієї прекрасної речі. Правда, це неможливо уявити? Планета

Без миру – ніщо. Планета без мирних людей – не може бути планетою.

Нам потрібен мир! Без нього – ми ніщо!!! Мир – це наше спасіння від цих самих хаосів та війн! Без миру ми могли б загинути!

Подай свій голос за мир і тоді всі з тобою погодяться. А якщо й ні, то ти зможеш довести свою думку. Без миру люди можуть знищити планету!

Подай свій голос за мир! Нам буде сумно, тому що ми будемо самотні без миру! Подай свій голос за мир, і тоді усі люди будуть далі більше розмножуватися!

Голосуй за мир!

*Климчук Юлія,
4-Б кл., НВК “Гармонія”
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир між всіма країнами – це справжня казка. Тому що, коли буде між всіма народами дружба, навіть тому самому сонечку буде радісно сходити. Прохожі люди будуть одне одному посміхатися і казатимуть доброго дня. Вони будуть розуміти, що роблять. Коли буде мир, то не буде наркоманів, “бомжів”.

Держава видаватиме за кожного новонародженого сертифікат на 5000 грн. Для кожної самотньої людини держава буде знайомити з такою ж самою живою істотою і вони будуть щасливі. А через рік в них з’явиться дитина. В школах діти будуть знати, що для них розповідає вчитель. На природі, лісах будуть рослини дихати чистим повітрям і також інші живі організми.

Я голосую за мир!

*Кізілов Валерій,
4-Б кл., НВК “Гармонія”
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Ви уявляєте, якщо на землі не буде миру, люди вбиватимуть своїх рідних, сусідів, однокласників, і навіть, своїх дітей, яких

вони росли і вчили. У той час не буде друзів, не буде до кого звернутися. А прості розмови закінчуватимуться скандалами і бійками.

І всі люди стануть вбивцями. Вони будуть знущатися з бідних тварин. Це буде страшно для всіх. На перевулках людей забиратимуть і у таємних місцях потроху знущатимуться, поки бідна людина не помре від муки. На кожному кроці знаходитимуть мертвих дітей, жінок і чоловіків.

Ви ж не хочете, щоб це сталося!

Голосуйте за мир!

Маленький Костянтин,

4-А кл., ЗОШ № 18,

м. Рівне

Ми за мир

У 1941 році червневого сонячного дня почалася війна, якої ще не знали. Війна з Німеччиною. І мій дідусь залишився сиротою. Тому що у 1945 році в Берліні його батько загинув. Дідусь розповідав мені, як йому і його мамі було важко жити: не було їжі, одягу, грошей...

Я так не хочу! Я – за мирне життя. Я хочу вчитися у школі, вдягатися у гарні речі, їсти смачну їжу. Хочу, щоб мої рідні не хворіли і не йшли воювати. Я голосую за мир!

Лящук Микола,

4-А кл., ЗОШ № 22,

м. Рівне

Я голосую за мир!

Всі голосують за славу, за гідність, а я голосую за мир. Я хочу, щоб сонечко, яке зійшло у саду, світило добріше, щиріше для людей на землі. Люди, які сваряться, сваряться й досі, щоб мирилися і ніколи не забували про доброту, не думали тільки про себе, а думали і про когось. Я дякую своїм батькам, які виховують мене, бути добрим, щирим, поважати старших. Друзів я хочу мати багато добрих і вірних, тому я голосую за мир.

*Зубакін Микола,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб був мир на землі, тому, що зараз майже в кожній країні йде війна. Хочу, щоб люди могли спати спокійно і не боялись, що до них в квартиру увірветься терорист. Щоб не боялись вийти на вулицю, чи поїхати в ліс.

Тому я голосую за мир!

*Корейко Богдан,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Чисте блакитне небо. Сонце. Ласкаве проміння, як чудово жити на мирній землі.

Мені дуже подобаються зелені дерева, кущі, квіти різних кольорів. Як гарно дивитися, коли на своїх подвір'ях граються безтурботно хлопчики й дівчатка.

Батьки турбуються про своїх діточок, навчають їх мирно жити, займаються корисною роботою, поважати старших і допомагати меншим.

Я голосую за мир.

*Кравчук Олена,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Одного разу, мій дідусь зі мною дивився по телевізорі кіно про війну в Афганістані. У мого дідуса є дуже старий альбом, де він був на війні та воював з бандами, йому не вдавалося помирити їх. Йому було важко дивитися на поранені тіла офіцерів, солдатів. А ще мій дідусь розповідав, що мій прадідусь, який похований у Латвії у козацькій могилі, був теж на війні та воював з фашистами, воював за мир на світлій землі. Наш народ переміг. А моя бабуся чекала, дивилася у вікно та мій дідусь повернувся.

Калинець Катерина,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне

Я хочу, щоб не було тютюнопаління. Я хочу, щоб не було наркоманів. Я хочу, щоб не було війни.

Я хочу, щоб не було правопорушень, бо тютюнопаління, наркоманія порушує здоров'я, а війна приносить багато смертей. А правопорушники потрапляють у в'язницю.

Богданова В.,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне

Я голосую за мир

Я голосую за мир, щоб було спокійно в Україні. Щоб діти спокійні були, щоб освіту мали, та щоб коли вирости захищали Україну від запеклих ворогів, які хочуть щоб у нашій країні не було миру. Я голосую за мир і ви проголосуйте, тоді в Україні точно, я знаю, буде мир. В нашій державі повинен бути мир.

Проголосуємо усі ми за мир, то я обіцяю, що у нашій красивій державі буде мир.

Лубнін Андрій,
4-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне

Колись люди у давнину билися і віддавали свої життя за добро і мир, щоб на землі не панувало зло. Ця боротьба триває і до наших днів. Коли існує зло, то з'являються війни, люди стають агресивними, злими, всюди панує хаос. Та коли з людством добро, мир, вони щасливі і спокійні. На Землі немає війни – тільки мир. Коли ти робиш добро якійсь людині, вона віддячить тобі тим самим. Тоді давайте за добро триматися і робити тільки добро.

*Макарова Вікторія,
4-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна... Хаос... Розруха.

Ми всі знаємо, що у цей час панувало зло, голод, холод, проливалася кров невинних людей, ріками текли сльози болю, розпачу та втрати. Всі хто жив у той час мріяли жити десь в такому містечку, де панує тільки добро і мир. Там немає злості, крові, образ, сліз. Саме там люди живуть у мирі, підтримують один одного. Такі люди, що вміють співчувати і пробачати. Навіть в наш час можна знайти тих, що мріють про це казкове містечко. Тоді я з гордістю можу сказати, що належу саме до таких людей – отже я голосую за мир!

*Соколюк Максим,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

“Мир-мир-миром, пірижечки з сиром...” – шепоче сонний голос моєї сестрички, яка пригадує вчорашній віршик. Вона мене збудила, але я сьогодні на неї зовсім не серджуся. Мабуть, снилося мені щось приємне, бо так тепло і затишно почуваюсь, думки світлі і далекі. Та хіба можна ображатися, коли тебе будять морилкою?

Лежу і думаю, яке ж гарне це слово! Таке дитяче, а скільки в ньому сили. Тут сльози образи, відібрані іграшки і вибачення. Це чарівні слова, бо після їх промовляння все неприємне, справді, забувається. Як гарно було б, коли всі на землі вивчили однією мовою спільну мирилку. А так... Так сумую дивитись “Новини”, читати у газеті рубрику про події у світі. Ну, чому? Чому дорослим, таким розумним та сильним чоловікам і жінкам складно помиритися? Можливо, тому, що у серці немає спокою? Що не вміють пробачати і першими робити кроки до примирення. Хтозна... Це нам, дітям, так важко зрозуміти.

Мої думки малюють піраміду миру, яка зростає зі спокою у серці, сімейного затишку, підтримки друзів. А на вершечку цієї піраміди – взаєморозуміння по всій землі.

І нехай бацьки віддають свій голос у всеукраїнських виборах, а у моєму дитячому серці вибір давно зроблено: “Я голосую за мир!”

Слово “мир” таке коротке,
Та у ньому цілий корінь.
Мирні літаки крилаті
Синь небесну розпинають.
Мирно стеляться дороги –
В путь далеку закликають!
І по-мирному я з другом
Суперечки всі владнаю!

*Рачкелюк Світлана,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Чи потрібна людям війна, чи приносить вона користь не одній людині, а цілому народові? На це запитання відповідь намагалися дати люди не одного покоління, протягом багатьох століть. Ще з давніх-давен люди відвойовували один у одного землі, майно, бо хотіли на певній території свою державу.

Але ті війни, що відбулися в ХХ столітті, були не заради пристосування до життя, а за для того, щоб просто вбити, випустити свою злість, збагатитися. Це страшно, бо куля на війні – це хижий звір, якому немає різниці, кого вбити, хоч це буде чи чоловік, чи жінка, чи дитина.

Але війна має і свою одну позитивну рису. Коли людям загрожує небезпека, вони починають об'єднуватись. Під час війни з німецько-фашистськими загарбниками народи колишнього Радянського Союзу згуртувались для того, щоб захистити свою державу і свою землю. Люди чинили опір ворогу, показуючи, що єдність наймогутніша в світі зброя.

То ж давайте об'єднаємось, будемо намагатися менше **сперечатися**, щоб більше ніколи не знати страхіть війни, щоб жити під **чистим** і мирним небом. Тому я і голосую за мир.

*Авраменко Максим,
4-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

В одній країні жили слова. Кожне щось означало. І там було **слово** мир.

Його використовували в давні часи. Коли воювали, бились на **війні**. Але промовивши слово мир, то все зупиниться: війна, битва, **кров**. І зараз слово тішиться, бо використовують його. І тільки скажеш **слово** мир, то все зрадіє й мир настане.

Якщо сварились з другом вчора. То ти прийди й скажи: “Давай **помиримось**, давай забудемо те все, що ми казали”. Це слово чарівне, **Його** всі люблять на землі. Отож, я голосую за мир.

*Романюк Олег,
4-Б клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Усі люди на планеті Земля хочуть жити в мирі. Ми знаємо з історії, **скільки** горя і нещастя приносить війна. Український народ – як ніхто, **знає** про лихоліття воєн. Ми зазнали на війнах багато втрат. Особливо **ми**, діти, мріємо жити у мирній країні.

Я хочу вставати рано і чути дзвінкий спів пташок, бачити мирне **голубе** небо, і чути веселий сміх моїх друзів. І тому я завжди буду **голосувати** тільки за мир.

*Новак Юрій,
4-Б клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Добро

Щодня ми знайомимся з новими людьми. Але з першого погляду не можна сказати, добра людина чи погана. Якщо хтось

вихваляється, що він добрий, це може бути неправдою. Ми визначаємо доброту тільки через якісь добрі вчинки. Адже, добро – це повага, любов, доброзичливість і бажання допомогти рідним, знайомим, а інколи і прохожим у біді. Іноді, можна сказати декілька теплих слів, або дати якусь добру пораду, для того, щоб зробити людині добро. То давайте будемо до всіх добрими, і нам відповідатимуть тим самим!

*Поп'як Ярослава,
4-Б клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Що найголовніше у світі?

Одні кажуть – праця. Бо без праці не було б ні металу, ні вугілля. Інші кажуть – хліб. Без хліба ніхто працювати не зміг би.

Я вважаю, що найголовніше у житті людини є мир. Як буде мир, то буде і хліб, і вугілля. Бо люди зможуть щиро працювати на полях, заводах, а діти – навчатимуться у школах!

*Стус Інна,
4-Б клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Творіть добро

Добро... Яке маленьке слово, а як багато в себе вміщає. Скільки людських доль залежить від цього слова. З давніх часів добро вважалось найвищою цінністю людського життя.

Про добрі вчинки складали казки, пісні, легенди. І в них, як би скрутно героям не було, завжди перемагало добро. Але чи вміємо ми жити так, щоб постійно творити лиш добро? Адже часто в житті так буває, що хороша, щира людина допомагає іншим, а та інша не цінує тієї допомоги. А навпаки ще глузує з неї поза очі. Але незважаючи на невдячність добрі справи потрібно робити. Не треба чекати від когось вдячності, адже не дарма старовинна приказка “Добро добром повертається” не втратила своєї актуальності.

Я захоплююсь тими людьми, які в наш не простий час роблять добрі справи і радіють цьому. Навіть лиш добре, щире

слово здатне принести велику користь іншим людям. Завдяки добрим словам, усмішці ми не втратили людяність. Адже не можливо жити без доброго слова. Я вважаю, що життя, яке прожите без добра – це змарноване життя. Отже, не марнуймо його.

Недавно я прочитала розповідь про Матір Терезу. Ця жінка була настоятелькою Ордену Милосердя. Вона їздила по різних країнах світу і відкривала школи, медичні пункти, притулки для бідних, допомагала хворим і знедоленим. Своїми вчинками вона навчає, що кожна людина може і повинна робити добро.

На добро відповідають добром. А бажаючи зла іншим, людина тим самим шкодить насамперед собі, руйнує своє “Я”. Отже, творімо добро. Незважаючи ні на що. Тоді наш світ стане прекраснішим, добрішим. І всім нам стане краще жити. Не думаймо лише про себе, коли наша допомога так потрібна ближнім. Потрібно жити за висловом “Любіть ближнього свого, як самого себе”. Якщо ми так будемо жити, то все буде добре і в нашій країні. Отже, творіть добро!

*Грицюк Іванна,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мені лише 9 років, я не знаю, що таке війна, я її ніколи не бачила. Але мій прадід загинув на війні, і тому мами не було дідуся, а у моєї бабусі – тата. Бабуся іноді розповідала мені про війну. Це було дуже давно, але дитячий страх залишився в її серці назавжди. Війна відібрала у неї дім, який згорів, батька, щастя та спокій.

Інший мій прадід – Василь був у фашистському полоні. Він довго жив після війни, але назавжди залишився інвалідом.

Війни розпочинають сильні, дорослі, владні люди, а ограждають, чомусь, молодь та діти. Я б хотіла, щоб дорослі подивились на це жахіття очима дітей і зрозуміли, який важливий мир і спокій на землі.

Давайте ж всі проголосуємо за мир на нашій планеті.

*Хіміч Анна,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Не посмертна бронза
Їм безсмертя дала,
вічна слава відважних
їх геройські діла

День Перемоги – це свято радісне і печальне водночас. Бо не має на землі родини, якої б не торкнулася своїм лиховісним крилом минула війна. В пам'яті людей, які пережили воєнну пору, Велика Вітчизняна війна відбилася величністю подій, які перейшли в історичну пам'ять народу, щоб залишитися в ній назавжди. Таким хвилюючим моментом нашої пам'яті стала перемога. Люди торкаються давнього болю, відчуючи печаль і гордість. День 9 травня став зараз одним із найурочистіших днів нашого календаря.

Скільки б не змінювалося поколінь на землі, вони повинні знати, що таке фашизм, яких мук і страждань завдав він народам Європи, скільки жертв зазнав радянський народ у битві з фашизмом.

Іноді здається, що не було такого лихоліття, не було тієї жорстокої кровопролитної війни. Але вона була! І нехай від того урочистого дня, коли пролунав переможний салют минуло 50 років, забуте того, що було, забути тих, хто дійшов до світлого дня Перемоги не дозволяє нетлінна пам'ять, благородні серця нащадків.

*Гайдук Катерина,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Наша земля дуже багата і родюча. Люди на ній жили вільно і відкрито. Вони не прагнули до поневолення інших народів, і не давали нікому підкорити себе. Та часто їм загрожувала небезпека. Наша земля зазнавала нападів південних кочівників і північних варяг. Вони полонили жінок і дітей. Забирали їх в рабство, вбивали чоловіків.

Слов'янську землю топтали монголо-татари і польська шляхта.

В роки Великої Вітчизняної війни, нашу Україну, пюндрували і паплюжили фашистські загарбники, вони вбивали і спалювали в газових камерах тисячі жінок, дітей і чоловіків. Вивозили молодь до Німеччини в рабство.

Та волю народу не зламати. Проти ворога воювали всі, від малого до старого. Перемога була здобута, тому, що люди захищали свою Батьківщину.

Я хочу, щоб на нашу землю більше не ступила нога ворога. Щоб діти ходили до школи, щоб не плакали матері за синами і дочками. Я хочу, щоб ми були щасливі і жили в достатку. Тому я голосую за мир!

*Тарасюк Назар,
4-В кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

З давніх-давен люди не завжди жили в мирі і злагоді. Часто між людьми були непорозуміння, велися різного роду війни між державами. І, навіть, у наш час бувають різні війни. Незважаючи на те, що майже всі люди на Землі хочуть жити в мирі.

Тому, що розуміють, що мир дуже важливий для всіх людей на земній кулі. Я також дуже хочу, щоб всі люди на землі жили мирно, розуміючи один одного.

Розбудувати свою Україну, щоб було де жити для людей красиво і затишно. В даний час від миру залежить життя на всій землі.

Тому я також дуже хочу, щоб було завжди розуміння між людьми і також голосую за мир. Хай буде мир на всій землі!

*Колодич Марія,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Ми маленькі посланці миру

Народжується дитина, батьки починають виховувати її, люблять за неї. Вони люблять її і батьки стають добрими. Ми робимо їх веселими, добрими, схвильованими. Тому, що вони

полюбили нас і не хочуть нас втрачати. Діти виростають. Хтось стає добрим, а хтось навпаки – злим, байдужим. Добрі люди люблять природу, батьків, нікому не бажають поганого. А злі люди починають вбивати, красти. І тому вночі страшно ходити, бо навколо бандити. А добрі – люблять звірів, птахів, плазунів, що їх оточують. Люди заради дітей можуть все продати, навіть квартиру і жити на вулиці. Так і кажуть: “Добро завжди перемагає зло”.

*Брик Ірина,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Одного разу я міркувала про життя. Адже воно дуже важливе для кожного з нас.

Мирне життя дає нам вітху, радість, успіх, можливість здійснити свої мрії. Воно дуже цікаве та непередбачуване. Життя – це довгі роки, які обов’язково має прожити кожна людина. І буде воно щасливим тільки тоді, коли у світі пануватиме мир.

З давніх-давен існує легенда про трьох фей-норн, в руках яких перебуває життя людини. Перша норна допомагає нам з’явитися на світ. Друга – пряде нитку нашого життя. А третя фея розриває нитку і ми помираємо. Кожна людина має прожити стільки, скільки їй відведено. Ніхто і ніщо не має права позбавити її життя.

Війна – це найстрашніше лихо, яке забирає багато людських життів. Тому я хочу, щоб всі люди на нашій планеті жили в мирі та злагоді.

*Накомечна Дарина,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

Ми всі знаємо, що війна розпочалася в 1941 році. Тоді люди були бідні, у них не було, що їсти і пити. Їх виганяли із сіл, розділяли сім’ї, вивозили у різні міста і вбивали. Тоді всі люди хотіли щоб на землі був мир.

*Шевчук Вадим,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуге

Подвиг радянських людей на Великій Вітчизняній війні **безсмертний**. Він вічно житиме в пам'яті народній. Мільйони **мужніх патріотів** нашої країни своїми героїчними діями **наближали** світлий День Перемоги. Сила і незборимість їхнього **духу** яскраво проявилась у поєдинках з ворогом. Важкі **випробування** випали не тільки на долю батьків, старших братів **та** сестер, а й на дітей та підлітків.

*Радовинюк Марія,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Ми маленькі посланці миру

Діти – це щастя. В світі щохвилини народжуються тисячі **дітей**. З дітьми наш світ процвітає. Коли вони народжуються, вони **повсім** беззахисні. Спочатку, вони вчаться повзати, як ті **черепашки**, потім вони помаленьку ходять. З семи років вони **стають** розумнішими, ходять до школи. З вісімнадцяти років у них **починається** своє життя. Вони вчаться в інституті, потім **влаштовуються** на роботу, одружуються. Аж коли в них **народжуються** свої діти, і вони ростуть, як їхні батьки.

*Косий Іван,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Мир – найголовніше досягнення людства.

Мир – це радість гарному сонячному дню, теплому дощику, **щобетанню** птахів.

Мирне життя – це коли спокійно дивишся в майбутнє, немає **страху**, немає втрат близьких і рідних. Діти ходять в садочок, до **школи**, навчаються, пізнають життя. У дітей щасливе дитинство. **Мама** спокійна і не хвилюється за них.

Країна процвітає, будується, вирощує врожаї, дбає про людей. І все це можливо лише при мирному житті. Вже 63 роки наша країна живе в мирі. За це наш низький уклін тим, хто дав нам його.

*Кужель Ірина,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Війна ще довго буде жити в наших серцях. Бо в ній загинуло дуже багато людей. Вони боролися за мир і щастя своїх дітей і онуків.

Щодня ми радіємо тому, що світить сонце, співають птахи і насолоджуємося кожним прожитим днем. І живемо ми на світі, щоб берегти і примножувати те, що зробили для нас своєю працею і боротьбою за мир наші діди і прадіди. А цього мого б і не бути, якби вони не перемогли у війні. Війна – це зло, яке несе розруху, біль і сльози. Мир – це радість. Ми можемо почути голос миру. Це голоси дітей, мирне небо, це земля, яка потопає у зеленій красі.

Хоча ми ще малі, але теж хочемо жити в мирі і розуміємо, що для цього нам потрібно добре вчитися. Вчитися, щоб добрим стати і щось зробити для своєї Батьківщини. Якщо ми будемо розумними, то будемо сильними. І ніхто не зуміє відібрати в нас нашу землю і зробити з нас рабів.

*Рудюк Віка,
4-Г кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна почалася 22 червня 1941 року підступним, без оголошення нападом німецької армії. Першими прийняли на себе удар прикордонники і війська, розташовані поблизу кордону. Через Сталіна та військового керівництво, що призвели до масових репресій, серед командування Червоної армії, та інших причин вона не була готовою до організованої відсічі

Дорогові і, зазнавши величезних втрат у битві, змушена була відступати.

На боці Німеччини виступили: Італія, Словаччина, Угорщина, Фінляндія, Румунія. Загибло багато людей. Було зруйновано міста і села, помирали діти.

*Онищук Ірина,
4 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Знову холодно, знову страшно, знову засклені вікна на вулиці. За вікном рвуться снаряди, свистять кулі, чути стогін поранених та плач дітей. У будинку нічого з'їсти, ні з чого приготувати, нікому допомогти. Вже темніє на вулиці. А маму марно чекати – вона у частоколі. Від тата давно не було звістки.

Тільки старенький м'ячик закотився під ліжку і поламана дівалька сидить біля мене.

Я питаю вас, дорослі: “Хіба так мають жити діти, хіба чого чекають онуки?! Подумайте перш ніж починати війну!”.

Я голосую за мир! За чисте небо і ясне сонце. За голосний сміх дітей і щасливі обличчя дорослих.

*Мартинчук Ольга,
4 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Чорне, задимлене небо, повалені будинки, обпалені дерева, сполохані птахи, і ще маленький хлопчик з великими, повненими страху і відчаю очима, сам самісінький у цілмі світі. Саме така картина повстала переді мною, коли я порочувала одне з оповідань про Велику Вітчизняну війну. А ще до того страшного дня у нього була мама, тато, сім'я, були друзі, з якими бавився у дворі та сидів за однією партією у школі.

І лише мить, один спалах, вибух і ...пустота, горе, слези... А скільки їх було пролито і нашими бабусями і прадідусями, бо саме на їхнє дитинство прийшов цей страшний час. Моя прабабуся розповідала багато історій пов'язаних з війною, життям дітей на той час. І я назавжди запам'ятаю її настанову: “Живіть, дітки, мирно, у любові та злагоді, бо мир на Землі – це запорука щасливого життя”. А отже, я голосую за мир!

*Мороз Оксана,
4 кл. Шенетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир в усьому світі, бо війна не тільки забирає наших рідних та близьких, але й шкодить нашому здоров'ю.

Князь Ярослав Мудрий не воював. Він не хотів руйнувати домівок своїх підданих та слуг. Перед смертю Ярослав Мудрий сказав своїм дітям:

Не сваріться, живіть у злагоді:
тільки мир збере усе,
а незгода, наче вітер,
все по полю рознесе.
Як не будете всі разом
йти до спільної мети,
ви державу зруйнувавши,
подастесь у світи.

Ярослав Мудрий правильно робив, що не воював. Я хочу, щоб мир панував на всій землі. А там, де зараз війна – настав мир.

Я голосую за мир! І всіх вас закликаю до цього!

*Максимюк Руслана,
4 кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Мир – мрія народів світу

Мир – це великий скарб. Його не кожна країна може отримати.

А що таке мир? Це дружба між країнами, це злагода між сім'ями, це коли в світі немає війни.

А що таке війна? Це горе та сльози, це голод та смерть. 62 роки як закінчилася війна між СРСР та Німецькими загарбниками.

Але не всі країни хочуть миру, а ті хто хочуть, не завжди його отримують.

*Кондратюк Ольга,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я дуже хочу миру на Землі, тому що мир нам потрібен, як повітря, хліб і вода для нашого життя. Всі люди від маленького до великого мріють про мир. Мир у всьому світі. Кожна “жива душа”, прокидаючись мріє почути спів птахів біля свого дому, діти хочуть чути голос своїх батьків, а батьки – бачити своїх дітей щасливими.

Так давайте, щоб кожна людина маленька чи велика приносила б користь на Землі. Учні, щоб гарно вчилися і мали хорошу поведінку, а дорослі показували гарний приклад для дітей.

Миру – мир!
Ні війні!

*Гордійчук Тетяна,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир. Якщо не буде миру, то зло правитиме світом. А якщо над світом гучна пісня залуна, то в серцях загоряться вогні. І вогники ці золотисті достануть з чорненької скриньки нашу дружбу, мир і добро. І знову з'явиться дружба і сміх залунає знов. Бережи його, бо без нього не буде життя. Мир це головне. Більше ніхто тебе не покине, не обдурить. Головне, щоб війни не було, щоб не гинули люди, щоб не руйнувалося все навкруги. Люди повинні дружити, любити, творити добро і берегти життя і мир.

*Котисько Микола,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Всі люди на Землі хочуть миру. І я теж. Війни приносять розруху, смерть. Коли починається війна, твої близькі і родичі можуть загинути, люди будуть помирати. Будуть великі втрати, тому я за мир. Я не хочу, щоб була війна. Якщо почнеться війна, буде чути вибухи бомб і на вулицях стрілянину.

Я голосую за мир!

*Бичак Марина,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Моя Батьківщина – це Україна. Найрідніший у світі куточок, де я народилася, де мешкають мої рідні люди, де моя школа, батьки, друзі, вчитель. Я голосую за мир, я не хочу у своїй країні війни. Мої предки віддали усі свої сили, здібності і, навіть, життя заради миру. Кожна людина розуміла, що тільки її Батьківщина Україна зможе стати незалежною господинею на власній землі. Але, не зважаючи на те, як важко живеться –

істоїмо. Народ не перестає боротися за мир та за свої права. Українська нація росте і розвивається, хоч як їй важко жити. І вона надає всім надії і віри, що доля народу зміниться на краще.

*Парфенчук Алла,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я завжди хочу, щоб був мир на Землі. Я голосую за мир у цьому світі. Хочу, щоб всі люди і народи жили в мирі і спокою, щоб гарно гралися і сміялися діти. Хай буде безхмарне небо, гарна погода і довголіття. Коли мир на Землі, тоді спокійно діти ростуть. Хай завжди буде сонце і мир на землі.

*Матеюк Д.,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я виступаю за мир, тому що знаю, лише за такої умови ми маємо майбутнє, ми можемо і надалі мріяти про щось прекрасне.

Війна – це страшна сила, що руйнує все на своєму шляху, забирає життя багатьох людей.

Я не хочу бачити, як помирають близькі та родичі, як руйнуються знайомі будинки, як на порох перетворюється наше рідне місто.

Друзі, давайте дружно візьмемося за руки і скажемо: "Миру – так! Війні – ні!"

*Вишневська Ірина,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що без миру нам не обійтись. Мир – це мир у сім'ї, мир у всьому світі. Війна приносить дуже багато горя, ламаються долі дуже багатьох людей. Вони втрачають

своїх близьких і рідних. Із розповідей ветеранів війни ми не раз чули, що приносить людям війна. Тільки за останню війну на Україні загинуло більше 6 мільйонів людей. Про це нам нагадують дуже багато пам'ятників загиблим в кожному селі, місті. Отже горе не обминуло ні одну сім'ю чи родину.

Я дуже хочу, щоб таке більше ніколи не повторилось. Я хочу, щоб над Україною було тільки мирне небо. Хай люди будуть тільки щасливі і веселі.

*Кот Вікторія,
4-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одне з найдорожчих слів на землі – мир! Він потрібен кожній людині, тварині, пташкам. Нам мир потрібен, щоб радіти, милуватися мирним синім небом. Усе це можливо тільки у мирному світі!

А війна нам не потрібна! Чому ми так часто згадуємо війну? Для того, щоб більше цінувати мир. Так, ми любимо мир. Це прекрасне слово звучить у піснях і віршах, воно б'ється у наших серцях. Мир – закон нашого життя. Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну, адже немає нічого страшнішого від війни.

Тому я голосую за мир!

*Кулініч Марія,
4 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити!

Мир – це коли є порозуміння між людьми, коли одна людина поважає інших, коли усі милосердні, не жадібні. Я не хочу, щоб люди були нахабні, злі. А бажаю, щоб вони, а також і я, могли бачити зелену траву, ніжні красиві квіти, насолоджувалися красою полів і лісів. Тому для всіх краще, щоб на землі був мир.

Чому деяких дітей виганяють на вулицю, і вони починають страждати і хворіти? Чому так багато воєн на планеті Земля?

Я хочу в мирі і злагоді жити! Щоб усім усміхалося сонце, сяяли радісно усмішки, а небо здавалося ще голубішим!

*Ткач Богдана,
4-А кл., ЗОШ №1 9
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

Що є прекрасніше за мир і злагоду у всьому світі, в кожній країні, в кожній родині?

Я думаю, що ми щасливі діти, тому що сьогодні ми живемо під мирним небом України. Писала Леся Українка: “Щасливі дітки всі, що народилися в лагідний час в безпечну годину”.

Тернистий нелегкий шлях довелося пройти нашій державі. Споконвіку наші предки власною кров’ю виборювали волю та мир для майбутніх поколінь. Ярослав Мудрий заповідав нам:

“не сваріться жийте в згоді:
тільки мир збере усе,
а незгода, наче вітер,
все по полю рознесе.
Як не будете всі разом
йти до спільної мети..
ви розгубите ту землю,
що придбали ваші батьки...”

На мою думку варто прислухатися до цих слів. Адже від **можного** з нас залежить добробут в країні. А народжується мир **та** злагода з дитячих усмішок, із добрих сердець людей, із **щасливих** родин.

Я закликаю всіх: давайте будемо добрішими **милосерднішими**, тому що всі ми хочемо в мирі та злагоді жити! **А** щоб кожен став кращим потрібно зовсім небагато:

“Усміхнись всім навколо небу, сонцю, квітам, людям.
І тоді обов’язково день тобі – веселим буде!”

*Кондратюк Вікторія,
4-А кл., ЗОШ №1 9
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Війна і мир – одвічні роздуми людства. Війна... Що означає це слово? У моєму розумінні – це найстрашніше лиходійство, що може бути на Землі. Про війну я знаю лише із телебачення, розповідей бабусь, дідусів, мами. Але навіть ці роздуми і телепередачі, або кінофільми мають у моїй уяві страшні речі: плач дітей, зруйновані будинки, постріли.

Вся історія нашого народу пов'язана з постійною загрозою війни, з відстоюванням своєї свободи і незалежності. Тому ми добре знаємо, які страждання приносить людям війна. Коли хлібороб, що все своє життя працював на землі, доглядав худобу, чи артист, який своїм талантом приносив радість людям, чи лікар, який дарував здоров'я і навіть життя іншим, змушені брати в руки зброю і воювати. То хіба ж це не антилюдська, антиприродна суть війни?!

Справді, кожна людина приходить на цей світ, щоб прожити той проміжок часу, який відвела для неї природа, який відведений для неї Богом. Людське життя, на жаль, і так дуже коротке, і ніхто не має права його відбирати. Адже життя таке прекрасне, стільки цікавого навколо і тому людина повинна прожити його повноцінно і щасливо.

І раптом війна! Юнаки, в яких ще все життя попереду, ідуть убивати зовсім ще молодих людей. Це є неприродно! Треба зробити все можливе, щоб більше не допустити такого лиха на нашій планеті.

Я б дуже хотіла, щоб це лиходійство припинилося. Тоді скрізь пануватиме злагода, добробут, будуть усміхнені люди і діти. Адже мир – це вневненість у завтрашнім дні. Можна мріяти і будувати плани на майбутнє, намагатися втілити їх в життя. А без миру цього зробити неможливо, бо війна руйнує всі людські мрії і сподівання, забирає всю надію на краще і приносить лише горе і відчай.

Я б дуже хотіла, щоб всі люди від цього часу більше не знали війни, а я і всі діти планети, жили у щасливих сім'ях, де поруч мама і тато, чисте безхмарне небо над головою, багато веселих дитячих посмішок та радісних пісень.

*Пугаченко Валерія,
4-А кл., ЗОШ №1 9
м. Рівне*

Житимуть їх імена в поколіннях

Нічого і нікого не має на землі вічного. Але людська пам'ять, береже знання і досягнення великих людей. Видатні митці нашої країни відомі на весь світ.

“Кобзар” – Тараса Григоровича Шевченка увіковічив пам'ять, про поневолений народ України у дев'ятнадцятому столітті, про його боротьбу проти кріпосницького ладу, про прагнення батьків зробити своїх дітей вільними та щасливими у незалежній українській державі.

Леся Українка оспівувала надзвичайний чарівний світ природи, вчила любити, допомагала відкривати її таємниці.

Казки Івана Франка давно стали народними. Не одне покоління виростало і навчалось на них, передаючи з вуст в уста.

Тому пам'ять про них, повинна жити у наших серцях. З покоління в покоління, ми повинні передавати любов до рідної землі та вшановувати і зберігати пам'ять про її видатних синів та дочок.

*Кондратишина Діана,
4-А кл., ЗОШ №1 9
м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

У кожної людини на землі є моменти життя, які вона пам'ятає, згадує час від часу розповідає нащадкам і хоче, щоб ці моменти збереглися в пам'яті наступних поколінь. Але є такі події, які стосуються не окремої людини, а всього народу...

Кінець січня 1918 року в бою з більшовиками при станції Крути загинуло триста київських студентів. Вони були занадто

ще молоді, щоб іти на війну. І їх було мало, їх сотні – а московського війська тисячі.

У студентському курені усі молоді. Вони охороняли Педагогічний музей, де засідала Центральна Рада. А вже на завтра виїхали на фронт – під Крути...

Хрещатиком посувався похід на Аскольдову могилу. Йшла військова старшина. Священики співали “за упокій”. За ними на возах везли у домовинах молодих лицарів. Згинули вони 29 січня 1918 року під Кругами. Триста їх стояло проти трьох тисяч москалів. Але ні один не здався в полон.

Ці відважні і сміливі діти, не задумуючись, віддали своє життя за свою Батьківщину, за право жити у вільній державі без гноблення. Вони сподівалися, що їхній вчинок вкаже нащадкам правильний шлях до незалежності. Для батьків та рідних їхня смерть – невимовна трагедія, якій ні чим не зарадиш.

А сьогодні наше покоління їм вдячно каже: “Ніхто не забутий, ніщо не забуте”.

*Кочубей Ірина,
4-А кл., ЗОШ №19
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

У світі весь час іде боротьба війни та миру. Навіть, у казках, які розповідають нам наші мами та бабусі, ця боротьба присутня і радісно від того, що наприкінці завжди перемагає мир і добро. А чи можливо це в реальному світі?

На мою думку, це цілком можливо. Але чи готове до цього людство? Аби жити в мирі і злагоді, перш за все потрібно навчитися розуміти один одного, робити тільки добро, любити і вміти вибачати, цінувати інших, визнавати свої помилки. Можливо, це ще не всі риси характеру яких ми маємо набути, щоб на планеті Земля панував мир.

Але ми точно можемо сказати, що війна – це та чорна і страшна смуга життя, через яку проходило все людство і зазнавало багато горя та страждань. Потрібно боятися воєн, прагнути жити в мирі.

Може війна і приносить комусь радість від перемоги, та вона ніколи не буде більшою за страждання тих, хто втратив і ніколи не поверне своїх рідних і близьких, що загинули у бою.

Ось такі думки переповнювали мене, коли я думала про мир у всьому світі. Як добре було б жити усім народам Землі, якби панував мир!

*Киричок Софія,
4-А кл., ЗОШ №19
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

“Мир у всьому світі!..” Але де ж його взяти цей мир? Як зробити так, щоб він дійсно панував у всьому світі, щоб ніхто його не потребував, бо він усюди, його вдосталь.

Перечитавши історію існування людини, починаєш розуміти, що потреба в цьому дорогоцінному предметі чи явищі зростала в геометричній прогресії відповідно до того, як його запаси вичерпалися. Чим рідкісніший ресурс, тим дорожчу ціну за нього потрібно заплатити. Постає питання: “Яку ж ціну має заплатити сучасна людина, щоб забезпечити себе миром? Довіру? Турботу? Відданість? Дружбу? Любов? Чи життя? І чомусь в еру високого комфорту і величезних можливостей останнє стає предметом спотикання, через який, час від часу проходять, щоб “забезпечити мир”. Невже вбиваючи ворогів, можна налякати інших, їм подібних, і цим самим забезпечити мир у всьому світі? Невже для того, щоб здобути цей рідкісний ресурс, ми маємо вбивати, і **бай** дуже, що ті, кого вбито, не наші.

Щодня я ходжу “дорогами свободи”, я називаю їх такими, **бо** впевнена, що цією дорогою мені не заборонить ходити, ніхто **не** поставить знак, що тут розміщений його військовий штаб, ніхто **не** припаркує свій танк і не вб’є мене через те, що я ступила на його територію. Тут живуть люди мирно, ніхто ні з ким не воює, ніхто не відчуває щоденної тривоги і тому не потребує настільки того рідкісного ресурсу, наскільки його потребує людина, яка **ні**коли не ходила, дорогами свободи. Ця людина мала Довіру, вона **кот**іла обміняти її на мир, але їй сказали, що ціна замала. Прагнучи

якнайшвидше його отримати, вона перескочила Турботу і Відданість і запропонувала Дружбу. Але і цього разу обмін не відбувся. Занадто вибагливим виявився продавець, мовляв: “Знаю я вашу Дружбу! Вам би тільки мир отримати! Тут вже й світом володіти почнете.” Любов пропонувати вже не стала, залишилося чекати, що життя заберуть...

Чи довго так триватиме? Коли нарешті люди зрозуміють, що потрібно шукати нові родовища видобутку миру? Не війну, не помсту, не залякування, а допомогу, переконання в тому, що тобі можна довіряти, що на тебе можна покластися, що з тобою потрібно дружити, що тебе можна і навіть треба любити, і за тебе, навіть, не шкода життя віддати.

*Слинько Ольга,
4-А кл., ЗОШ №1 9
м. Рівне*

Хай мир настане в кожного в душі

- Все, вони всі мені набридли! Я їх ненавиджу, вони такі недалеко! А от я! Я вигадала таку цікаву гру, а вони не хочуть в неї гратися. Ну і нетреба! Буду гратися вдома сама! - так сиділа і лютувала я після сварки з друзями у дворі. Образа і лють все наростали, підігріваючись моїми думками, а тут іще мама... “Доню, допоможи мені - винеси, будь ласка, сміття” . - Що вам всім від мене потрібно, я що тут, наймичка?! - заводала я на маму.

- Ну що ж, сказала мама, якщо допомогти ближньому для тебе неабияк трудно, то мабуть легше образити того, хто тебе любить. Я зроблю цю роботу сама, а ти в свою чергу теж лишишся сама, зовсім сама.

- Як це?

- Це коли тобі буде боляче, тебе ніхто не пожаліє, коли тобі буде прикро - тебе ніхто не розрадить, коли в тебе буде якась перемога - ніхто за тебе не порадіє, і не похвалить тебе. І в результаті ти вже ніколи не будеш радісна і щаслива.

Я ясно уявила цю ситуацію і мені стало не те, що страшно - моторошно. А потім я зрозуміла - та я і зараз сама...

А у дворі весело сміялися діти, разом граючись в ігри – **СВОЇ ІГРИ**. Мені стало дуже шкода себе... Я кинулась до мами. Обняла її міцно і ковтаючи сльози, вмовляла вибачити мене, що я допоможу їй, і що все це непорозуміння, бо в мене нерви...

- Нерви?! Я бачу нам треба поговорити.- сказала мама і ми пішли у кімнату.

- Ти вранці - продовжувала мама - мала мирне життя, тобі було затишно і весело як удома, так і з друзями. Потім ти поставила себе вище за інших і оголосила їм війну. В результаті ти її програла і мусиш це визнати. Це твоя закономірна поразка, бо перемагає лише добро, а зло в першу чергу руйнує того, хто його породив. А ти називаєш ту катастрофу, що з тобою трапилася – “нерви”?!

Але знаєш, тобі ще повезло, бо якщо ти зробиш правильні висновки і винесеш з даної ситуації урок для себе, то ти переможеш не тільки зло в собі, а й причину його виникнення і тоді у тебе ще все буде гаразд.

Мама пішла на кухню, а я лишилась зі своїми думками наодинці.

Як затишно, коли тебе оточують любов і мир. А тут ця порожнеча... І тут як грім з ясного неба – в тому, що сталося винна лише я, я сама! Я не прислухалась до друзів, хотіла щоб все було по моєму. Породила в душі лють. Вихохала її, а потім вихлюпнула на людину, яка більше за всіх мене любить – маму. Я сама зруйнувала мир, спокій і затишок, що мене оточував і в результаті я лишилась САМА.

Мабуть це все відбувається не тільки зі мною, а і з цілими народами. Хтось ставить себе вище за інших і думає, якщо інші мислять не так як вони, то вони недолугі. І починається те, про що казала мама. Смерть, горе, хвороби, губляться здобутки цивілізацій, найкращі уми людства працюють не на розвиток, а на руйнації - тобто зло руйнує і в першу чергу того, хто його породив.

Я не хочу щоб це відбувалося. Я зрозуміла – щоб був мир, треба прислухатись до тих, хто тебе оточує і якщо їхні думки не співпадають з твоїми, це не означає, що їх ігри гірші за ті, що придумав ти. Просто розкрий очі, душу і приймай світ навколо себе

з любов'ю і тоді настане мир у твоїй душі, сім'ї, твоєму дворі, твоїй країні і на твоїй планеті...

Я витерла сльози, взяла сміття, вибігла надвір і попрямувала до своїх друзів.

- Вибачте, я була неправа, ваші ігри теж цікаві. Всі засміялись і тоді ми всі разом побігли виносити сміття.

На душі було свято, а навколо мене мирне життя. Я відчула, хоч я пережила сором, і переламала себе, просячи вибачення, але мир в моїй душі, мир навколо мене був цього вартий.

Озирніться, люди, навіть попри біль, каяття винагорода буде незрівнянно більшою. Спробуйте і ви приємно здивуетесь, тому як світ зміниться навколо вас, тому, як вам буде весело і затишно у ньому...

Білінська Ірина

4-Б кл.,

НВК "Мізоцька ЗОШ I-II ступенів - ліцей"

Здолбунівський р-н.,

Рівненська обл.

Я хочу миру

Чому всі люди на Землі бажать миру? А тому, щоб бачити голубинь неба, зелену красу лісів, луків, насолоджуватися радістю, спокоєм у безхмарні ранки, відчувати неповторний запах рідних полів. І все це можливо лише тоді, коли світу не загрожуватиме війна, а промінці миру будуть надійно захищати нашу землю.

І саме заради того, щоб усе відчувало життя в усій його красі, заради того, щоб пшеничне зерно красувалося на столі духмяною паляницею, і ми могли насолоджуватися неповторним запахом життя, нам потрібен мир.

Я завжди буду боротися за мир і спокій на нашій землі, за те, щоб ніяке страшне лихо не відібрало у нас красу життя.

*Островський Микола,
4-В кл.,
Шепетівське НВО №2,
Хмельницька обл.*

Хочу в мирі і злагоді жити

Вічна тема – тема дружби і любові, злагоди і миру поміж людьми. Бо завжди дуже добре жити всім там, де є доброта і любов, взаєморозуміння і терпимість, де між усіма налагоджені добрі стосунки.

Там лине пісня і жарти, квітне радість і щастя. Там не тільки добре спілкуватись, розповідати і слухати про все на світі, а приємно просто мовчати, бо знаєш, що тебе оточують доброзичливі люди, твої друзі, які не зрадять і не осудять, які придуть на допомогу, порадять, добрим словом розвіють усі негаразди.

Та найбільше в світі щастя – це мир на землі, коли на ній розквітають чарівні квіти, а люди живуть спокійно, земля не здригається від страшних вибухів, а діти вчаться, здобувають знання, щоб зробити наш край ще прекраснішим.

Мир на землі – це найбільше благо, бо є тато і мама, ніхто не гине у боях, і багато радості у світі.

Все починається з самої людини, з її душевного стану, вихованості, поведінки, відчуття гармонії з навколишнім світом, з красою довкілля.

Мир на землі – це затишок і тиша,
Це сміх дитячий і душі політ!
Коли поет чарівні вірші пише,
Про надзвичайний, дивовижний світ.

Мир на землі – росяні світанки,
Краса і творчість, пісня у гаях.
Мир на землі – це вечори і ранки,
Із радістю і щастям у серцях.

Це дні роботи, сповнені натхнення,
Щасливі сім'ї здійснення надій,

Й нас не лякають вибухи страшенні,
Й солдати не кидаються у бій.

Мир на землі – це дім і мама, й тато,
Й любові стільки – просто через край!
Це та земля, де щастя є багато
І в кожному домі – хліба коровай!

Це та земля, де сміх і пісня лине,
А діти йдуть до школи знов і знов.
Й ніколи у боях ніхто не гине,
Бо там господар – щастя і любов!

Бо світ нам дістався надзвичайно прекрасний, чарівний. І треба любити цю диво-природу, захоплюватися і вміти милуватися, переживати, спостерігати і знати, для чого ми прийшли у світ. А приходять людина для добра і радості.

Тому завдання у всіх людей на землі одне – творити добро!
Поглянь, дитино, світ такий, як казка!
У пахощах, у звуках, в кольорах.
Від сонечка до нас струмить любов і ласка,
Земля, як у віночку, вся в квітках!
Відчуй, дитино, запахи чарівні,
Що від землі ідуть, від квітів і від трав.
А поють нас струмки й джерела дивні...
Я хочу, щоб ти серцем це ввібрав!
Послухай пісню пташки на світанні.
І звуки лісу, поля і небес.
Яка гармонія! Яке міцне єднання.
Краси і щастя, радості й чудес!

Гармонія у природі існувала завжди і народжувала красу, яка дивувала серце людини, робила його чутливим. В її душі народжувалися дивні звуки і казкові чарівні образи, які перетворювалися в чудові мелодії, у вірші, казки, картини... Все це окрилює людину, робить її серце добрим, щирим. Людина, яка відчуває таку гармонію, не може заподіяти лиха. Вона і в

суспільстві живе мирно, спокійно, гармонійно. Свої бажання і потреби вміє підпорядковувати розуму.

Бо, живучи в суспільстві, людина не може бути вільною від нього, а тому має поважати його закони і правила. Цих правил навчають дітей з самого малку, щоб вони добре їх засвоїли і жили за законами суспільства, в якому їм пощастило рости. Таких правил не так уже й багато, важливо запам'ятати їх, щоб іти в життя гордо і чесно, доброю і порядною людиною.

Живи з собою в злагоді і в мирі,
Не заздри людям і не проклинай.
Хай буде радість, щастя у квартирі,
Люби батьків своїх, не ображай.
Не зневажай, зла не бажай нікому,
Ділись останнім і добро твори.
Будь справедливим, чесним будь в усьому.
І щире слово людям говори.
Бо в добрім слові є тепло і ласка.
У світлім серці є любов свята.
А в мудрості, запам'ятай будь ласка,
І криється та істина свята,
Яка людьми нас робить в цьому світі.
З душею чистою, мов сонця промінь,
Той будеш ти, як сонечко в зеніті,
І всі печалі зійдуть нанівець!

Наш народ завжди був високодуховним, дотримувався заповідей Божих. Про це свідчать прислів'я: "Хто добра людям бажає, той і сам добро має", "Робиш добро, не кайся, робиш зло, на зло і сподівайся", "Не одежа людину красить, а добрі діла".

Тому завжди думай, що і як ти робиш, що і як говориш, і твори добро, тоді воно повернеться добром і радістю. І ніколи нікому не заздри, бо нема двох однакових людей. Що може один, не може інший, а що можеш ти, не може хтось другий.

Відкрий у собі себе!

От і в учнівському колективі, у своєму класі старайтеся жити дружно, у мирі і злагоді.

Ніколи зла нікому не творить,

Бо зло вертатися погану звичку має.
Добро творіть, усім добро робіть,
І втоми серденько нехай не знає.
З любов'ю в серці, з радістю ростіть,
Учіться людям сонечком світити.
І доброту в своїй душі носіть,
У мирі й злагоді учіться, діти, жити.

Запам'ятайте, все починається з дитинства. Як навчитесь такими і підете в життя, а воно складне. Вчіться бути добрими, лагідними, щирими і щедрими на любов і добро, вірними. Тоді поміж Вас буде панувати мир, злагода, любов і дружба.

*Стратюк Анна,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

“Мир” – це маленьке слово, але скільки в ньому добра, тепла спокою і радості.

Мирно жити – це означає мати змогу здобути знання у чудовій школі, відвідувати уроки співу в музичній школі, гратися з друзями.

Як прекрасно, прокидаючись вранці, бачити чисте голубе небо, ясне сонечко, чути спів пташок. Я виходжу на вулицю, мимо мене мчать машини і тролейбуси. В дитячому садку на майданчику граються веселі діти.

Для такого щасливого життя потрібен мир на всій планеті!

*Ходорчук Вадим,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Я прокидаюсь зранку і бачу мирне, блакитне небо. Небо, на якому замість ворожих літаків та чорного диму війни пливуть білі хмаринки злагоди та спокою. А як приємно, виходячи на вулицю, вдихнути свіже повітря та бути впевненим, що за порогом побачиш привітні обличчя людей. А на військові танки дивитися як на пам'ятки історії. А як добре засинати із впевненістю у завтрашньому дні.

В деяких країнах ідуть війни, гинуть батьки, страждають діти.
Проте кожен житель цих країн живе надією, що скоро буде жити як я.
Живу з вірою, надією і любов'ю, чого бажаю і вам!

*Храпаченко Денис,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

В 1941 році почалася Друга Світова війна з фашистськими загарбниками. В ній загинуло майже двадцять мільйонів людей. Це була дуже страшна війна, понівечені життя, зруйновані долі. Загарбники не жаліли нікого, ні дітей, ні старих. Руйнували села і міста. Але навіть через 67 років пам'ятасмо про це. В місті названі вулиці іменами наших героїв, будуються пам'ятники загиблих. Наших визволителів залишилося не так багато, вони всі старенькі, але коли вони проходять під час параду дев'ятого травня, і їхні ордена і медалі дзеленчать, завмирає серце. І поки ми будемо пам'ятати про жахи, на Землі буде мир.

*Левчук Павло,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Житимуть їх імена в поколіннях

Мати Тереза була чудовою людиною. Вона була настоятелькою Ордену Милосердя. У різних країнах світу вона відкривала школи, медичні пункти, притулки для бідних, допомагала хворим і знедоленим. Матір Терезу хочуть призначити святою. Ось декілька настанов Матері Терези:

Життя – це виклик. Прийми його!

Життя – це мрія. Здійсни їх!

Життя – це таємниця. Пізнай її!

Я мрію, щоб всі люди в світі були такими ж милосердними,
як Мати Тереза.

*Шпилевська Алла,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

Я дуже люблю прокидатися під промінням лагідного сонця, під красивий спів пташок, під лагідним поглядом моєї матусі. А ще я хочу миру на всій Землі. Щоб не було ніяких війн, пострілів, вибухів. Війна – це велике лихо. Я хочу, щоб ніхто не сварився, щоб не проливалася ні одна краплинка крові.

Я хочу жити у мирі і злагоді.

*Сутулець Микола,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

У теперішній час на нашій планеті є дуже багато зла. Але, не зважаючи на це, кожна людина хоче жити мирно і щасливо. У світі люди поділяються на дві категорії. Перша – це ляди, які мають хороші і дружні наміри, а друга – люди, які мають не щирі почуття до інших. Але, щоб забезпечити хороше життя, не досить просто сидіти і нічого не робити, потрібно докласти великих зусиль, щоб наш світ став кращим.

Я хочу жити саме в такому світі, там, де панує мир, злагода і любов.

*Ріль Іванна,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

Коли була війна, то народи мріяли про мир. Багато наших бійців загинуло у боях. Вони захищали від фашистів свої землі. Ворог вбивав наших людей, щоб не заважали їм завойовувати землі. Війна тривала довгі чотири роки. Багато людей зараз шукає своїх рідних, яких забрали німці в полон, могили, де вони поховані. Люди у війну страждали,

постраждала і матінка-природа. Було знищено багато зелених насаджень.

Нехай ніколи не повториться жах війни!

*Кравчук Сергій,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Кожна дитина хоче, щоб на світі панував мир. Що таке мир для маленької дитини!? Ясне сонце, синє небо, рідна мати – це і є мир для дитини. Але щоб на світі панував мир, не можна допускати, щоб була війна. Війна -- це дуже важкі часи, горе, плач, страждання.

Якщо живеш ти в мирі, ти чуєш дзвінкий дитячий сміх, ти чуєш пісню солов'їну, яка так радує усіх, ти бачиш сонце золоте і небо голубе..

*Соловей Юлія,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Щаслива моя синьоока Україна

Красивий, щедрий, рідний край,

І мова наша солов'їна.

Люби, шануй, оберігай

Наш край, що зветься Україна!

Всі діти мріють бути щасливими. Немає такої дитини, яка б не хотіла бути щасливою.

Кожна дитина любить і оберігає свою Батьківщину. Бо це місце, де ти народився. Зелені луки, широкі ліси – це все твоя маленька Батьківщина. У кожної дитини є ще одна мати – рідна Україна. Наші предки, шукаючи роботу, їхали до Америки, Канади. Але любов до рідної землі кликала їх назад на батьківський поріг. Не може людина забути своєї України.

Я хочу жити у мирі і злагоді на Україні.

*Осійчук Таїсія,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

Усі люди мріють бути щасливими. Але щастя може бути тільки тоді, коли буде мир, злагода, дружба. Про мир не тільки треба говорити, але і робити все добре. Треба поважати старших, допомагати друзям, бути вдячним і ніколи не сваритися.

Хай будуть усі щасливими,
Хай будуть усі здоровими,
Хай радіють дорослі і малі,
Хай буде мир на всій Землі!

*Боровик Катерина,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

Коли панує мир на Землі, люди щасливі. А коли його немає, то вони страждають. Треба жити у світі миру і добра. Люди не повинні сваритися, ворогувати. Народ має жити у добрі і злагоді, допомагати один одному. Хай панує мир на всій Землі!

*Купець Олексій,
4-Б кл., СЗШ №25,
м. Рівне*

Житимуть їх імена в поколіннях

Коли була Велика Вітчизняна війна багато людей загинуло. Воїни були наполегливі, сміливі, сильні і відчайдушні. Вони воювали за наше світле майбутнє. Сьогодні дуже мало залишилося ветеранів. Потрібно ставитися до них з шанобою і повагою.

На жаль, сьогодні, деякі країни воюють між собою. Я хочу, щоб на Землі панували мир і спокій.

*Білінська Юлія,
5-Б кл.,
НВК “Мізоцька ЗОШ І-ІІ ступенів - ліцей”
Здолбунівський р-н.,
Рівненська обл.*

Легенда про троянду миру

“Мир”! яке чудове слово, воно зачаровує нас своїм звучанням. Цікаво, чи змогло б існувати життя без миру? Звичайно ні. Його просто не було б взагалі. Зі звучанням слова “мир” перед нами постають чудові картини: світить сонечко, ясне небо, зелененька травичка, стежина, по якій бігають щасливі дітлахи.

Давно-давно, коли тільки починалося життя на землі, в невеличкій країні жили два чарівники. Один завжди робив добро, а інший жив тільки злими, недобрими ділами. Куди б не ступив злий чарівник, скрізь було море сліз. Добрий чарівник хотів якось цьому зарадити, але не завжди вдавалося вправитися після злого чарівника.

І ось прийшов час, коли мало вирішитися, хто ж буде панувати на землі. Злий чарівник оголосив війну. Нелегко було воювати доброму чарівникові, адже він не міг заподіяти комусь зла. І саме зло брало верх і ледве не отримало перемоги. За добрим чарівником зібралося багато людей, на кожну лиху справу вони робили багато добра і поволі хороші справи почали збагачувати силу доброго чарівника. Він став набагато сильнішим, аніж злий чарівник, він не зміг більше чинити зла і розчинився у повітрі. Добро перемогло. На місці бою двох сил зацвіла прекрасна троянда усіляких кольорів як символ перемоги добра. Цю троянду назвали трояндою миру, оскільки більше ніколи у цій країні не було сліз і біди, а троянда цвіте і досі.

Отож, бережімо троянди миру у своєму домі, на своїй рідній землі, щоб зло і війни боялися навіть вказати до нас своє ненависне око!

*Черешня Ірина,
5-Б кл., ЗОШ № 22
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Велика, багата і гарна наша планета Земля. І багато різних народів населяють нашу Землю. На різних територіях живуть люди. Одні на бідних землях, але живуть мирно і не зазіхають на чужі країни. Інші володіють великими природними багатствами і хочуть бути ще багатшими. Тоді беруться за зброю і захоплюють чужі землі. Руйнують міста, підприємства, палять села, знущаються над мирними людьми, вбивають навіть дітей. Такими людиноненависниками були німецькі фашисти, які розв'язали Другу світову війну. Фашисти загарбали, підкорили собі майже всю Європу, знущалися над поневоленими народами, ослаблених знищували, сильніших, особливо молодих, змушували тяжко працювати.

Про ці страхоття та біди я знаю з телепередач, деяких прочитаних книжок, а найбільше з розповідей дідуся та бабусі, які є дітьми війни. Розумію, яке страшне і бідне дитинство було у моїх дорогих дідуся та бабусі. Моему дитинству не загрожує така біда. Адже Україна – миролюбна країна. Я знаю, що одразу після розгрому фашистської Німеччини була створена така Організація Об'єднаних Націй, до складу якої разом з іншими країнами – переможницями увійшла Україна.

Військові підрозділи цієї організації (ООН) стоять на сторожі миру. Українські миротворці допомагають людям інших країн відбудувати розрушені війною лікарні, школи...

Я хочу, щоб люди доброї волі усіх країн об'єдналися разом, виступили на захист миру. Тоді ніякий агресор не посміє роздмухати пожежу війни. І на всій планеті буде мир, а у малюків – щасливе дитинство. Бо тоді люди усіх країн житимуть дружно, багаті допомагатимуть біднішим.

Закінчити свій твір хочу віршованими рядками, який допоміг мені скласти дідусь.

Мир планеті – щастя дітям!

Найяскравішим суцвіттям

Хай Земля красується,
Люди хай милуються.

Щастя дітям – мир планеті!
Ні для кого не в секреті,
Що спочатку слід учитись,
Аби вміти боронитись.

Паліям війни слід знати:
Нас багато – нас не подолати!
Тільки діти підростуть
Паліїв з Землі зметуть.

Мир планеті – дітям щастя!
Вірю я, що нам це вдасться.
Запанує в світі дружба.
І солдатська мирна служба.

Нам цього найбільше треба;
Більше сонця, більше неба!
Мир планеті – щастя дітям:
Це найбільше щастя в світі.

*Попович Анастасія,
5-Б кл., ЗОШ № 22
м. Рівне*

Я голосую за мир

У мене щасливе дитинство. Я маю все необхідне для життя. Стараюсь добре навчатись у школі. Я щаслива, над мою країною Україною – мирне небо. Але я знаю, що не скрізь на нашій планеті мирно живуть люди. Часто бачу по телевізору, як від бомб руйнуються будинки, гинуть люди. Особливо боляче мені, коли солдати вбивають мирних людей, дітей. Про це я знаю з розповідей дідуся, який пережив страшні роки війни. Тому я – проти війни, не хочу такої біди.

*Міськова Ірина,
5-В кл., Рівненська державна
гуманітарна гімназія,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це чарівне слово, яке випромінює тепло, символізує волю, злагоду, добробут.

На мою думку, мир – це велика сила, без якої не було б щастя на землі.

У всьому світі, майже в кожній родині ростуть діти. Я – маленька українка, і пишаюся тим, що живу у вільній незалежній країні. Моя Україна – мирна держава. Я гадаю, що всі люди мають боротися за те, щоб наша країна була мирна. Адже найбільший скарб для людини – мирний труд і щастя в мирнім домі. Людина створена для мирної праці, а не для війни.

Ми, діти, повинні берегти те, що зроблено для нас. І основне наше завдання – це сумлінне навчання, бо лише освічені люди зможуть будувати чудове, мирне життя.

Я, як і мої ровесники, голосую за мир!

*Грицюк Павло,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я хочу в мирі та злагоді жити

З гордістю промовляю слова “Україна”, “Батьківщина”. Оглядаючи з висоти пташиного польоту рідну землю, захоплююся її красою і величчю. Все це промовив би, коли б не знав, що є в Україні багато чого непоправного в тому розумінні, що люди не намагаються все виправити. Тому дуже часто задумуються над такою темою, як мир та злагода, але за цими глобальними проблемами не відчуваєш ні миру, ні злагоди.

Хвилює мене наша екологія, забруднена, рівень економіки зменшився у три рази. А я хочу жити в мирі та злагоді, хочу, щоб природа була чистою, як джерельна вода, а економіка процвітаюча, як квіти.

Я часто пускаю сльозу, коли бачу невинних безпритульних дітей. Адже вони в цьому зовсім не винні. Держава повинна забезпечити роботою весь український народ. І тоді це питання так не хвилюватиме нас, ми зможемо жити в мирі та злагоді!

*Кальницька Наталія,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Я хочу в мирі та злагоді жити. Ви спитаєте чому? Тому, що я не хочу, щоб була війна, хворіли діти, хочу, щоб всі люди поважали один одного, не сварились, допомагали один одному, робили все, щоб ми жили в мирі та злагоді. Таким чином, люди будуть щасливі.

Я хочу, щоб всі мріяли про те, про що я мрію!

*Ящук Вікторія,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Ось уже більше, як сто років, всі святкують День миру і праці. Раніше, напередодні цього свята, в усіх магазинах продавались червоні прапорці, на яких було написано “Миру – мир”. Ці прапорці спеціально робили для дітей. Та діти, можливо, не зовсім розуміли, що означає слово “мир”. Мир – це коли ми спокійні і задоволені, коли немає війн, суперечок, бійок, коли ніхто не плаче.

Саме так я хочу жити!

*Мельничук Юлія,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Кожна людина має право бути щасливою. У моєму розумінні щастя – це мир та злагода у житті. На мою думку, мир та злагода означає спокій в родині та мир на планеті.

Я хочу, щоб всі жили добре, не сварились, щоб не було війни, люди не хворіли, а завжди були здорові. Щоб ми ставилися з повагою один до одного, поважали почуття та думку іншого.

Я хочу, щоб всі люди жили в мирі та злагоді і були щасливими все своє життя.

*Яковчук Яна,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Ще з давніх-давен люди відвойовували один в одного землі, майно, бо хотіли створити на певній території свою державу. На землі війни відбуваються тому, щоб просто вбити та збагатитися. Це страшно, бо куля на війні не має різниці, кого вб'є: чоловіка, жінку чи дитину. Але ж коли людям загрожує небезпека, вони починають об'єднуватися, щоб захистити свою землю. У війні загинуло багато людей, пролилось чимало крові.

Моє бажання, щоб народи світу намагались менше сперечатись між собою. Щоб люди нашої землі ніколи більше не знали страхіть війни. Я дуже хочу, щоб на планеті панували мир та злагода.

*Юрко Олена,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

У світі виникла велика проблема. З кожним днем все більше вбивають, грабують або викрадають людей. Але чому деякі люди стають такими агресивними, чому вони опускаються до такого рівня?

На мою думку, щоб у світі був спокій та мир, потрібно добре займатися вихованням дитини. З самого малечку вчити дітей що можна робити, а чого ні. Тому, що все залежить від підростаючого покоління, яке в майбутньому, можливо, зробить значні зміни в історії світу. Багато дітей зараз говорять, що хтось зробив неправильно, а якби він там був, то зробив би навпаки – правильно. Але в Біблії написано: “Не суди інших, і судимим не станеш”. Недарма в народі кажуть: “Почни з себе”. Потрібно приязно ставитися до товаришів, робити добро усім людям, а не тільки тим, від кого чекаєш вигоди.

Кожна людина повинна старатися створити навколо себе атмосферу миру та злагоди. Якщо люди будуть дотримуватися цих і ще деяких правил, то, можливо, у світі настане гармонія.

*Олинець Антон,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Кожна жива істота з’являється на нашій планеті для того, щоб жити, рости, квітнути та розвиватись. Кожна мати народжує своє дитя і хоче для нього щастя та всього найкращого. Все живе розвивається в найбільш сприятливих для цього умовах, тобто в любові, злагоді та мирі.

Про мир дуже багато написано різних книжок, але всі ці гарні слова рідко розчулюють людей, які не знають ціни миру. В наш час на землі багато лиха. Люди стали ворожими, почали цуратись одне одного.

На землі багато різних війн, або як їх зараз називають “гарячих точок”: війни між країнами, між народами, навіть дійшло до того, що родичі воюють між собою. Можливо, всю цю ворожість спричиняють голод, біднота – люди живуть в злиднях. Адже коли люди живуть в голоді, холоді, вони думають лише про те, як дістати кусок хліба, щоб прогодувати свою сім’ю.

Якщо на землі буде мир, то вирішаться всі питання, які турбують народ. Люди почнуть поважати один одного, а це найголовніше.

Адже коли в країні панує мир, злагода і спокій, немає війн, то й люди щасливі, тому що впевнені у своєму майбутньому та в майбутньому своїх дітей.

*Ярковський Роман,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

Кожна людина любить найбільше край, де вона народилася і живе. Кожен пишається своєю рідною землею і завжди хоче сказати про неї найкраще.

Не можна не згадати про Полтавщину, про її квітучі сади. Донбас, де видобувають найбільше кам'яного вугілля. А хто не бачив наших гір, полонин, Закарпаття? Чи не відпочивав і не купався у Чорному морі? А квітуче поле льону Полісся, яке схоже на синє море?

Увесь український народ відрізняється від інших народів передусім мовою. Українська мова – одна з найкращих і найбагатших мов серед інших слов'янських і не тільки слов'янських народів. Вона дуже милозвучна, недарма її називають солов'їною.

Дуже гарні українські звичаї, до того ж вони дуже культурні, бо український народ зроду розумний і культурний. Українці зберегли дуже багато обрядів, особливо по селах. Обряди вказують на дуже давню старовину. Можна багато говорити про українські народні пісні, мистецтво – одне з найкращих у світі, старі дерев'яні церкви, українських поетів, письменників.

Через нестабільність в Україні наш народ вийшов на Помаранчеву революцію. Люди хочуть, щоб у них було постійне місце роботи, щоб будувались будинки, вирощували хліб. Я хочу, щоб всі люди жили в добрі і злагоді, мирі і любові. І щасливий від того, що живу в країні, де немає війни.

Боже, поможи моему народові діждатись кращої долі на власній землі, а мене бережи, щоб жодним поганим вчинком перед Тобою не згіршив!

*Маркус Яна,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити

В наш час, коли злість та заздрість пропагують скрізь, коли ненависть переливається через край навіть серед дітей, потрібно більше уваги приділяти духовності. Вчити людей бути добрішими до своїх близьких, уміти знаходити спільну мову навіть з найзапеклішим ворогом. Усім потрібно навчитись поважати один одного, любити іншого так, як любиш себе. Виховувати дітей та молодь зусиллями не тільки – сім'ї, а й школи. Самому бути прикладом доброзичливості та доброти. І тоді настане час, коли ми будемо жити у мирі та злагоді!

*Цьомик Василь,
5-А кл.,
СЗШ №25, м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Багато людей покинуло цей світ, але деякі залишилися в нашій пам'яті на віки своїми героїчними вчинками, мужністю і любов'ю до рідної землі. Ці люди зробили все для нашого майбутнього, але тільки одиниці побачили те, для чого воно боролися.

Дев'яносто років тому на станції Крути відбулася битва між київськими гімназистами і більшовицькою армією. Всі студенти свідомо йшли на смерть за свою Батьківщину. У них були рушниці і тільки одна гармата. Почався кривавий бій. Через деякий час гармата перестала стріляти, почали закінчуватись набої, і менш досвідчені стрільці почали віддавати свої набої більш досвідченим. Самі вдягали на рушниці багнети і йшли на ворога. Кулі виявилися сильнішими, і майже всіх студентів було вбито. Вижили тільки ті, що відступили. Через деякий час загиблих поховали на Аскольдовій могилі. Але пам'ять про них житиме вічно.

В історії нашої країни було багато трагічних сторінок, багато героїв, які віддали своє життя за наше щасливе сьогоднішнє. Ми повинні пам'ятати їх. Тому, що пам'ятаючи своє минуле, ми зможемо збудувати майбутнє.

*Семенюк Аліна,
5-А кл.,
Шепетівське НВО №2,
Хмельницька обл.*

Війна – це лихо і ганьба народів

У перші дні війни над Шепетівкою з'явилися ворожі літаки. Фашистські стерв'ятники бомбардували мирні житла, безперервно обстрілювали комунікації, промислові підприємства. На підприємствах, в установах проходили мітинги, на яких трудящі запевняли про свою готовність боротися за перемогу над загарбниками, героїчно захищати рідну Вітчизну. Сили противника переважали. Добірні його частини сунули чорною лавиною, знищуючи все на своєму шляху. Місто безперервно бомбардувала гітлерівська авіація.

Частина військ генерала Лукіна сім днів стримували ворожі сили. Виграти тоді у ворога сім дорогих днів – це, звичайно, було подвигом.

Новоявлені хрестоносці залили кров'ю Шепетівку. Як хижі звірі, гестапівці почали полювати за комуністами, комсомольцями -- за всіма, хто підозрювався. З будь-якого приводу гітлерівські насильники брали заложників.

Фашистські кати без суду і слідства розстрілювали цілі сім'ї – жінок, дітей, літніх людей. У центральній частині міста окупанти створили гетто. Сюди зганяли все єврейське населення, щоб винищити його.

На околиці міста розташувався розподільний табір для військовополонених. У ньому фашистські садисти мордували радянських солдатів і офіцерів. Майже 20 тисяч чоловік було тут замордовано голодом, закатовано, розстріляно. Гинули і жителі нашої Шепетівки. Близько 10 тисяч їх впало від куль ворога. У травні 1966 року відкрито монумент загиблим воїнам. 11 лютого 1944 року день визволення міста від німецько-фашистських загарбників. В цей день кожного року по-святковому прибрані вулиці. Люди прямують на майдан до пам'ятника Слави. З вінками, квітами, знаменами.

В урочистому людському потоці визволителі Шепетівки, її почесні громадяни. Довкола буяє життя. Від того всіх ще міцніше об'єднує світла пам'ять про тих, які впали героями у лиховісний час боротьби з фашистськими варварами, І скільки б не віддзвеніло зим, не відцвіло весен, залишиться вона у людській пам'яті як ще одне народження міста, яке топтали два з половиною роки фашистські нелюди і хотіли приректи на вічне поневолення. Хотіли, але не змогли...

Вічна пам'ять усім загиблим!

*Мамчур Ольга,
6-В кл., ЗОШ №28,
м, Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Україна – це земля, де ми народилися і живемо. Тут живуть наші батьки і колись жили наші предки. Саме слово “Україна” означає край, де живуть українці, отже, ми повинні любити і оберігати нашу державу від всяких стихійних лих і війн. У роки війни ми втрачали національну самобутність, економічну самостійність та духовну самовизначеність. Але зараз ми прагнемо мирно жити і захищати нашу рідну націю від усіх війн і природних катастроф. Мені здається, що для цього потрібно, щоб всі громадяни вільної держави зробили крок назустріч один одному, а саме – стали на шлях порозуміння. Тоді треба, щоб всі розмовляли українською мовою, не грубіянили один одному і поважали працю, як це робили наші предки. Саме тоді, в Україні буде лад і вона стане ідеальна. Після цього громадяни спільними зусиллями зможуть вирішити екологічні проблеми нашої держави і зможуть захистити Україну від війн!

Ми – майбутнє України. Тож своїми знаннями і працею ми повинні підносити культуру нашої держави. Ще ми маємо берегти волю і незалежність України. І саме тоді мої роздуми про мирне життя здійсняться!

Отже, ми зможемо мирно жити і насолоджуватися життям!

Веремєєнко Дмитро
б-Б кл., ЗОШ №8,
м, Рівне

Я не хочу війни!

Війна... Це ганьба не тільки інших народів, а й нашого. Ми теж, іноді не замислюючись, вдаємося до дій, які можуть стати причиною військових подій. Боляче згадувати час, коли наші солдати воювали у Афганістані.

Я вважаю, що всі проблеми можна вирішити за столом переговорів, а не вбиваючи один одного. Чому ж виникає війна? Думаю, що якась держава хоче збагатитися за рахунок війни, або відвоювати невелику частину певної території, щоб мати від цього вигоду. Інша країна не може це терпіти і змушена захищатися... А тоді – сльози, смерть, зруйновані міста і села... У деяких країнах війна може тривати довго, поки не втрутиться Європейська співдружність з вимогою припинити війну.

На мою думку, краще жити в мирі, радіючи кожному дневі... Я ніколи не зрозумію тих, хто любить війну, прагне знищувати собі подібних.

Я не хочу жити у війні і тому голосую за мир!

Жучко Влад,
б-Б кл., ЗОШ №8,
м, Рівне

Я голосую за мир!

Я народився у мирний час. У квітучій незалежній державі – Україна. Про війну та бойові дії дізнався із документальних і художніх фільмів. Із телевізійних новин дізнався про військові дії, які відбувалися в Іраку. Там, далеко від рідної землі, загинули і наші миротворці, які поїхали на чужу землю для виконання інтернаціонального обов'язку.

В цих страшних війнах гине дуже багато безвинного мирного населення. До війн призводить людська ненависть, заздрість та недоброзичливість. Війна несе за собою багато лиха, горя і сліз.

Я за мир на всій землі! Ще хочу побажати людям, що живуть у країнах, де нестабільний стан у державі, щоб вони схаменулися

і порозумілися між собою, подружилися. І лише тоді у наших оселях запанує мир і злагода. Нехай буде мир на всій планеті!

*Вишневський Олег,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

“Я голосую за мир”. Цей вислів має велике значення для всіх людей. Я щодня дивлюся новини, щоб знати, що відбувається у світі. Це просто жах, коли десь розпочинається війна. Не можу уявити, як під час війни живуть дорослі та діти. Здається, вони уже звикли до вибухів. А якби ми були на їхньому місці? Думаю, що жахалися б, були б налякані. Люди в Ізраїлі, Ірані, Іраку кожного дня готові вмерти заради своєї країни, своєї батьківщини, своєї сім’ї. У цих країнах раптово можуть розпочатися серйозні військові події. Я найчастіше звертаю увагу на країни, де навіть підлітки ходять зі зброєю. Невже діти не хочуть гратися, а прагнуть вбивати? Коли я приїжджаю до бабусі і вона мені розповідає про Велику Вітчизняну війну, то мені стає дуже сумно, бо шкода тих людей, яких забрала ця жахлива подія – війна. Війна забирає дитинство у багатьох дітей, вони навіть граються використаними снарядами, а це призводить до нещасних випадків. Тому я голосую за мир...І хочу, щоб вся наша планета Земля жила в мирі. Щоб діти мали повноцінне дитинство, здобували освіту, зростали в щасливій родині, країні. Адже тільки під мирним небом можливе щасливе майбутнє.

*Сидорук Тетяна,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

На мою думку, мир – це коли немає війни, коли тихі й спокійні дні, коли люди не бігають із гарматами, не стріляють. Коли ростуть квіти, а їхні пахощі чарують усіх прохожих. І не топчуть ці квіти солдати...

Ми знаємо, що була війна, що багато людей полягло на полях бойових дій. Ніхто з них не хотів помирати, але вони захищали країну від ворога.

На мою думку, щоб такої жорстокої війни більше не було, ми зобов'язані голосувати за мир. Поважати ветеранів і завжди пам'ятати про тих, хто віддав своє життя за мир на землі.

Я голосую за мир,
За землю, де немає війни,
Я голосую за мир,
Де не воюють сини.
Я голосую за мир,
Де не стріляють гармати,
Я голосую за мир,
Де щасливі батько і мати.

*Коваленко Тетяна,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна -- це лихо світу. Мені важко думати про те, що десь гинуть люди, від вибухів снарядів помирають тисячі невинних. Війна руйнує весь світ. Це жахливо, жорстоко і дуже погано.

Я б хотіла, щоб на нашій землі завжди панував мир. Щоб кожного дня співали птахи, грала музика, цвіли квіти. Щоб я бачила веселі і радісні обличчя моїх рідних. Ні, війні!

Хай завжди буде мир!
Хай зникне на світі війна,
Бо горе приносить вона,
Хай мир на землі запанує,
Солдатів від смерті врятує.

*Голуб Богдан,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це найголовніша цінність на землі. Він необхідний і моїй Батьківщині, бо тільки в мирній державі можна створити хороші умови для навчання, праці та відпочинку. Я впевнений, якщо всі діти будуть голосувати за мир, то він обов'язково переможе війну і на землі усі будуть щасливі.

За мир голосуймо,
Землю врятуймо,
Вона наша мати,
Про неї нам дбати!

*Козянчук Дмитро,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо хочу бути щасливим. Якщо ж не буде миру, то всі люди почнуть сваритися і сперечатися, хто правий. А коли почнуть сперечатися то скоро стануть ворогами. Ворожнеча породжує ненависть, зло, війну, а війна приносить сльози, смерть – тоді всім буде погано. Ніхто не допомагатиме один одному, не буде друзів. Я не хочу сумувати і тому голосую за мир! Давайте частіше посміхатися один одному, щоб не було війни. Будемо дружити з дітьми усіх країн. Хай буде мир!

*Капусткін Олександр,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я вважаю, що можна порозумітися з усіма людьми, об'єднатися і створити мир у всьому світі. Необхідно українцям першими почати робити добро, бо ми нікому не бажаємо зла, і тоді й

інші народи будуть творити добро. Добро переможе зло – і настане мир на всій планеті. А війна зникне і ніколи не повернеться на нашу землю. Мир принесе радість, добробут, щастя.

*Мельник Олександра,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Який прекрасний сонячний ранок! Коли я іду, мені посміхається сонечко, весело співають птахи, всі кудись поспішають. Діти ідуть у школу, а малята граються у пісочку. Бабусі з любов'ю спостерігають за онуками. Весь світ немов казковий, наповнений добром і радістю...

Але все це може згинутися, коли прийде страшна війна, адже вона завжди приносить горе, біди, плач... Гинуть невинні люди, горять будинки... Я не хочу цього ніколи, ніколи, ніколи!..

Я голосую за мир!

*Касянчук Богдана,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Деякі люди ніколи не замислювались, що таке війна. "Звичайно! А навіщо? - говорять вони. - Війна закінчилася, ми маємо винаходити щось нове, щоб нашим дітям було добре жити на світі. Люди мають розвивати свої знання, а не думати про війну".

Так, це також, можливо, правильне рішення. Але завдяки нашим дідам, прадідам ми стали жити вільно. Україна стала незалежною. Можливо, наші прадіди бажали нам найкращого життя. І ця думка підбадьорювала їх. Допомогала подолати всі труднощі. Тому ми повинні частіше згадувати про загиблих на війні, пам'ятати про їхні подвиги. Нам необхідно навчитися боротися, як наші предки, відстоювати мир, щоб жити щасливо. Тому що мир – це свобода, а війна – сльози невинних людей: дорослих і дітей.

*Жидкова Юлія,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо люблю життя. Раніше, коли була війна, гинуло багато людей, ніхто не міг жити спокійно й радіти життю.

Всі знали, що їх чекає небезпека. Люди жили війною. Діти не мали гарного щасливого дитинства...

Я вважаю, що ніколи не потрібно сваритися, бо кожен буде жити окремо. Українці і всі народи мають бути як одна сім'я, один одному допомагати, підтримувати у тяжку хвилину, – і тоді життя людей на землі стане щасливим.

Коли мир на землі, то ми впевнені у своєму майбутньому, радіємо кожному дню. Я думаю, що кожен з нас прагне миру, бо війна - це сльози, тому весь народ має сказати: "НІ – війні, а миру – ТАК!"

*Притула Світлана,
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Щаслива моя синьоока Україна

Я народилася і живу в Сухівцях. Село Сухівці є маленькою частинкою синьоокої України. В моєму селі всі живуть мирно, щасливо, радіють життю. Шістдесят чотири роки тому все було не так. Навкруги гуділи гармати, на землю падали бомби, йшла Друга Світова війна. Багато наших односельчан загинули у війні. Війна закінчилася але відлуння її і досі живе в серцях ветеранів. Я хочу, щоб мої односельчани і я були щасливі. В майбутньому я бачу щасливу мою синьооку Україну.

*Шилок Сніжана,
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Мир планеті – щастя дітям

Коли на нашій планеті буде мир діти будуть щасливі. Щоб всі на нашій планеті Земля були щасливими потрібно щоб припинилися війни, щоб не йшли політичні бої. Коли все це припиниться планета Земля засіє зовсім по-іншому, всі жителі будуть щасливими, хотітимуть жити, будуть продовжувати свої справи і доводитимуть їх до кінця. Діти будуть щасливими.

*Червона Катерина,
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Тривожні дзвони війни

Сьогодні 64 роки від того як закінчилась Друга Світова війна, але відлуння її збачають і чують до сього дня. 64 роки тому навкруги гуділи гармати і вибухи. У цю страшну пору загинуло багато людей, дітей і жінок, які не могли захистити себе. На війну забрали всіх і великих і малих. Тривожні дзвони війни нікого не залишать байдужими. На сьогодні про війну згадують і ніколи не забудуть. Тривожні дзвони війни ніколи не забудуть ветерани, а ветеранів не забудемо ми.

*Степанюк Катерина,
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Мир потрібен, щоб жити

Для чого потрібен мир? Мир потрібен, щоб жити, радіти, любити, пробачати. Якщо на землі буде мир всі будуть радіти, пробачати і найголовніше, люди будуть любити і поважати один одного. Жити у мирі набагато легше ніж жити у зневазі. Мир –

найкраще, що може бути у житті людини. Я хочу, щоб мир панував скрізь на землі. Хай же голуби миру розсиплють мир на всій планеті.

*Соловей Вікторія
6-А кл., Ярунська ЗОШ
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Я голосую за мир!

Матінка природа любить тишу. Тихо цвітуть яблуні у саду, росте молода травичка, ніжно пахнуть квіти, радісно співають птахи. І від цього стає так добре і мило на серці, що хочеться жити і радіти життю, хочеться мати багато друзів, щоб відчувати їх тепло і доброту. Хочеться самій бути доброю і щирою, наділяти своєю добротою тих, кого люблю: маму, тата, бабусю, братика і всіх-всіх, хто живе поруч зі мною. Але погляньмо навкруги: у нашому світі дуже багато сварок і злості. Багато поганого стається через дрібниці. Є люди злопам'ятні, вони сваряться все життя. Але є люди, які сваряться і сердяться годину, а потім миряться.

Проте чомусь у світі багато сварок, воєн, а миру і добра чомусь менше. Старші люди говорять, що треба більше співчувати горю людському, бути ввічливими, толерантними. Проте люди стали більше замкнутими, навіть злими.

Чому це так? Хіба приємно творити зло, причиняти людям страждання, біль? Не потрібно брати приклад з бандитів і терористів, які спричиняють смерть, несуть сльози і горе людям, спонукають до воєн і пролиття крові.

Нажаль, я ще не знаю, як боротися зі злом, із злістю і ненавистю, але я хочу, щоб усі люди були добрішими і навчилися жити у мирі і дружбі.

Тому я голосую за мир. І закликаю всіх людей, а особливо моїх однолітків, розвивати ідею миру і дружби між людьми.

*Гарбарчук Мирослава,
6-А кл., Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

У світі миру і добра

У світі йде одвічна боротьба двох протилежних сил: добра і зла. Кожна людина на своєму шляху обов'язково зустрічається з їх проявами. І після цього набуває життєвого досвіду, мудрості. З такими поняттями, як “мир і добро”, асоціюється також “щастя”. А що ж таке щастя? Одні знаходять його в матеріальному достатку, другі в спілкуванні, треті у роботі, четверті у коханні. Мабуть скільки людей, стільки й уявлень про щастя.

А як уявляю щастя я? Щастя для мене – життя в світі миру і добра. Я хочу щоб мене любили мої батьки, хочу, щоб пишалися мною. І я намагаюся зробити все, щоб усе так і було.

Щоб на нашій планеті завжди було чисте небо і яскраво світило сонечко. Щоб на обличчях дітей і дорослих завжди сяяли усмішки.

Я також люблю природу. Мені подобається весна. Дуже цікаво спостерігати як природа прокидається від зимового сну, як зеленіє травичка, як розпускаються дерева та квіти. А який приємний аромат свіжого повітря!

Хоч мені лише 11 років, але я намагаюся зробити так, щоб у світі було більше добра і краси. Допмагаю мамі по господарству, тату садити дерева, квіти. Слідкую за чистотою на своєму подвір'ї. І прагну зробити так, щоб наша планета стала ще прекраснішою.

*Приходько Марина,
6-А кл., Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

У світі миру і добра

Яка чудова наша планета: зелена, пахуча, найчарівніша у всій галактиці. Ми, люди – жителі планети, діти природи. Всі ми спілкуємось між собою, маємо почуття один до одного. Я вважаю, що кожний з нас повинен керуватися гаслом: “Роби добро і добро тобі повернеться”. Будь добрий до батьків, вчителів, друзів, близьких тобі людей, і вони віддадуть тобі всю свою любов, ніжність і добро.

Будь добрий до зеленого деревця, чарівної квітки, співучої пташки, дзвінкого струмка і природа теж відповість тобі добром. Це і тепле сонечко, чисте повітря, рясний літній дощ, джерельна вода, які так потрібні усьому живому, а особливо дитячому організму, який росте.

Війна... Страшне слово. Це слово може порушити все те чисте й ясне, що є в нашому житті. У багатьох країнах світу дорослі не можуть поділити владу. Землі мають розходження у релігійних поглядах. Це все призводить до збройних сутичок, які завершуються кровопролиттям, сльозами матерів і дітей. Але діти не винні. Вони цього не хочуть. Діти на своїх малюнках малюють ясне й чисте небо та яскраве сонце. Дорослі! Схаменіться! Світ без війни це щасливе дитинство ваших дітей.

Я щаслива, що народилася у державі, яка має величну назву – Україна. Україна це сонце, синє небо, родючі поля, зелені ліси. Україна це моя країна. Країна добра, любові і миру. Я щаслива, що не чую страшних вибухів та пострілів. І нехай так буде завжди!

Мир на всій планеті. Це головне, що потрібно для щасливого дитинства. Ми, діти, – це майбутнє. І це майбутнє повинне бути без війни. Коли ми підростемо, будемо робити все для того, щоб світ був добрий і милосердний. І от коли у серцях всіх дорослих буде любов, добро і мир, то це і буде найбільше щастя! І тоді всміхнеться сонечко, всміхнеться небо, всміхнеться наша щаслива Планета.

*Рула Анастасія,
6-Б кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Мої роздуми про мирне життя

Я дуже часто думаю про мир. Слово “мир” має кілька значень. Мир у розумінні мирного життя такий важливий для мене. Водночас мій мир – тобто моє оточення, мій світ не може існувати нормально без мирного життя в суспільстві. Мир може бути лише у мирі. Ці слова не просто повторюють одне одного вони мають для мене глибоке значення.

Втрата миру для нас, дітей дуже страшна. Роздуми про те, що раптом може розпочатися війна мене лякають. Страх породжує невідомі картини та образи смерті.

В Іраку зараз іде війна. Для мене війна – це дуже страшне слово. На війні гинуть люди, руйнуються їхні будинки, знищуються тварини та рослини. Все прекрасне втрачає значення. Це страх, біль, сльози, страждання. Це втрачені людські долі, материнські та дитячі сльози.

Самим незрозумілішим для мене є питання, чому можлива війна? Чому людина здатна вбити іншу людину? Чому людина прагне вбити іншу людину? У одному історичному художньому фільмі про Троянську війну головний герой сказав, що чоловік народжений для того, щоб бути воїном, який може захистити свій дім та родину. Але якщо б не було війн, то невже люди не знайшли собі цікавих та потрібних справ. Не потрібно було б відчовлювати міста, шукати втрачених війною рідних і лікувати серця страждаючих матерів та жінок. Якби кожна людина усвідомлювала цінність життя іншої людини, наш світ був би набагато досконалішим. Не потрібно було витратити кошти та сили на створення зброї та армії. Можливо люди не створювали б кордонів і могли б вільно подорожувати по всьому світу, знайомитись з іншими людьми, знаходити нових друзів.

Мені здається, що якби люди більше любили один одного і довіряли один одному, вони б змогли відшукати ключ до мирного життя.

Мир це прекрасне слово, осяяне сонцем і зігріте руками мами і тата. Так хочеться, щоб ми завжди відчували мир. Я дуже хочу щоб у мене, моїх друзів, знайомих, близьких, у всіх добрих людей був мир у домі. Мир у кожній маленькій домівці складає велику частину мирного життя всієї нашої планети.

*Веселовська Анастасія,
6-Б кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Ніхто не забути, ніщо не забуте

*Ніхто не забутий,
ніщо не забуте,
На попіл ніхто
не згорів.
Солдатські портрети
На вишитих крилах пливають.
І доки є пам'ять в людей,
І доки живуть матері.
Допоки й сини,
що спіткнулись об кулі живі.*

Читаючи ці слова ми відчуваємо біль, слези рідних, страх, страждання, які у роки Великої Вітчизняної війни віддали свої життя заради нашого безтурботного дитинства. Своїм життям ми маємо завдячувати юнакам, чоловікам, жінкам, які залишивши свої сім'ї, пліч-опліч стали на захист своєї Батьківщини.

Моя бабуся була учасницею тих страшних подій. Одного вечора я запитала у неї, як усе трапилось. Бабуся розповіла мені, що 1941 р. 22 червня о четвертій годині ранку по радіо повідомили, що розпочалася війна. На той час їй було лише 13 років. Жила бабуся у старенькій хаті біля лісу разом з батьками. Дітей у сім'ї було шестеро тому, навіть вони мусили працювати. У лісі стояв військовий табір, який почувши новину відступив, залишивши все: їжу, одяг, навіть пораненого солдата, який сидів під дубом і не міг ходити. Людей німці змушували важко працювати. Деяких вивезли в Німеччину. Мою бабуся і її однолітків німці змушували розчищати зимою від снігу аеродром. Окопи німців були у лісі, а окопи солдатів – у полі. У людей забирали останню їжу, одяг, худобу. Під час втечі німців, відбувалася велика перестрілка.

Коли повідомили про перемогу, у церкві задзвонили дзвони. Всі були дуже раді, але водночас всі плакали. Чому? Тому, що загинуло

багато людей і серед них були ще зовсім юні. Низький уклін всім, хто загинув у боротьбі за мир в роки Великої Вітчизняної війни.

І зараз, живучи у незалежній країні ми не повинні забувати про людей, які колись зробили подвиг.

*Ващук Юлія,
6-Б кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів.
Хмельницька обл.*

Хочу в мирі і злагоді жити

Я дуже щаслива, що я живу, маю змогу насолоджуватися життям. І хоча я прожила ще зовсім мало, я вдячна і своїм батькам за радість життя. А також я вдячна тим солдатам, які в тяжкі часи війни рятували свою батьківщину, своїх дітей від неминучої біди! Саме вони, наші діди і прадіди, батьки і брати, вимушені під час війни брати в руки зброю і боротися за мир і справедливість на Батьківщині. Скільки людей віддали своє життя за те, щоб ми з вами сьогодні насолоджувалися теплим сонечком і ясным небо! Як приємно вранці прокидатися під спів солов'я, а не під свист куль і розривів гранат. Як і радісно, і весело бродити лісовими стежками, ніжитись лагідному сонечку, а не ховатися в укриття і боятися вийти на вулицю. Нехай завжди над нами світить сонечко, і з маминого обличчя не сходить усмішка. Нехай всі діти світу будуть щасливими, живуть в мирі і злагоді.

*Король Тетяна,
7 кл., Гоцанська ЗОШ,
Гоцанський р-н.,
Рівненська обл.*

Низький уклін ветеранам за щасливе і мирне дитинство

Минуло майже 63 роки, як закінчилась Велика Вітчизняна війна. Але наші дідуся і бабуся із сльозами на очах згадують цю подію. Багато лиха принесла війна для українського народу. В кожному сім'ю, в кожному родину вона ввірвалася непоправним горем, забравши із сім'ї чи батька, чи сина, чи чоловіка. І у старшого покоління слово "війна"

– це незагоєна рана, це обірвані мрії про кохання, сподівання на довге, щасливе життя. Це – останній потиск руки, останній погляд найближчої, найдорожчої людини.

Війна увірвалась в серця нашого народу, як осколок і затьмарила сонячне небо димом пожеж, сіяла нестерпним болем від чорних похоронок рідних, що тисячами приходили щодня.

Скільки крові пролито, скільки виплакано сліз, але війна, не зважаючи ні на кого, руйнувала все на своєму шляху. Війна загрожувала найдорожчій в житті кожного з нас – Батьківщині.

Рідна земля стала суцільним згарищем: горіли будинки, падали чорні дерева, стогін розлягався стоголосою луною.

Ведучи смертний бій з ворогом і самовіддано захищаючи свою Вітчизну – воїни усіх національностей виявили нечуваний героїзм і патріотичне піднесення.

Але який жорстокий і кривавий шлях треба було пройти воїнам за для того, щоб день Перемоги настав!

Шановні воїни-ветерани! Ми про вас пам'ятаємо. Ми ніколи не забудемо тих безсмертних подвигів, які були звершені вами заради миру на землі. Вам ми завдячуємо мирним життям і синім безхмарним небом над головою.

Низький вам уклін, дорогі наші ветерани.

Січкарук Тетяна,

7 кл., Гоцанська державна гімназія,

Гоцанський р-н,

Хмельницька обл.

Війна. Що таке війна? Це смуток, жаль, вічний страх перед нападниками, смерть, ненависть. Невже ми цього хочемо? Ні! Я голосую за мир. Адже мир – це вічне щасливе життя нашої нації, любов, краса, дружба, єдність. Я дуже хочу, щоб у нас було щасливе майбутнє, щоб ми сміливо могли випустити у безхмарну, чисту, небесну блакить білосніжного голуба миру.

*Наконечна Анна,
7 кл., Гощанська державна гімназія,
Гощанський р-н,
Хмельницька обл.*

Минають роки, але війни досі тривають. Коли я дізнаюся, що десь там у світі ще одна війна, мені стає моторошно. Яким буде наше майбутнє? Роки збігають один за другим; давно відгриміла Велика Вітчизняна війна, але залишилися ще її сліди.

Я сьогодні голосую за мир, за це світле слово, яке відкриває для нас двері у майбутнє.

*Владичук Ілля,
7 кл., Гощанська державна гімназія,
Гощанський р-н,
Хмельницька обл.*

Мир в моїх очах

Ми часто промовляємо слово мир, не задумуючись над реальною суттю цього слова. Поняття мир уособлює в собі протест проти війни, проти насильства над людьми і над народами.

Найдорожче, що дано людині Творцем і батьками – життя. Задумаємося на мить: щоб одна людина стала дорослою, треба довгих 18 років життя, сповнених проблем і способів їх вирішення. Це радості перемог і прикрощі поразок. Для того, щоб знищити людину потрібна лише мить...

Саме тому я закликаю дорослих: “Збережіть мир! Заради своїх дітей. Заради дітей Ваших дітей. Знищіть війну. Зітріть із пам’яті насильство і жорстокість! Зробіть життя добрим, щирим і привабливим”.

Врешті-решт мені і Вам жигтя дала мати. В пам’ять своїх матерів, збережіть мир!

Люди будьте пильними. Не ображайтеся один на одного. Прощайте образи, прощайте кривду. Пам’ятайте, що немає нічого дорожчого в світі як мир.

*Басюк Тарас,
7-В кл.,
НВК №2 “Школа-ліцей”,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

У світовій історії зустрічаємо чимало війн. Усі вони до добра не привели. Війни існували ще в Стародавньому Єгипті та Стародавній Греції, у період Середньовіччя та Відродження, Наполеонівські війни, I-ша та II-га Світові, та, як це не дивно, чи навіть, можливо, вже й смішно, війни продовжують своє існування й тепер, у нашому такому новому ХХІ столітті. Україна ж, на перший погляд наймирніша держава, не змогла чинити опір воєнним діям, адже сама завжди була ареною їх проходження.

Війни, як правило, були причиною якихось міжусобиць, суперечок, в основі яких лежала сила влади та грошей у суспільстві. Верхівка ж того-таки суспільства ніколи не вважала на засоби та ресурси ведення війни, тобто на народ, в якому гинуло, перш за все, мирне населення обох ворогуючих сторін. Мільйони дітей-сиріт, дружин-вдів, матерів, що так і не дочекаються ніколи вісточки від сина, забирала війна неодноразово. Вибивання народу, і не лише українського, протягом століть викорінювали віру і надію у світле майбутнє, надію на мир, якого не вистачає нам і сьогодні. Люди продовжують винаходити все нові види зброї, не задумуючись над тим, що вона колись знищить і їх.

На мою думку, людям потрібно за будь-яких обставин зберегти мир на землі. Ми повинні вчитися виправляти наші помилки мирним шляхом, без застосування зброї, а суперечки вирішувати дружбою. А головне усім потрібно пам'ятати нашу гірку історію і те, що кожна людина має право на добро та мир у своєму житті.

*Романюк Андрій,
7-В кл.,
НВК №2 "Школа-ліцей",
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна – найбільше з лих
І виростають покоління,
Котрі не чули тишини.
О, найстрашніше з літочислень
Війна – війною – до війни!

Ліна Костенко

Історія людства рясніє війнами. Чи був хоч один день, коли ніде на планеті не точилася війна? Війни міждержавні і громадянські, локальні і світові, справедливі і загарбницькі. Ще за печерних часів люди воювали за їжу, за зручну печеру, за жінку. Пізніше – за іншу здобич, за дорогоцінне каміння, перли і золото за невідьників.

Різні часи, різні масштаби, різна зброя та лишається сутність. Адже так чи інакше, війна – це лихо, незалежно від того, визвольна вона чи загарбницька, бо страждають прості люди, плачуть матері і вдови, зростають сиротами діти.

Багато горя несли війни. І хоч Україна загарбницьких воїн ніколи не вела, її народ був змушений оборонятися, не легше було тим, хто втрачав найближчих і найдорожчих.

Найбільшим лихом двадцятого століття була для України, як і для багатьох інших країн світу, Друга світова війна. Активну участь в ній взяли й письменники. Воювали вони і словом, і зі зброєю в руках.

Я віддам свою кров, свою силу
і ніжність до краплі,
Щоб с пожару ти встала
тополею в небо зростала

(Андрій Малишко)

Але хіба вони виступали за війну? Християнська мораль закликає прощати, але хіба можна шбути тригічні дні і роки голоду

і похоронок та страшні криваві вбивства, жорстокість яких межувала з божевільям?

Для нас це вже історія. Але сьогодні це війна вривається часом у наше життя іржавими мінами і снарядами, що досі не втратили своєї зловічної сили.

Про це йдеться у вірші *Ліни Костенко*:

Їх рвонуло навідлиг.

І бризуло кров'ю в багаття.

І несли їх діди, яким
не хотілося жити...

Гарні діти були,
козацького доброго краю.

Коли знесло їх,
навіть сонце упало у ниць.

Думаєш: “Господи, чого людям треба? Адже світить в небі сонце, росте в полях хліб. Люди кохаються, народжують дітей, створюють музику, роблять наукові відкриття... Тільки б служили ці відкриття миру, а не справі знищення!” І хочеться звернутися до усіх землян словами відомої пісні:

Убийте війну,
І прокляніть війну,
Люди землі!

Винокур Віктор,

7-В кл.,

НВК №2 “Школа-ліцей”,

м. Рівне

У світі миру й добра

Коли розпочалась війна, моєму дідусеві було сім років, він розповідав, як жили люди у той час. Дідусь жив з мамою і старшим братом, а тата забрали на війну. Він не раз згадував, як вони жили у землянках, не мали що їсти. Як їхня мама міняла одяг на хліб чи борошно, а самі ходили у лахміттях. Він не мав можливості ходити до школи чи бавитись з друзями. Дід розповідав, як люди помирили від холоду та голоду. Жахливий був тоді час. Я слухав дідуся і на моїх очах бриніли сльози.

Зараз ми живемо у мирний час. Діти спокійно можуть ходити до школи, здобувати собі освіту. Ми маємо гарний та зручний одяг, повноцінне харчування, комфортні домівки. Вранці прокидаємось від веселого щебету пташок, а не від вибуху гармат. Маємо мирне небо над головою та гарні, розкішні храми.

Я вдячний Богові, що народився у мирний час. І ми, люди, повинні цінувати те, що ми зараз маємо. Робити все для того, щоб був мир на землі та благополуччя. Вміти прощати та любити своїх ворогів. Нехай завжди у світі панує мир і добро!

*Тюняєв Артем,
7-В кл.,
НВК №2 "Школа-ліцей",
м. Рівне*

У світі миру і добра

Прекрасно жити на землі. Пробуджуєшся вранці, а на небі світить ясне сонечко, співають дзвінко пташки, зеленіє травичка, цвітуть квіти і хочеться, щоб це повторювалось щодня і вічно. Та в світі багато хто не помічає цієї краси. Є місця, в яких і на даний час ідуть війни, страждають люди, проливається кров, панує зло. Люди перестали вірити в Бога і боятися покарання. І коли подумаєш про це, стає до болю образливо за тих, хто обділений щасливою долею. Та на землі є багато добрих людей, які займаються добрими справами, благодійністю, допомагають дітям в дитячих будинках, знедоленим, хворим.

Я мрію, щоб всі жили у світі миру і добра, щоб люди посміхались одне одному, любили одне одного, щоб у кожного в серці загорівся вогник доброти і милосердя. І тоді людина не зможе чинити зло і на цьому світі буде повна гармонія.

І я вірю, що так буде.

*Горбова Катерина,
7-В кл.,
НВК №2 “Школа-лицей”,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Найголовніше лихо двадцятого століття – війна, що несла безліч горя, сліз, жертв. Війна, що забрала життя молодих і старих, жінок і дітей, синів і батьків. Нищила все живе і святе. Війна – це найбільше зло на землі. Від переможного травневого салюту минуло вже багато часу, та в нашій пам’яті живуть і житимуть подвиги героїв, звершені у дні війни.

Кожен завдячує нині солдатам, що полягли і посивіли за право мирно і щасливо жити в рідному краю. Світ повинен низько схилити голову перед нашим народом, його доблесними воїнами. Це вони зупинили ворога, задушили фашизм, вибили зброю з його чорних рук.

Давно відгриміли останні залпи гармат, зарубцювались на деревах рани від куль і осколків, обвалились партизанські землянки, зсунулись окопи, позаростали криваві стежки, відновились міста і села, але не стерти в пам’яті народній подвиги героїв війни.

У нашій вдячній пам’яті – безсмертя героїв, які допомогли нам подолати лихо, зберегли народ наш і його добре ім’я. Нехай коло їхніх пам’ятників нестримним полум’ям палахкотять багрянні квіти. Адже невмирущий той, хто жив для людей і віддав своє життя за щастя майбутніх поколінь.

*Бордюк Ігор,
7-В кл.,
НВК №2 “Школа-лицей”,
м. Рівне*

Мої роздуми про мирне життя

Де спокій в родині,
Там мир і тишина.
Щасливі там діти,
Щаслива сім’я.

Мені здається, що на питання: “Що таке мирне життя?” – кожне покоління відповідало по-своєму. І час, і суспільний лад, і моральні норми цього часу – все це відклало відбиток на життя.

З давніх-давен наші діди й прадіди мріяли про те, щоб працювати на своїй, на власній ділянці землі, а не на панській, щоб мати свою власну оселю, щоб не було війни, яка несла горе, біду і розруху, щоб була здорова родина – діти та дружина.

Але, як кажуть в народі: “Життя прожити, не поле перейти.” Стежка життя. Це по ній кожен має право пройти, пройти гідно. Та якою вона буде і де проляже, ніхто не знає. Хотілося б, щоб були, насамперед, здоров’я та достаток, спокій та мир у кожній родині і в нашій Україні.

Буде здоров’я у моєї мами, буде робота, буде все гаразд у нашій сім’ї. А я в сою чергу своїм, на мою думку, добрим навчання, добрим ставленням до мами, добрими вчинками, тільки буду підтримувати мир і спокій у своїй сім’ї.

А мир і спокій у кожній родині буде тоді, коли не буде смутку і болю, а буде більше світлої радості і надії у нашій незалежній Україні.

*Шевчук Олена,
7-А кл., Шепетівське
НВО №2,
Хмельницька обл.*

Хай мир настане в кожного в душі

Стояв погожий весняний день. Сонце щедро лило проміння на землю.

Я пішла до лісу, який зустрів мене співом пташиного хору. Гіллясті дуби й кучеряві липи ще чорні. Але навколо святково, весело.

Ледь помітна стежинка вивела на велику галявину. Скрізь синіли проліски, пахло весною і відродженням життя.

Серед галявини росли дві стрункі берізки. Опустили вони зелені коси. Віє вітер, розчісує їх. Шелестять листям берези й тихо про щось розмовляють.

Раптом під білокорими красунями з’явилася сива коса із вплетеними коричневими стрічками. Там сиділа моя бабуся.

Побачивши мене, вона притиснула до грудей лист, написаний дуже давно простим олівцем. Здавалося, що цей лист пройшов через багато років, крізь вогонь і воду.

- Здрастуй. На мене нахлинули спогади, що повернули мене на деякий час назад, - дивлячись на мене зовсім ще молодими очима, сказала ласкаво бабуся.

- Ось, візьми. Прочитай.

- Чому цей старий лист такий цінний для Вас? - запитала я.

Бабуся заплакала. Я заспокоїла її й пояснила, що нічого не розумію. Вона кивнула головою знову на лист.

Взявши в руки папір, я ще більше здивувалася, адже він був написаний дрібним закрученим почерком, незнайомим для мене. Я не можу його прочитати. Чому?

- Це Ваш лист.

- Він не мій, - з гіркотою відповіла бабуся.

Рідненька взяла з моїх рук конверт, витягнула папір і уголос прочитала: "Дорога мамо! Міцно цілую тебе і передаю свій синівський привіт. Живу, як і раніше, на колесах. Турбот вистачас. Зараз готуємося у дорогу. Там роботи матимемо до кінця війни. За мене не турбуйся. Все буде в порядку. Якщо до тебе прийде Стеша з дітьми, поцілуй їх за мене, приголуб. Вони евакуювалися, а куди занесла їх доля, ще не знаю.

Вибач, матусю, війна справ багато. Постараюся не завдавати прикрощів тобі, бути гідним сином. Якщо довго не отримуватимеш листів, то знай, що я поїхав до тривалого відрядження. Стежте за газетами. Можливо, про нас щось та й напишуть. Ось тоді й будете знати, де і чим я займаюся.

Міцно цілую тебе, дорога мамо.

Твій син Іван"

Бабуся схилила голову.

- Іван – це мій батько. Стеша – мати. Запала довга мовчанка.

- У 1941 році всіх чоловіків нашої родини забрали на фронт, крім дітей.

Мій батько пішов до партизанського загону. Цей загін надавав полкові велику допомогу: брав участь у розвідці, здобував цінні дані про ворога, разом із червоноармійцями завдавав

дошкульних ударів німецько-фашистським загарбникам. До тих людей належав і твій прадідусь.

Доля війни вирішувалась на фронті, а партизанські формування для того й створювалися, щоб якнайефективніше допомагати Червоній Армії.

Згодом наше місто було окуповане фашистами. Тієї листопадової ночі 1941 року моєї матері не стало. Брати, Сашко з Дмитром втекли і пізніше допомагали партизанам. Мене й мою молодшу сестричку Яринку відправляли до Німеччини. Я по дорозі вислизнула, а Яринка не встигла, її ввіймали. Вони повелися дуже жорстоко.

Бабуся заплакала і крізь сльози сказала: “Страшне слово війна!” Такі були передсмертні слова бабусиної сестри. Яринку викинули із поїзда на великій швидкості. - Завдяки стійкості й мужності, великій силі духу нашого народу ми вистояли і перемогли німецьких загарбників. У боротьбі з окупантами ми не здалися, У наших серцях завжди жили віра та надія. Від найменших до найбільших, усі намагалися допомогти Радянській Армії вистояти.

І ми вистояли! Ми перемогли!

Олена Іжевська писала:

“Трагічний досвід Німеччини не повинен бути забутий. Нехай народи ні в часи своєї історичної величі, ні в часи національних не піддаються спокусі ідеї “сильної влади”.

Вона здатна привести їх до катастрофи, ще більше нищівної в дні нашої цивілізації.

Біль шматує душу, коли слухаємо розповіді про пекло, яке влаштувала Німеччина під блакитним українським небом. Але ми зобов’язані знати історію рідної землі, всю її правду.

*Ансіфорова Марина,
7-А кл.,
Новоград-Волинський колегіум,
Житомирська обл.*

Пташка миру

Хто у нашому житті не хоче миру? Напевно, таких немає. Для мене мир – це спокій, свобода, відчуття волі. Це відчуття таке легке, неначе пташка, що літає високо в небі.

Це так чудово, коли ти можеш радіти життю, спокійно займатися своїми улюбленими справами!

У твоїй рідній країні немає війн, немає жадливого гніву і жорстокості, тобі нічого не загрожує.

А як прекрасно, коли твоїм рідним і друзям добре жити, як і тобі, ви можете гуляти, подорожувати, іти у різні походи!

Для кожного з нас мир – важлива частина нашого життя, без якого не буде злагоди у кожній країні. Але мир відноситься не тільки до нашої країни і суспільства. Мир може бути у родині, коли батьки і діти розуміють один одного. Мир панує серед однокласників, які допомагають один одному у всіх справах. Мир – це велика сизокрила пташка, яка літає серед людей і сіє зерно правди, чесності довіри доброти. А чи є вона серед нас? Хто знає?

*Луковець Вікторія,
8-Б кл., Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

Я голосую за мир!

Кожна людина, проживши своє життя, залишає певну згадку про себе на цій землі: хто навіки збудував прекрасні архітектурні споруди, хто створив чудові художні полотна, хто був покликаний навчати і виховувати, а хто своєю повсякденною працею звичайною і водночас такою потрібною, вносив свій вклад у швидкоплинний потік життя. І всі ці люди в усі часи творили добро, прагнули миру і спокою в усьому світі. Але чому ж тоді настає війна і ворогування країн?

Саме слово “війна” дуже насторожує та лякає, оскільки згадуються безліч славних козаків, що втратили життя у боротьбі

за волю України. Скільки їх було, тих ворогів, що хотіли загарбати собі шматок, а то й усю українську землю, і всі вони зустрічали на своєму шляху завзятих козаків, які грудьми боронили рідний край.

Здавалося б, яка може бути війна?

Україна здобула незалежність, ні з ким не воює, ми з гордістю згадуємо шляхетних гетьманів та козаків, але наші військові, як ті, що обрали армійську службу своїм фахом, так і ті, що служать лише 2-3 роки, повинні завжди пам'ятати, що служіння Вітчизні священний обов'язок кожного. І в цьому прагненні їх повинно підтримувати не бажання заробити грошей чи отримати певні пільги, а славний приклад наших прадідів.

Бережімо Україну, адже війна – це лихо і ганьба народів.

У світі миру і добра

Так хочеться всім жити,

І свою землю українську

Вшановувать і боронити.

Не чути про війну,

Тяжке ворогування,

Про сльози матерів, жінок,

Що в вірному чеканні

Не спали дні і ночі,

Бо серденько лиш хоче

Побачить рідне те дитя,

Що заслужило на життя.

Бедик Юлія,

8-А кл., Володимирецька ЗОШ,

Рівненська обл.

У світі миру і добра

Коли ми були маленькими, батьки читали нам казки, в яких добро перемогло зло. І ми уявляли цей світ миру і добра. Кожен з нас хотів жити у цьому світі, але підрастаючи, ми розуміли, що реальний світ кардинально відрізняється від казки, де часто добро перемогло зло. Не кожен з нас розуміє, що все залежить тільки

від нас і тільки ми можемо своїми вчинками створити світ миру і добра, де добро перемагає зло. На мою думку, все дуже просто. Люди повинні навчитися пробачати. Я розумію, що пробачити це не так уже й легко як здається. Та вже ж таки, якби люди пробачали, було б скоєно менше злочинів і зроблено більше добра. І все було б, як в казці, чим більше добра, тим щасливіший кінець. Тому все залежить тільки від нас і тільки ми зможемо створити світ миру і добра, в якому будемо жити довго і щасливо. І залишатиметься тільки мріяти про те, щоб наші діти не зруйнували цей світ миру і добра.

*Будник Юлія,
8-А кл., Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

Щаслива моя синьоока Україна

У наш час у деяких країнах точиться вже багато років війна. Яке ж це страшне слово “війна”, адже саме через війну у цих країнах щодня масово гинуть люди. А дехто, щоб врятуватися, виїжджає за кордон і живе там багато років поспіль. Часто по телебаченню ми можемо почути, що у Іраку чи якійсь іншій країні під час чергового теракту загинуло багато людей, а інших поки що не знайшли. І я вважаю, що такі країни ніколи вже не будуть щасливими, адже в боротьбі за краще життя вони заплатили найдорожчу ціну життя безлічі людей, які ні в чому не винні. Але на світі, на мою думку, є хоч одна така країна, що є щасливою. Я вважаю, що це Україна. Це держава, у якій я народилася і живу. Можливо, Україна не досить багата і не має великих запасів нафти та газу. Але вона справді щаслива, тому що між нею і іншими країнами не точиться війна і люди не вбивають один одного щодня, її жителі можуть спати спокійно, адже вони знають, що прокинуться вранці живі. І, на мою думку, ми повинні робити все, для того, щоб Україна завжди процвітала і була щасливою.

*Герасимчук Дмитро,
8-А кл., Тріскінська ЗОШ,
Сарненський р-н.,
Рівненська обл.*

Мир у світі – щастя дітям

В давнину одна добра людина якось сказала: “Мир у світі – щастя дітям.” Цей вислів примушує і в наш час задуматися, чи правда це.

Мабуть, всетаки правда, тому, що хто як не діти найбільш страждають від війни. Візьмемо на приклад Другу Світову війну, скільки дітей постраждало лише у так званому “Бабиному Яру”, якщо точно, то більше тисячі, скільки дітей постраждало, і мучилося у голодомор. Бідним дітям і навіть дорослим не було чим харчуватися, було важко дивитися, як помирають менші братики та сестрички, матерям було важко бачити як їх діти помирали, а сусіди дивилися на них голодними, вовчими очима, які думали чим би набити шлунки і не бачили, що їжа, яку вони їдять – це їхній пухнастий котик, якого місяць тому вони так любили, і в думках не знали, що колись вони будуть змушені його вбити.

Діти, яким пощастило пережити війну чи голодомор, тяжко розказують страшну картину тих років, коли виживали найсильніші і найвідважніші.

Ще одним страшним і трагічним прикладом цього є війна в Іраку. Там дітям і їх батькам також не солодко живеться, мабуть, кожен з нас боявся заснути з думкою, що прокинеться у лікарні з відірваною гранатою кінцівкою, а то і зовсім не прокинеться.

Багато хто з нас думає, чому б їм не виїхати із того пекла, чому б не переїхати на мирну землю, у мирні країни?

Є багато відповідей на це запитання. Одні кажуть, що переїхати їм не дозволяє матеріальне становище, інші через релігію, а деякі просто бояться ганьби, якою завжди обливають утікачів з інших країн, та ще й іншої релігії. Через це вони змушені залишатися в пеклі війни, де перш за все страждають діти, такі як і ми.

Тому, якщо буде мир у світ, то насамперед найщасливішими будуть діти, знаючи, що з ними і їх батьками та рідними нічого не станеться. Діти – майбутнє нашого світу, нашої держави, і керівники держави мають перш за все подумати про дітей, про майбутнє.

*Лахман Наталія,
8-Б кл., НВК "Мізоцька
ЗОШ I-II ступенів -ліцей",
Здолбунівський р-н.,
Рівненська обл.*

Мир всьому світу!

Війна і мир...

Ці два короткі слова містять у собі дуже велике значення.

Мир. Це слово для нас асоціюється з добром, щастям, благополуччям.

А війна – це страшне слово. Під час війни гинуть близькі нам люди. Спустошуються території. Всім страшно. Всі бояться. Всім боляче – як морально, так і фізично.

Але коли панує мир, то всі ми йдемо вперед – створюємо нові технології, – все для того, щоб було краще жити. А під час війни людство стоїть на місці. Війна знищує те, над чим ми працювали не один десяток років.

Наші діди-прадіди віддали своє життя за те, щоб їх внуки мали повну свободу і незалежність від інших народів.

На мою думку, мир – це найголовніше у світі. Я хочу, щоб на світі панували мир, злагода і спокій. Саме тому я голосую за мир!

*Ліщук Олена,
9-А кл., Шепетівське
НВО №2,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Ви, мабуть, колись дивилися звичайний конкурс краси? Ні, не дивуйтеся, саме той, де сотні красивих дівчат з білосніжною усмішкою та красивою фігурою. Дехто вважає їх нерозумними

ляльками. Інші звичайними дівчатами. Невідомо хто правий, адже скільки людей, стільки і поглядів. Але погодьтесь, навіть звичайного робота можна запрограмувати, щоб він був корисним людям. Так ось, я думаю, що ви звертали увагу на інтерв'ю з учасницями (спеціальний конкурс). Ну, я погоджуюсь, що в деякій мірі це зовсім банально, але завжди існує але... їхня відповідь закінчується словами: "... і за мир у всьому світі". Вдумайтесь в ці слова і ви зрозумієте, що мир грає одну з найголовніших ролей у житті цілої планети.

Коли закінчується мир, починається війна. А які слова в нас асоціюються з війною? Смерть, кров, жах, страх... Погодьтесь, на щастя, ми не знаємо, що таке війна, яка вона насправді. Ми можемо тільки собі уявити. Сльози тисяч, мільйонів невинних людей. Голодні, вмираючі діти. Смерть солдат, які мусять захищати свою Батьківщину, і яких також чекають їхні рідні. Чому це відбувається? Авжеж, винна людина, чи люди. Все з цього починається. Вони створюють війни для того, щоб здобути славу, довести свою правоту. Навіщо це комусь потрібно? Подумайте самі, що краще: жити простим життям, навіть у маленькій та невідомій країні і бачити чисте синє небо над головою, чи жити у вічному страху за своє життя та життя своїх рідних, проте про твою державу будуть знати всі люди. Людство рухається вгору по драбині технологічного та економічного прогресу. Але з кожним кроком у нас виникає безліч проблем пов'язаних із мирним співіснуванням народів. А що ж буде, якщо ми досягнемо вершин? Чи потрібно боятися тоді?

Але все-таки, я вважаю себе щасливою людиною. Я маю сім'ю, друзів, Батьківщину. Можливо, зараз на Україні не дуже стабільне життя. Та ми все одно вільні люди на вільній землі, ми можемо бути впевненими за своє майбутнє. І я знаю, що через багато-багато років наші нащадки будуть бачити тільки чисте синє небо над Україною та над всією нашою планетою.

Мир починається із вас. Адже сварки породжують злість. І в майбутньому якась незначна образа може стати вашою проблемою для всіх нас. Потрібно просто старатись мирно співіснувати. Тихо вирішувати конфлікти. І найголовніше, навчитись прощати. Адже інколи слово "Пробач" може повністю змінити все.

Я люблю жити, люблю своїх друзів, люблю ходити до школи. Я хочу, щоб люди не хворіли та жили в достатку. Я хочу бачити сонце та небо завжди над головою тихими та привітними. Я мрію про щасливе та довге життя. Ні, не думайте, це зовсім не банально. Але саме головне, що я за мир у всьому світі! А як щодо вас?

*Лінник Олена,
9-А кл., Шепетівське
НВО №2,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Тисячі людей по всьому світу сваряться. Половина з них так і залишається байдужими один до одного. Але інша половина мириться, і відчують що вони зробили, можливо, найправильніший вчинок в їхньому житті. Кожного дня ми живемо слово мир. А що ж таке мир?

Насамперед це один із найкращих слів людства. Мир це благання Бога, щоб ми не сварилися, щоб ми не цуралися один одного і завжди жили в злагоді. Антонім до слова мир війна. Саме це слово вже наводить на людину якісь негативні емоції і водночас страх. Зараз Україна – незалежна держава. Вона ні з ким не веде війну і мирно спочиває у своїх покоях на центрально-західній Європі. Але згадаймо її шлях до незалежності. Це одні війни та щоденна боротьба. Навіть не так боротьба зі світом, як боротьба з самим собою, боротьба за виживання. Давайте хоча б згадаємо жахливі роки Голодомору 33-их років.

В ті часи одна скоринка хліба – це був цілий скарб. І це все наслідки війни. Війна поглинає нас. Вона не дає нам змоги дихати повноцінно. Війна увірвалася в серце нашого народу, як осколок. А згадаймо Велику Вітчизняну війну. Скільки крові пролито! Скільки сліз виплакано! Війна затьмарила сонячне небо димом пожеж, стала болем нестерпним від чорних похоронок, що тисячами приходили щодня. Зараз, на щастя, наш час змінився на краще. На Україні немає війни між людьми. Але в світі є війни між народами.

Я хочу побажати всім людям нашої держави, нашого світу:
- "Нехай не буде війни! Мир в усьому світі, мир в кожній державі!"

*Євпак Олександр,
9-А кл., Ярунська ЗОШ,
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

- Ходи сюди, синку, швидше ходи, - такими словами зустріла мене прабабуся. На сьомому десятку від її дня народження. Ми знов зустрілися в її теплій охайній оселі. Я привітав і поцілував її, подарував свій скромний подарунок. А потім сів біля неї з надією, що вона розповість мені про війну. Вона здогадалася про мої наміри, помітивши, як я біля неї кручусь, і запропонувала послухати свою розповідь. Я з радістю погодився.

- Жили ми у невеликому селі Мала Горбаша, що на Житомирщині.

Був теплий червень. Ми з молодшим братом слухали радіо. Батько порався надворі, а мама купала маленького братика Андрійка. Була шістнадцята година, раптом страшна звістка пролунала із радіо, що висіло на стіні, всі завмерли і схвильовано дивилися на репродуктор, з якого, мов грім, лунали слова: "Сьогодні, о четвертій годині фашистська Німеччина без оголошення війни напала на Радянський Союз". Німа тиша запанувала у хаті. У цей час батько увійшов до хати, щоб напиться води, але так і став, мовчки дивлячись на радіо. У хаті стояла мертва тиша. Батько із зляканими очима підійшов до радіо і почав його кидати по всій хаті, з його вуст вирвалися роздратовані слова: "Кляте радіо!" "Кляте радіо!"

Минув один день. Із тривогою в серці ми чекали, що буде далі. Раптом почулися страшні вибухи і я побачила підбитого літака, який летів і впав неподалік від нашого села. Мені стало ще страшніше. Декілька днів лунали страшні вибухи. Двадцять шостого червня ми усією сім'єю евакуювалися з села, а батько пішов на фронт. Ми з мамою вирушили до Росії. Їхали чотири

місяці. Страшний голод і холод не давали спокою. Дорогою захворів маленький братик Андрійко. Нарешті ми добралися до села Суходор. Нас прийняла місцева сім'я. Мама з братиком вирушила до міської лікарні. Минуло два тижні, холод і голод не давали спокою, але я жила з надією, що побачу маму з татом. Минуло ще два тижні. Раптом за вікном почулося іржання коней, я вибігла на поріг і побачила маму. Жах полонив моє серце, я не відчувала ні голоду, ні холоду, ні страху, бігла по снігу до мами, але мама була засмучена і заплакана.

Я запитала:

- Що сталося?

Мама відповіла, але я не зрозуміла її відповіді, тому ще раз перепитала.

- Що сталося, мамо? Що з Андрійком?

Мама, стримуючи сльози, промовила:

- Він помер.

І впала на землю, закривши очі. Мій маленький розум переповнювали думки: "А може він не помер, можливо його підмінили ненароком".

На другий день ми його поховали. Страшний біль переповнював моє серце: "Кляте радіо, краще б я його не чула. Проклята війна, прокляте все".

Голос бабусі ставав все тихішим і тихішим. Повіки її закрились і вона замовкла. Видно було, що вона поринула у далекі спогади, які навіяли на неї сум і переживання. Я здогадався, що це не вся історія, але запитати, що було далі, не наважився, щоб не тривожити бабусю. Для мене було досить того, щоб знати, яка жорстока і страшна війна. Тепер я знаю, що потрібно робити все можливе для того, щоб не допустити війни, такої страшної трагедії для всього людства. Тому я закликаю всіх плекати ідеї миру і дружби між людьми і сам буду палким прихильником миру на землі.

*Коробчук Андрій,
9-А кл., Ярунська ЗОШ,
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів, які ми вимовляємо, – це слово “мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті лани пшениці, запускати в космос міжзоряні кораблі, щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки без суперечок і ненависті один до одного.

Мир і дружба – найзаповітніше прагнення мільйонів людей.

Чому ж ми так часто згадуємо про війну? Мабуть для того, щоб більше любити і цінувати життя, щоб втішатися миром.

Ти ніколи не знав війни. Твої батьки теж не чули вибухів бомб та пронизливого свисту куль. А ось старші пам’ятають це. Вони ніколи не забудуть війни... Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!..

Щоб зберегти мир, треба пам’ятати про війну. Ця пам’ять передається з покоління в покоління і стає всенародною, нашою генетичною пам’яттю. Без такої загальнонаціональної пам’яті не може бути й нації.

На світі немає нічого страшнішого від війни... Тому ми любимо слово “мир”. Це прекрасне слово звучить у піснях і у віршах. Воно б’ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

Мир потрібен для кожної людини, що проживає на земній кулі.

Ми, діти України, хочемо жити в мирі з усіма державами, з людьми різних національностей. Ми не хочемо ні війни, ні революцій.

Люди не розуміють, що війна – це велика, страшна лавина, яка безупинно змітає усе живе і прекрасне на своєму шляху. Тому я проти війни. Я закликаю всіх людей на землі, закликаю своїх ровесників з різних країн розвивати ідеї миру і втілювати їх у життя, плекати мир і дружбу між народами усього світу.

Я голосую за мир!

*Матвійчук Інна,
9-А кл., Ярунська ЗОШ,
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

І виростають покоління,
Котрі не чули тишини
О, найстрашніше
З літочислень
Війна-війною-до війни.

Л. Костенко

Війна – це чорна, ганебна сторінка в історії людства. “Війна”... Це слово несе в собі стільки горя, лиха, вбитих надій, мрій і сподівань. На війні загинуло багато людей. Вони воювали заради світлого і щасливого майбутнього, майбутнього без горя і сліз, вибухів бомб і снарядів, майбутнього без війни. Але час, в якому ми живемо, не можна назвати мирним, тому що у світі є країни, які воюють між собою вже багато років. Проте серед людей більше прихильників миру і спокою, а ніж воєн та ворожнечі. Та, на жаль, є ще такі люди, які не прагнуть вирішувати питання мирним шляхом, а лише сутичками та ворожнечею. Війна 1941-1945 років принесла багато втрат народам, які воювали. Ми відчуваємо біль і розпач матерів, які втратили на війні своїх синів, стогін поранених, плач сиріт ще довго звучатимуть у пам’яті ветеранів. Та все менше і менше очевидців тих страшних часів. У пам’ять всіх загиблих на фронті, в пам’ять тих, хто мужньо і героїчно захищав нашу країну в цьому страшному бою, я хочу запалити ідею миру в кожному серці і пронести її крізь війни, щоб наші майбутні покоління не зазнали такого страшного лиха і втрат. Я говорю “ні” війні, “так” миру і злагоді всім людям на землі.

*Роюк Аліна,
9-А кл., Ярунська ЗОШ,
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Мир у світі таки буде, цього хочуть усі люди

Війна-це жахливе слово, перед яким здригається все живе на землі. Нажаль, історія людства рясніє такими словами. Чи був хоч один день, коли на планеті не точилася війна? Про одну з найбільших трагедій нашого життя – Велику Вітчизняну війну – не зміг змовчати жоден із письменників, а особливо той, хто був на фронті, чиє дитинство зруйнувала війна. Нажаль, війни роблять не народи, а лише окремі постаті, яким хочеться все більше й більше багатства, влади. Багато історій існує про те, коли через найменшу сварку проливається кров. А життя у людини лише одне, і воно не повторюється. Ніхто не має права забирати його, бо це найбільша цінність, яку має людина.

Чорною хмарою нависала над землею війна, несучи на своєму скривавленому крилі багато горя, страждань і смертей. І хоч Україна загарбницьких воєн не вела, її народ змушений був оборонятися. З болем у серці втрачали мої співвітчизники найближчих і найдорожчих людей. Проливалися ріки крові, руйнувалися міста і села, спустошувалися поля. А чи виправдано було це? Звичайно ж ні. Війни несли лише горе страждання і смерть. Нажаль, не останньою була Велика Вітчизняна війна. І сьогодні на землі лунають вибухи та постріли. Чути розриви снарядів. Мабуть, ми переживаємо зараз скрутні часи. І не може бути, щоб ніхто на землі не подумав про мир, про щасливі посмішки людей. Невже ніщо уже не зміниться? Ні! Обов'язково зміниться! У мене є надія і віра в те, що мир у світі таки буде, бо цього хочуть усі люди.

*Осіпчук Сергій,
9-А кл., Ярунська ЗОШ,
Новоград-Волинський р-н.,
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

Слова “людина” і “мир” майже тотожні. Згадаємо тут українську приказку “з миру по нитці – голому сорочка”. Мається на увазі з кожної людини по трішки.

Відомий російський письменник Лев Толстой написав роман “Війна і мир”, де слово “мир” означає люди.

З усіх слов’янських племен наші предки були наймогутнішими. Вони по праву й заселили найкращі землі. Інші племена, а також печеніги, половці зазіхали на це багатство і часто приходили сюди з війнами.

Ще нашим далеким предкам, з яких потім сформувався український народ, приходилося постійно держати в одній руці серп, а в другій меч.

Своє враження до волі, до миру наші предки закарбували у назві міст і сіл.

Наприклад: Житомир, Миргород, Любомирка, Мирославль та інші. Український народ завжди вів тільки справедливі війни. Величною була війна українського народу під керівництвом Богдана Хмельницького 1648-1654р. Хоча ця війна й не принесла бажаної волі та самостійності, але Україна показала усьому світу свою величність і могутність, прагнення до миру. Потрапивши в Російську імперію, нашим дідам і прадідам приходилося не з своєї волі, а через амбітність правителів, промивати кров у різних війнах. Особливо багато горя нашому народу принесла Вітчизняна війна (1941-1945 р.). Наш народ ще не встиг оправитися від геноциду та репресій, а тут ще війна.

Гітлерівці, в свою чергу, знущалися над українцями і людьми інших національностей, що жили в Україні. Особливо над євреями. В Яруні нічим свідком їх злодіянь є братська могила, де поховано кілька сот розстріляних євреїв. Серед них

було багато дітей. Кого ж тепер запитати чим вони завинили. 353 жителі Яруня воювали в діючій армії.

171 з них не повернулися з поля бою. І в наш час в різних куточках землі спалахують війни. Гине багато безвинних людей, марно тратяться гроші. Хай би краще ці кошти йшли на покращення життя знедолених людей, голодних дітей. Можна було б ці кошти витратити на покращення середовища. Змагатися можна на олімпійських іграх, світових та європейських першостях з різних видів спорту. Можна було б за ці кошти провести олімпійські ігри, наприклад, не один раз в чотири роки, а навіть кожного року. Можна було б і на інші культурні програми. Я проти такого потворного явища як війна. Всі міжнародні конфлікти потрібно вирішувати мирним шляхом, за столом переговорів. Виходячи з усього того, що сказано вище, я голосую за мир.

Ищук Ліна,

9 кл., Глезенська ЗОШ,

Житомирська обл.

Я хочу миру на землі!

Всевишній Господи, дякую тобі за мирне небо над моєю головою. Низький уклін тобі за те, що очі мого рідного батька і кровного брата ніколи не бачили війни. Приношу дяку тобі за те, що війна не забрала у моєї матусі чоловіка і сина. Молюся тобі, Боже, аби ти вберіг мій рідний край від наступу ворожих військ.

Скоро ми відсвяткуємо шістдесят другу річницю перемоги над фашистськими загарбниками. Багато полягло у тій кривавій січі. Кожну родину зачепило чорне крило смерті. А скільки невинних душ! Як багато землі втоптали німецькі чоботи! Скільки крові пролилось, крові української... Мимоволі мене охоплює німа печаль, коли я дивлюсь на очі моєї бабусі. Вона згадує оті пекельні події із болем у серці. В її пам'яті виринають страшні спогади, а в підсвідомості чути ще той плач, ридання, стогін і невинно полита кров. Ніхто і ніколи не залатає її душевні роки і не заповнить бездонну порожнечу, що досі ховається у її поколеній багнетами душі.

Хтось із великих сказав, що війна – мистецтво вбивати. Та чи варто приносити на жертвовник війни хоч одне людське життя аби відшліфувати його? Чи скаже хтось мені як повернути загиблого на фронті дідуся? Та не прийде він вже, бо з глухого причалу не вертаються, а залишаються в ньому довіку. Його забрала в обійми війна.

Понад півстоліття минуло з того часу, як пролунали залпи салюту на честь перемоги у Великій Вітчизняній війні. Але і зараз свято Перемоги для кожної людини є хвилюючим, з присмаком сліз. Воно з болем відгукується в серці, бо майже всіх торкнулася війна і коли в сонячний день дев'ятого травня дивлюсь, як вітер гоїдає крони дерев, як весело галасують діти мимоволі згадуються рядки М. Рильського:

Поглянь у вікно! Твоя це перемога,
Це дружби і братерства пам'ятник живий.
Цей лан, цей сад, цей порив твій і мій,
Це безміри прокладена дорога!

Але ж який жорстокий і кривавий шлях довелось пройти нашим воїнам. В ім'я миру та щастя Батьківщини вони готові були піти на смерть, бо їхня свідомість ніяк не могла прийняти думку, що рідна земля буде уярмлена фашистами. Не можна забуват її про дітей, народжених у війну. Сучасна поетеса Ліна Костенко належить саме до цього покоління. Вона згадує про своє дитинство в поезії, сповненій смутку і болю:

Мій перший вірш написаний в окопі,
На тій сипкій од вибухів стіні,
Коли згубило зорі в гороскопі
Моє дитинство, вбите на війні.

(Ліна Костенко "Мій перший вірш написаний в окопі")

Моя люба Україна горіла в огні і потопала в гірких сльозах. Тисячі ворожих танків рокраляли і без того багатостраждальну землю. Навіть трави на світанні вмивалися кривавою рососою. Голосним криком пролетів над Вітчизною плач немовлят. Давно це було. Ой давно... Заросли вже могили солдатів, покололися чорні, гранітні плити. Нове покоління перегорнуло цю сторінку

історії. Імена героїв відійшли у далеке забуття. Та безсмертними будуть їхні подвиги і те, що вони врятували наші душі від рабства.

Ніч тривожна наступила,
Розгорнула чорні крила,
На Україну полетіла,
Крові руської схотіла.
Тінню стала над луками
Та лігала все кругами,
Доки крові не пролила
І серденька роз'ятрила.
Гостювала всі п'ять літ,
Аж здригнувся цілий світ
Від кривавої січі.
Та піднялися мечі
І світ Божий захистили
Світло денне прихистили.
І заграло веселкове
Небо чисте і ранкове,
І вернулись журавлі
до Української землі.
Сонце з трауром прощалося,
Довго весело сміялось.
В травні зацвіли дороги.
В день щасливий Перемоги!

*Лавренчук Марія,
10-Б кл., Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

Війна – це лихо і ганьба народів

Що для мене означає війна? Це лихо. Війна ніколи не може бути на користь людству. Це розбрат, смерть, вона знищує людей, міста, природу, усе. Іноді через війну може зникнути ціла країна. Навіщо ж тоді усе це? Навіщо людям війна? Невже вона може принести користь? Тим більше, я вважаю, що немає таких причин, через які можна вбити людину, зруйнувати життя інших

людей, які не заслуговують на це, через які може виникнути війна...

На мою думку, чимало людей хоче жити у світі, де немає конфліктів, зброї, бомб, вибухів, пострілів. Чому ж не всі хочуть жити так? Тому, що є такі люди, які потребують вбивств, крові людських страждань. Це жорстокі люди, і я думаю, що вони завжди вибирають такий шлях вирішення проблеми, як війна. Я зневажаю таких людей. Звісно ж, у кожного з нас є негативна частина нашої особистості, і іноді, хочеться вирішити проблему зовсім таки не мирним шляхом. Але все ж, я вважаю, що це бажання не набуває глобального характеру і не шкодить цілому світові.

Чимало війн перенесла наша планета. Найбільшими з них були Перші і Друга Світові війни. Це було лихо і трагедія для багатьох народів. Причини для початку Першої Світової були просто смішними: провідні держави світу (Велика Британія, Франція, Німеччина, Японія, Австро-Угорщина) хотіли поділити і так вже поділений світ; однією із причин була модернізація системи озброєння, поява новітніх засобів масового знищення людей, які приносили надприбутки власникам військово-промислового комплексу; посилювалась боротьба між провідними державами світу за сфери впливу, ринки збуту, джерела сировини, світове панування.

Невже це досить вагомі причини для того, щоб розпочати війну? Ніхто тоді навіть не уявляв, скільки шкоди нанесе ця війна, скільки людей загине на ній! А за 4 роки цієї "трагедії" загинуло близько 9 мільйонів 547 тисяч 500 людей! А як нам відомо, одне тягне за собою друге. І ось, притягло – через 20 років – ледве країни встигли потроху відродити свій колишній економічний стан, почалась Друга Світова Війна.

А скільки наша планета пережила громадянських воєн! А, можливо, скільки ще переживе? Я вважаю, що доки існує зброя, доти існуватиме й загроза війни. Лише тоді ми зможемо спокійно вдихати повітря – жити нормальним життям, коли ми усвідомимо, які наслідки несе війна, яке це горе для людей, скільки жителів вона забирає, усвідомимо цінність того життя. Але якщо цього не буде, тоді ми будемо приречені до цілковитого знищення, яке й відбудеться лише через нас!

*Нестерук Олександр,
10-Б кл., Рівненська гуманітарна
гімназія “Євроклуб,*

Війна – це лихо і ганьба народів

Історія людства рясніє війнами. Чи був хоч один день, коли ніде на планеті не точилася війна? Війни міждержавні і громадянські, локальні і світові, справедливі і загарбницькі. Ще за печерних часів люди воювали за їжу, за зручну печеру, за жінку. Пізніше – за іншу здобич, за дорогоцінне каміння, золото і перли, за невільників. Потім загарбували території заради корисних копалин, світового визнання та панування. Різні часи, різні масштаби, різна зброя (від кам'яної сокири до міжконтинентальної ракети) – та сутність лишалася. Адже так чи інакше, війна – це лихо, незалежно від того визвольна вона чи загарбницька, бо страждають не тільки солдати, страждають прості люди, плачуть матері і вдови, діти зростають сиротами...

В кожній війні є втрати. І не значними ці втрати бути не можуть. Адже мова йде не про матеріальні втрати, а про людські, коли мати чекає сина та не дочекається, коли “тлече Ярославна в Путивлі на валу, на брамі, бо її ладо, князь Ігор повів дружину на землю половецьку за землю Руську”. Коли залишається вдовою Горпина Чурай, напівсиротою її донька Маруся. Багато горя несли війни. І хоч Україна загарбницьких воєн ніколи не вела, її народ змушений оборонятися, не легше було тим, хто втрачав найближчих і найдорожчих...

В наш час було б просто не реально вижити у війні. Новітні технології, ядерні бомби. Це була б остання війна у світі. Люди, які ведуть війни, не задумуються про наслідки. Ці люди не знають, що діти, всі наші нащадки гублять свої життя, батьків...

Діти мають право жити щасливо, мати освіту. Наприклад, діти Іраку, більшість з них не мають освіти тільки тому, що немає шкіл. Інша частина дітей не ходять в школу тому, що бояться, звичайно, коли кожного дня відбуваються терори, жахливі теракти.

Жахливі події відбуваються сьогодні. Проте, жахливіше буде, якщо ці події переростуть у щось більше, це буде більше ніж війна, це буде тотальне знищення.

Отож, краще кожен народ буде жити в мирі, бо війна – це лихо і ганьба народів.

*Купчик Вікторія,
10-Б кл., Рівненська гуманітарна
гімназія “Євроклуб”*

Війна – це лихо і ганьба народів

І виростають покоління,

Котрі не чули тишини.

О, найстрашніше з літочислень.

Війна – війною – до війни!

Війна і мир. Вони не можуть співіснувати. Там, де кровопролиття, біль, паніка, сльози, страждання, втрати рідних та близьких, не чути сміху, радості і щастя. Там не знайдеш спокою, тишини і не побачиш радісних облич.

Не один письменник підняв болісне питання війни, не один розповів страшну правду про війну. “Война всегда интересовала меня. Но война не в смысле комбинаций великих полководцев – воображение моё отказывалось следовать за такими громадными действиями: я не понимал их – интересовал меня сам факт войны – убийство. Мне интересно знать: каким образом и под влиянием какого чувства убил один солдат другого...”. Це слова відомого російського письменника Льва Толстого. Справді, для чого вбивати людину? Заради територіальних здобутків, багатств? Хіба у нас є право проливати чужу кров за будь-яких обставин? Хіба ми тварини і нічого не відчуваємо? Ми прийшли у цей світ, виконуючи волю Всевишнього, і лише він може відібрати у нас життя. А вбваючи, проливаючи чужу кров, ми порушуємо християнські і моральні цінності. “Война – безумие, противное человеческому разуму и всей человеческой природе”. Все у Толстого заперечує війну – і “могучее прекрасное светило”, яке обіцяє “радость, любовь и счастье всему миру”, але – “белые тряпки спрятаны – и снова свистят орудия смерти и страданий, снова льётся честная и невинная кровь и слышатся стоны и проклятия.” Хіба не ці слова викликають у нас страх і перед нами постає жахлива картина бою. Толстой говорив, що в кожній людині є добре і погане, але він ніколи не переставав бачити грань між добром і злом. Він не міг не звернутися до народу з питанням: “Неужели тесно жить людям на этом прекрасном свете, под этим неизмеримым звёздным

небом?”. Великий російський письменник стверджував, що людина, яка не була свідком війни, не може відчутти, що це таке: “Кто не испытал, тот не может вообразить себе...” І водночас він показує читачам правду війни: “Вот... увидите войну не в правильном, красивом и блестящем строе, с музыкой и барабанным боем, с развевающимися знамёнами и гарящими генералами, а увидите войну в настоящем её выражении – в крови, в страданиях, в смерти.”

А чи знете ви, хто ввійшов в історію як “полос войны и разъединения?”. Я думаю, ви чули це ім'я і не раз, коли заходила розмова про війну. Самовдоволення постать Наполеона. Граючи роль великої людини, він прирівнюється до дитини, яка “держась за тесёмочки, воображает, что он правит”. Тоді за що ж засуджувати Наполеона? На мою думку, перш за все за те, що відрікся від “правды и добра и всего человеческого”, відчуваючи вдоволення у тому, щоб на полі бою рахувати, не втомлюючись, трупи; за те, що він може сказати “Вот прекрасная смерть!”, за його фальш, егоїзм. Такі люди не знають, що таке мир. Вони люблять запах крові, моторошне завивання вовків, які передчувають смерть. Але у кожній людині, навіть найжорстокішій, настає прозріння перед обличчям смерті: “Личное человеческое чувство на краткое мгновение взяло верх над тем искусственным призраком жизни, которому он служил так долго”. В історії є багато так званих діячів, в плани яких входило завоювання світу будь-якими способами, не виключаючи найжорстокіших.

Не одна країна пройшла довгий і тернистий шлях до становлення державності, визначення державно-територіальних кордонів. Чому тернистий шлях? Бо багато болю, страждань, пережили люди, йдучи до такої мети. І найчастіше лише війна могла вирішити будь-які суперечки щодо кордонів.

Україні багато горя принесли війни. Хоча загарбницьких війн вона ніколи не вела, її народ змушений був оборонятися. І не раз щеміло серце у тих, хто втрачав рідних і близьких. Але найбільшим лихом для України стала Друга Світова війна. Воювали не лише зброєю, а й словом: “Це знову напад? З ворогами двобій? Ми чуєм, нене! Ми йдемо на бій!”

Не раз українські письменники піднімали дух народу, коли вже майже не було надії на порятунок: “Ніколи, ніколи не буде Україна рабою німецьких катів.” Українці готові були покласти душу і тіло заради свободи України:

Я віддам свою кров, свою силу
і ніжність до краплі,
щоб з попелу ти встала,
тополею в небо зрела...

І брали зброю в руки, і звершали гріх, хоча знали, що християнська мораль закликає прощати, але хіба можна забути роки голоду, криваві вбивства, знущання над українським народом?

Будь проклят той, хто
зважиться забути.
Будь проклят той, хто
скаже нам: “Прости!”

Не останньою була Велика Вітчизняна. Скільки життів покладено в Афганістані, Абхазії, Югославії, Чечні.

Прошло багато часу після жаклих років голодомору, братовбивств. Людана досягла наукового апогею і розкрила майже всі таємниці природи, підкорила її. Але продовжують лунати вибухи і постріли, ллеться безневинна кров. І стає зрозуміло, що людина деградує, адже продовжує вбивати, застосовуючи жорстокішу зброю, так і не усвідомивши своїх помилок. Але ж не може бути, що ніколи нічого не зміниться. Зміниться обов’язково! Шкода лише, що може бути пізно. І я хочу звернутися до усього народу словами пісні:

Убийте війну,
Прокляніте війну,
Люди Землі!

Пам’ятайте, що війна як смерч змітає все а своєму шляху, залишаючи за собою попіл і куряву, яка осідає, ховаючи під собою тисячі невинних душ.

*Бухтіярова Марина,
10-Б кл, Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

.Війна – це лихо і ганьба народів

Люди завжди до чогось прагнуть. Найчастіше ми прагнемо до миру і злагоди. Ми стараємось мати дружні відносини у родині, у школі, на роботі, у компанії друзів і звичайно у цілій країні. Коли виникають певні негаразди і конфлікти, ми стараємось як можна скоріше відновити мирні відносини, загладити свою провину і порозумітися. Та, на жаль, це не завжди виходить. Можна тривалий час ворогувати з людьми і цим самим приноити негаразди і їм, і собі.

Що ж змушує нас ворогувати? Можливо відчуття несправедливості, прагнення до змін, неприязнь, а також прагнення до влади. Так само й у відносинах різних держав. Адже саме через фактори, наведені вище, виникають війни. Як правило, нікому не потрібні війни. Я розумію, якщо це – визвольна війна народу. Так, тоді це боротьба яка має сенс, яка має мету і певну ціль. Приклади такої війни є Визвольна війна 1648-1654 років. Богдан Хмельницький дійсно організував велике повстання! Український народ показав своє обурення проти придушення їхньої нації. Вони йшли на компроміси, проливали кров як свою, так і ворожу, організовували штурми міст і фортець. І все це здійснювалося заради визволення. Але все ж таки, це також була війна, у якій страждали невинні люди. Адже ніхто не розбирається хто причетний до нещастя, а хто ні. Усі, хто попадає під цей згубний вплив війни назавжди запам'ятають це.

Але найбезглуздішими війнами, я вважаю, війну за владу і багатство. Таких прикладів можна згадати багато. З найдавніших часів люди воюють. Раніше могли воювати плем'я, народи, села, міста, а вже пізніше країни, імперії, об'єднання. Пригадаємо навіть Римську імперію. Імператори завоювали пів Європи. Влада, гроші, коштовності, долі людей – все було у їхніх руках. І як закінчилася слава цієї могутньої імперії? Все розвалилось, рухнуло в один момент через сварки і чвари за багатство і наживу. Невже люди здатні пожертвувати десятками, сотнями, тисячами, і навіть

мільйонами ні в чому не винних людських доль? Адже війна руйнує не тільки споруди, міста, укріплення, а й сім'ї. Тому, що на час війни сім'я залишалася осиротілою без хазяїна, без чоловіка, без батька, без сина, без брата!

Яскравими прикладами руйнівної сили війни є Перша і Друга Світові війни. Скільки людей загинуло! Скільки крові пролито! Скільком людям назавжди скалічено долі! І це не у двох чи трьох країнах, а у цілому світі!

За офіційними даними Перша Світова війна втягнула у свою орбіту три четверти населення планети, тридцять вісім держав, призвела до нечуваного розорення більшість воюючих країн. В арміях держав опинилося сімдесят чотири мільйони людей. Під час бойових дій було вбито десять мільйонів, поранено майже двадцять один мільйон. Де ж тут збагачення? Де ж слава? Де хоч щось дійсно важливе? Друга Світова війна коштувала світові понад п'ятдесят мільйонів людей і величезних руйнувань економіки європейських держав. Виходить, що вступають у війну заради збагачення, заради влади, а отримують лише збитки, смерть і ненависть. Чому ж ми розуміємо все те лихо тільки, коли воно вже вчинене? Так по закінченню Першої Світової війни США, Франція, Великобританія старались обмежити Німеччину у її діях, щоб знову не спричинити катастрофи ще більшої. Але не вийшло. І через що? А через те, що мир їх був не досить надійний, що це було лише тимчасове перемир'я. тому, що країни і далі прагнули ще до більшої влади, яку мали. Адже, якщо логічно подумати, то розпочинали війну найвпливовіші країни і найрозвинутіші у Європі і світі. Чого ж нам завжди не вистачає?

Так само і після Другої Світової війни країни-переможці спробували зробити так, щоб війни більше не виникали. Однак США і СРСР, які під час війни стали найміцнішими у військовому відношенні державами, не досягли своєї мети – світового панування, а отже, були зацікавлені в подальшому розширенні свого впливу і претендували на роль світового лідера. І це поклало початок новому протистоянню між сходом і заходом, яке ми спостерігаємо й досі (хоча й не так відкрито).

То чи можемо ми бути впевненими у завтрашньому дні? Адже всі і кожен прагнуть збагачення і, не розуміючи цього, накликають на себе лихо. Війна – це ганьба, війна – це лихо, війна – найгірше, до чого призводить людська байдужість, лицемірство і жорстокість.

*Фадєєва Алла,
10-Б кл., Рівненська гуманітарна
гімназія “Євроклуб”*

Мої роздуми про мирне життя

Мир і війна – слова-антоніми, за ними радість і сльози, патріотизм і зрада, життя і смерть, 1418 днів і ночей війни, понад 20 мільйонів загиблих. У серцях їх нащадків залишається й досі пам’ять про неймовірні страждання, про окроплену кров’ю землю.

На жаль, кожного року серед нас стає все менше і менше тих людей, які були учасниками і свідками подій більш ніж півстолітньої давності. Як не прикро, але це факт.

Нове покоління може побачити страшні картини війни лише у творах письменників, поетів таких як Павло Тичина, Володимир Сосюра, Олесь Гончар.

Двадцять першого вересня відзначають Міжнародний день миру. В цей день ООН закликає усі ворогуючі держави та народи на 24 години припинити воєнні дії. Усі країни, члени ООН, проводять урочисті заходи, щодо глобального припинення війни та відмови від насилля. У Нью-Йорку в штаб-квартирі ООН лунає “Дзвін миру” – виготовлений із монет, які зібрали діти з понад шістдесяти країн світу, у багатьох із яких десятиліттями тривають воєнні конфлікти.

Війна – закономірна ознака розвитку людства, мир – перерва між війнами, які ніколи не припиняються.

Зараз у людських стосунках утворилось протиріччя. З одного боку, люди всього світу проголошують готовність і прагнення жити в мирі та злагоді. З іншого – вони беззастережно погоджуються з твердженням, що людина є егоїстичною та агресивною істотою, яка не в змозі створити мирне та прогресивне суспільство, що буде жити у волі та для волі.

В декого може скластися враження, що ми згадуємо наших героїв ветеранів лише раз на рік, але це не так. Ми намагаємося зробити все можливе, аби поліпшити умови проживання ветеранів. Проте, так історично склалося, що привітання і побажання ветеранам звучать саме дев'ятого травня – в день, коли життя остаточно здобуло перемогу над смертю.

Головна умова життя людини – це мир. Жити в мирі – природне право людини. Мир з іншими країнами – умова збереження цілісності та державної незалежності України. Мир в країні – це безпека життя громадян. Мир в домі – це спокій та щастя сім'ї.

Жити в мирі – значить вірити. Віра – це внутрішній спокій людини. Вірити – це є надія на краще. Вірити в мир – це вірити в людську силу добра, що спрямоване на співдружність країн у світі. Нове тисячоліття – тисячоліття миру і єдності на планеті:

“Віра – це згода волі з совістю” (Н.Н. Толстой.)

*Самсон Оріся,
10-Б кл., Рівненська гуманітарна
гімназія “Євроклуб”*

Хай мир настане в кожного в душі

Відчиняю вам двері до храму своєї душі, сподіваючись, що не будете там ходити по квітах, залишаючи сліди від брудних чобіт... “Мир вашому дому, мир душі”, – часто чуємо і не завжди той, хто говорить і хто слухає, замислюється над цими словами.

А яка глибина в них, як відстань від землі до небес. Храм душі – це чистота помислів і дій, виваженість вчинків і граціозність слів, любов до ближнього чи хоча б співчуття до нього, прагнення допомогти і вміння прихистити в часи великої скрути. Той, хто має в серці любов до ближнього ніколи не чинитиме зла, не вбиватиме, не калічитиме душі, не закликатиме до воїн, у нього інше покликання: покликання будівничого і зодчого, художника, філософа, людинолюбця.

Бути в ладу з собою – означає знаходити компроміс із мамою, татом, братом, сестрою, друзями, однокласниками. “Складно”, – подумає скептик. “Можливо”, – погодиться прагматик. Ось і я так

думаю: “На те я – людина, щоб зуміла жити за закликами справедливості та краси”. Ліна Костенко навчає нас:

Чужа душа – то тихе море сліз.

Плювати в неї – гріх тяжкий.

Завжди краще з людиною порозумітися по-доброму, по-дружньому. Ми не любимо брехні, підлості, обману, грубощів, невігластва, то треба викорінювати із себе раба, який керується емоціями, а не розумом.

Коли у вашій душі закрадається тривога, ідіть до Божого храму, там знайдете мир і спокій у псалмах, молитвах та свічах.

Душа спрагло ковтатиме вогонь слова і свіч, спокій оволодіватиме нею.

*Мінчук Микола,
10 кл., Тріскінська ЗОШ,
Сарненський р-н.,
Рівненська обл.*

Мої роздуми про мирне життя

Перед кожною людиною постає питання “Що таке мир?”. Мир – це єдина сила, здатна перетворити ворога на друга. В мирі проявляється все позитивне в нашому житті. Коли панує на землі мир, то все створіння земне радіє і веселиться. Наш світ нині зазнає деградації. Під час мирного життя почалося народжуватися багато зла, неправди, вбивств та грошелюбства. Мирне життя нам дарує все своє найкраще, але ми цим нехтуємо. В нинішній мирний час проявляється “зло”, протилежне “злу” – це “добро”. У природі зло й добро існують поруч: троянди мають колючки, дельфіни живуть поруч з акулами. Леопард, добуваючи собі їжу, вбиває оленя. Натомість ніжний зі своїми дітьми. Живучи в мирі, ми намагаємося бути щасливими і не думаємо про “зло”, за винятком тих випадків, коли зустрічаємося з серійним убивцею або переглядаємо кримінальну хроніку. Але чому існує “зло”, якщо в нашому житті є і “добро”? Велику роль у розповсюдженні зла відіграє занепад духовного життя. В наш мирний час по телебаченню показують фільми про насильство, ненависть, кримінал. Кожна людина, яка бачить це – в неї деякі деталі

зостаються на думці. Все це зло проявляється наяву. Мир – це дарунок від Бога. Кожна людина, яка вірить в існування Бога, більш-менш відхиляється від зла. Коли ми живемо мирним життям, ми повинні любити один одного. Любов – це найвища сила, якою тільки володіє світ, і водночас – найтендітніше, яке можна собі уявити. В наш нелегкий час ми повинні підтримувати один одного. Одне слово підтримки може винести людину із мороку відчаю на яскраве світло надій. Мирне життя – це підтримка, допомога, любов, взаємопорозуміння, добро.

*Лахман Леонід,
10-Б клас, НВК
“Мізоцька ЗОШ І-ІІІ ст.-ліцей”,
Здолбунівський р-н.,
Рівненська обл..*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир.

Я голосую за мир у всьому світі, адже війна – це смерть, страх, хаос. Якби не було миру, вся планета була б знищена, адже мир – це повага, культура та взаєморозуміння між людьми.

Немає нічого милішого за рідну землю, а особливо, якщо над нею не пролетить чорний птах війни, розбрату і чвар.

Нелегкий шлях довелося пройти нашій Україні. На її землях лишилося чимало слідів битв і воєн. Та ми ніколи не здавалися і завжди відстоювали свою свободу, права і незалежність.

Сьогодні ми живемо у спокійний час і живемо краще, ніж наші попередники. І наш обов'язок – зберегти мир на рідній землі, на Батьківщині. Хай завжди буде мир! Я голосую за мир!

*Йордан Юлія,
11-Б кл., Здовбицька ЗОШ,
Здолбунівський р-н.,
Рівненська обл.*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Війна... Господи, яке це все ж таки страшне слово. Вимовляючи його вголос, ми вимальовуємо в своїй уяві танки, які,

стріляючи, їдуть кудись. Всюди шум, гам, летять снаряди, бомби, багато людей, які взявши в руки зброю, кудись біжать, щось кричать і водночас багато з них падає на сиру землю, вмираючи. Стає страшно, по-справжньому страшно.

Наша ненька-Україна споконвіку була мирною державою. Та, на жаль, їй доводилося переживати різні біди, а в тому числі і війни.

1924 рік – Перша світова війна, 1939 рік – Друга світова війна. Це страшні дати.

Найжорстокішою і наймасштабнішою в історії людства була Друга світова війна. У ній брала участь 61 країна світу, в арміях цих країн налічувалось 110 млн. чоловік. Число жертв цієї страшної війни становить приблизно понад 60 млн. осіб. Це страшне число.

Тільки уявіть собі, кожна сім'я втрачала близьких їй людей: жінка – чоловіка, батька, сина, діти – тата, дідуся, дівчина – коханого. Звичайно, багато і повернулися з війни, але не всі здорові: хтось без руки, хтось без ноги, хтось без ока, а у когось травма залишилась на все життя.

Але війна не просто відбирала життя людей, а й знищила тисячі міст, сіл, величезні матеріальні цінності та визначні пам'ятки культури. Для того, щоб відбудувати це все, потрібно було не один рік і не два. Навіть зараз, коли після війни минули вже роки, ми не можемо сказати, що повністю відбудувалися, бо з лиця землі стерлося багато сіл і міст, які, на жаль, не повернути. В тому числі і воїни. Вони достойні називатися героями, бо поклали своє життя за свою Україну.

На даний час в Україні залишилося дуже мало ветеранів, але ми повинні їх підтримувати і шанувати, бо вони цього заслужили. Ми повинні робити це не словом, а ділом: було б добре, якби ветерани отримували безкоштовне лікування, знижки на різну продукцію, частіше влаштовувати їм різні свята, де вони могли б відпочити і поспілкуватися з своїми друзями.

Дорогі ветерани! Ми про вас ніколи не забудемо, і не забудемо того, що ви нам подарували.

*Ящук Яна,
2-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир
Мир – це дружба й добро.
Мир – це мама й тато.
Мир – це ти і я
Це вся наша сім'я!

*Очко Софія,
2-А кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Ми – за мир!
Я зранку прокидаюсь
І маму обіймаю.
Я сонцю посміхаюсь
І в серці радість маю.

Та як же не радіти
Друзям гомінким,
Та як же не вдивлятись
У неба височінь.

А десь страждають діти.
В очах туга страшна:
“Хто може захистити?”
В країні тій – війна!

Ми просим в Миколая
Приставки ігрові,
А в них інші бажання:
“Щоб всі були живі!

Щоб мама посміхалась,
І тато повернувся,

Сестричка не лякалась,
І хліба – хоч чуть-чуть”.

Всі ми щасливі діти.
А знаєте чому?
Бо ми живем в країні,
Що каже: “Ні війні!”

Дорослі, ми благаєм
Дитинство захистіть!
За мир ми голосуєм,
Хай Бог благословить!

*Якобчук Ярослава,
2-А кл., НВК “Гармонія”,
м. Рівне*

Кружальця золота блискучі
Лежать в моїй долоньці.
У сяйві променів сліпучих
Вони такі ж, як сонце.
Бабуся тихо підійшла
І обняла, сказавши:
“То, внучко, лишила війна
Ці золоті кружальця.
Ось це медаль, а то є орден –
Героя нагороди.
Твій прадід заслужив їх, гордо
Вдягав із різної нагоди.
Травневий Перемоги день
Вважав своїм він святом.
І плакав, і радів, співав пісень,
Розповідав малятам
Про бій, поранення, бійців,
Про все, щоб пам’ятали...”
Вмостившись зручно на стільці,
Протерла я медалі.

І захотілось написати,
Щоб прочитали усі діти:
“Хай не повториться війна,
Хай буде мир на світі!”

*Сидорчук Анастасія,
2 кл., ЗОШ №14,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це добро і злагода,
Мир – це щасливий тато,
В небі яскрава радуга,
В кожному домі свято.
Хай буде щаслива мама,
І пташка, і квітка, і звір.
І кожна родина так само,
Я голосую за мир!

*Рибачук Тетяна,
2-Б кл., ЗОШ №19,
м. Рівне*

Мир – це наша воля, слава,
Це ясне сонце в небесах.
Мир – це тиша в лісі, в полі,
Це чисте небо у зірках.

*Цибульський Микола,
2-Б кл., ЗОШ №19,
м. Рівне*

В моєму серці Мир панує,
Любов понад усе горить,
І сонце наді мною світить,
І гріє лагідно, промінням золотить!

*Грицюк Катерина,
2-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Хай буде мир на всій Землі!
Нехай сміються діти!
Війні ми скажемо ні!
Ми будемо гарно жити.
Та всіх будемо любити.

*Півень Михайло,
2 кл., Шепетівський
загальноосвітній пансіон
I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Хочу в мирі і злагоді жити

Якби я був чарівником,
То міг би так зробити,
Щоб в світі миру і добра
Всі люди стали жити,
Щоб війн ніколи не було,
Не чути було плачу,
Цвіли скрізь квіти і сади
І сміх лунав дитячий,
Щоб хліб пахучий на столі
У кожній був оселі.
Тоді були б всі на Землі
Щасливі і веселі.

*Павленко Давид,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

За те, щоб цвів у світі мир,
Щоб зник війни кривавий звір,
Щоб день наш був безкраїм,
За матір добру, за дитя,

За те, щоб грало майбуття,
Мов райдуга над гаєм,
За братство всіх працівників,
За чесний труд, за чистий спів,
За братство краю з краєм
Я голос підіймаю!

*Гущина Мар'яна,
2-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Від нас залежить все в житті,
І це життя – складний турнір.
Нехай великі і малі
Всі дружно скажуть – миру мир!
Скрізь пісні лунають
По рідній землі,
Мирно всім живеться
В місті і селі.
Скрізь життя прекрасне,
Квіти цвітуть,
А життя на зустріч
Дні щасливі йдуть.

*Дукач Юлія,
2 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир на Землі!
Щоб вільно жили на ній люди
В любові, радості, добрі
І ніколи не знали лиха війни.
Я голосую за мир на Землі!
Щоб здорові діточки росли.
Чисте повітря вдихали грудьми
І ніколи не знали біди.

*Левчук Юлія,
3-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мені вночі приснилася війна.
Було так страшно, ніби все насправді.
Від вибухів здригалася стіна,
І котик заховався на веранді.
Тому, я хочу, щоб всі танки й кулемети
ніколи не діждалися війни.
І їхнє місце було тільки у музеї.
А дітям снились лише гарні сни.

*Бачук Карина,
3-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир!
Я за сонечко, що в небі,
Я за пташок у гаю,
Я за радісне дитинство
і веселу дівчорю.
За пахучі квіти в лузі,
Запах меду на столі.
Я за тата і за маму.
Я за Мир на всій Землі!

*Косюк Ксенія,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Лист до Діда Мороза

У ніч новорічну по цілому світі,
лунають бажання.
Дорослі і діти,
всі просять про мир.
про життя без війни.
Всі знають, що горе приносять вони.

Що війни калічать,
що війни вбивають.
Що війни дітей без батьків залишають.
То ж, Діду Морозе, Святий Миколаю!
І я з усіма у це й вечір благаю:
“Ні в нашій країні, ні в цілому світі, хай воєн не буде,
радіють всі діти.
Хай птахи співають, і квітнуть поля.
Щасливою буде вся мирна Земля.”

*Трофімчук Наталія,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я хочу миру!

Я хочу миру на землі.
Я хочу хліба на столі,
Я хочу, щоб усі народи
Жили як сестри і брати.
І щоб лунала пісня мирна.
На весь широкий рідний край
І щоб ніколи, щоб ніколи
Не знали слова ми “Війна”!

*Козачук Дмитро,
3-Г кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я люблю, коли сонце сіяє.
Я люблю, коли небо яскраве,
Я люблю, коли птахи співають,
Але я не люблю, коли сонця немає.
Я не люблю, коли небо сіре.
Я не люблю, коли птахи затихли.
Я не люблю, коли війна йде.
Я хотів би, щоб на всьому світі панував мир та злагода.

*Колоденська Яна,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Скрізь повинен бути мир
Скрізь повинен бути мир,
Щоб ніхто нікого не сварив,
Щоб усе було чудово,
Щоб війни не було знову,
Бо війна – це горе,
Бо війна – це повінь,
Повінь крові, сліз, розлуки,
Повінь смерті, страху, муки.
Не допустимо війни
Скажемо війні ми: "Ні!!!"

Я голосую за мир
Мир – всього три букви в цьому слові,
Та слово це важливе в житті всіх людей.
Хто в небі, хто в морі,
Сонечко у небі,
Зірочки чудні,
Травка зелененька,
Риби ті на дні.
Всі хочуть добра, тиші, миру
Всі кричать "Ура!"
Нашому миру!

*Слободанюк Марія,
3-Б кл., НВК "Гармонія",
м. Рівне*

Я голосую за мир
У мене є мрія –
Щоб усі люди
Веселилися,
Сміялися,

І у ігри гралися.
Я голосую за мир,
Люди, люди, повірте,
Бо мир це наше спасіння!
У мене є мрія –
Щоб усі звірі
Не сварилися,
А тільки бавилися.
Я голосую за мир,
Люди, люди, повірте,
Бо ми – це все життя.
У мене є мрія –
Дуже коротка
Щоб мир на всьому світі
І панував мирно.

*Ткачук Анна,
3 кл., ЗОШ № 17,
м. Рівне*

Мир

В злагоді й любові мир еднає нас.
Щастя нам дарує у спокійний час.
Без печалі й сліз будем жити ми.
Якщо більш не буде горя і війни.

Лиш у мирі жити треба нам усім,
Щоб завжди спокійно було в світі цім.
Нехай звучить пісня і лунає з гір.
Завжди чути тільки гарне слово МИР.

*Федаш Антон,
3-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

В класі фарба пахне чистотою,
світлі вікна сонце залива.
Хлопчик загорілою рукою чітко пише:
“Мама!”, “Мир!”, “Весна!”
Літери подібні до зерняток,
дошка – мов чорнозем за селом,
а сіяч – маленький, смагливатий –
завтрішній поет чи агроном.

Україна бачить, як у школі
учаться і дочки, і сини.
Одного я хочу, щоб ніколи
діти не відали війни.

*Кравчук Вікторія,
3-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир

За мир у всьому світі –
це значить за життя.
Це, щоб сміялись діти і
колосилися жита.
Щоб мама з татом завжди були разом із
нами, і щоб маленький братик
зростав на радість мамі.
Щоб сонечко сіяло і щоб раділи діти,
Тому, я голосую за мир у всьому світі.

*Шаліманова Юля,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир це там де тебе не ображають,
Мир це там де тебе не обманюють,
І на нашій Україні теж є мир,
І в кожній сім'ї є мир,
Тому я голосую за мир!

*Косовська Анна,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Чому я голосую за мир?

Синє небо, білі хмаринки,
Яскраве сонце... Веселий спів
І гахів, красиві квіти, просторі
зелені степи і луги... Веселий
дитячий сміх, щасливі родини...
Все це об'єднує одне слово –
Мир. Ось чому я за нього голосую!

*Ковалевська Віта,
3-Б кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Мир – це дружба.
Мир – це там де не б'ються.
Мир – це там де не сваряться.
Мир – це там де не розлучаються.
Мир – це твої друзі.
Мир – це там де ти товаришуєш.
Мир – це там де тебе не пхають.
Мир це там де тебе не обзивають.
Мир і друзі це моя друга сім'я!

*Тромфічук Д., Дзюбишин М.,
Поперенчук А., Волинець С.
3-В кл.,
Новоград-Волинський колегіум,
Житомирська обл.*

Мир

Мир усім допомагає,
Зло від людства відганяє.
Бережіть його усі,
Зберігайте у душі.
Бо війна до зла веде
І спокою не дає.

*Дубініна Вероніка,
Калінська Руслана,
3-В кл.,
Новоград-Волинський колегіум,
Житомирська обл.*

Мир

Мир – найкраща дружба в світі
І в роботі, і в житті.
Мир допомагає дітям
Коли миряться усі.
Мир найкращий в світі друг
Коли любить всіх навкруг.
Тож і ви шануйте мир,
Віддавайте його в кожен дім.

*Кундуш Катерина,
4-А кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Ми маленькі ліхтарики миру

Ми маленькі ліхтарики миру,
Ми за щастя за тепло,
Ми за мир і ми за щирість,
За злагоду і добро.
Ми маленькі ліхтарики миру.
Йдіть від нас всі біди і зло!
В нас буде Земля щаслива.
Ми не згаснем нізащо!
В нас буде земля квітуча.
Водоспади і поля,
Квіти гарні і пахучі.
Ми не будемо згасать!
Ми маленькі ліхтарики миру
В нас не буде битв і війн!
Всі ми будемо щасливі,
Ми засвічуємо мир!

*Кириченко Тамара,
4-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир

За мир у світі я голосую
І вас також на це провокую.
Якщо посварились, то помиріться
від зла і ненависті ви звільніться.
Не ведіться на спокуси зла,
бо мир краще від гріха.
Від зла позбудемося ми всі.
А також від ненависті й брехні.

*Шульц Маргарита,
4-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Хай буде мир на світі!
Хай буде мир на всьому світі.
І буде сонце світити,
І буде сонце радіти,
Поки мир на світі!

*Воробйова Каріна,
4-В кл., ЗОШ № 28,
м. Рівне*

Мир

Давайте не будем сваритись!
Давайте миру вчитись!
Війна назавжди залишить на Землі сліди!

Мир

Нехай мир у світі буде!
Хай у мирі будуть люди!
Від страшної війни
ти Україну борони.

*Білоус Юлія,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я буду віддавати своє слово
За мирне небо наше на землі,
За друзів, вчителів і школу,
Аби ніколи не було війни!
Я голос свій віддам за Україну,
За спокій свій, дружбу вічну між людьми.
За сад мій, за мою родину.
За сонечко, що світить на землі.
Тож голосуйте, діти, усі дружно,
За мову солов'їну, за пісні!

*Аксьонова Єлизавета,
4-А кл., НВК "Гармонія"
м. Рівне*

Мир

Голуб – пташка миру,
Знають дорослі і малі,
І для всіх вона єдина,
Символ миру і краси.
На землі усі бажають
Зброї всієї сказати: "Ні!"
Щоб всі кулі і гранати
Закопати у землі.
Щоб у маминій долоні
Заховатись ми могли,
бо єдиний в серці спокій
Мир – усім нам на Землі.

*Богданова В.,
4-А кл., ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир
Я голосую за мир,
Щоб в полі жито росло;
Щоб діти росли розвивались;
І на лужку гралась;
Щоб ніколи не сварились, і не бились;
Щоб спокійно собі гралась,
І ніколи не ображались.

Рідна Україна

Рідна мама
Рідний тато
Рідний дід і рідна баба
Рідна теж тобі сестра
Рідна з озера вода

Рідна крапля джерельна
Рідні родичі усі.
Рідні з поля качани.
Рідний теж тобі лісок, озеро, ставок
І також салативий гайок.
Рідна Україна, твоя Батьківщина.

*Солімчук Тетяна,
4-Б клас, ЗОШ № 22,
м. Рівне*

Україна

У дитячому серці жила Україна
Материнські веселі і журні пісні,
та за мову мужицьку не раз на коліна
довелося у школі ставати мені.

Нам покривлену душу хотіли зламати
та ламали тільки болючі кії,
наді мною ночами відплакала мати,
я ж не зрікся ні мови, ні пісні її.

І померла з гризоти вона молодою,
залишилась назавжди без матері я,
та не була ні хвилини в житті сиротою,
бо вела мене далі Вкраїна моя!

*Мельник Аліна,
4-Б кл.,
Шенетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Бережіть мир!

Біжу я часто на лужок,
і чую там я спів пташок.
Подобаються мені і чудові квіти.
Хочу, щоб цим милувались всі діти.
Стоїть в садочку хата.

Чекає там на мене мати.
Матері завжди дітей чекають.
Вони любим дітям добра лиш бажають.
Для цього всі люди хай в щасті живуть.
Нехай мир і спокій завжди бережуть!

Україну рідну люблю!

Україну рідну люблю!
Як не любити країну свою?!
Для мене вона найрідніша.
Для мене вона наймиліша.
Любить народ її широко.
Бажаю Україні я злагоди й миру.

Хай люди у мирі живуть!

Ой, яка чудова нива колосиста!
А на ній пшениця гарна, золотиста
Люди мирні у містах живуть і селах.
Скрізь птахи співають пісеньки веселі.
Хай над ними хмарочки плывуть.
Хай завжди у мирі всі люди живуть!

*Ус Ярослав,
4-А кл.,
Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

Рідна моя сторона

Славна наша Україна,
Рідна наша земля,
Будем славить ми довіку
Українській поля.
Гори, ріки і долини,
Мальовничії сади,
Спів пташок, що в небі лине
Будем згадувать завжди.
Не забудем ми ніколи

І хатину край села,
І матусю нашу рідну,
Що нам тістечка пекла.
Де б ми в світі не блукали
Чи то в місті, чи в селі
Наша думка буде линуть
У ці рідні краї.

*Рибак Олена,
4-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир – це коли всі радіють мирному небу,
Мир – це коли ніхто не вбиває.
Мир – це люба мама біля мене.
Мир – це добре, всі люблять мир.
Війна – це коли нема мами й тата,
Війна – це коли всі вбивають одне одного,
Навіть матері можуть не впізнати своїх дітей.
Війна – це коли гудуть гармати.
Війна – це дуже погано. Ні! Війну я не люблю!
Нехай буде мирна Земля!
Хай добробут буде всюди.
Чисте небо збережіть нам люди!
Голосуйте за мир!

*Іванів Марія,
4-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Мир і війна

Мир – хороший і красивий,
Самий добрий нам усім,
Добре зараз жити з ним.
А війна собі страшна
Добре, що її нема!

Тоді був би шум і галас,
Мертві люди й діти зараз.
Ріки горя, крові й сліз.
От чому ми любим мир,
Добре зараз жити з ним!

*Дворянська Віта,
4-А кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Хай буде мир на всій землі,
Хай дім новий будується,
Хай сад новий росте в селі,
Нова зростає вулиця.
Ніколи мир не прийде сам,
Це знаємо з історії,
Привіт батькам і матерям,
Хто мир для нас відстоює!
Я голосую за мир!
І ми всі голосуємо за мир!

*Максюк Анна,
4-В кл., ЗОШ № 11,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Сонце вранці встає,
людям радість дає.
Я голосую за мир!
Щоб на світі були
лиш усміхнені діти!
Щоб світ наш любов'ю горів!
Щоб мир був у серці твоїм!
Хай дім твій
Заповниться радістю!

*Осташевська Марія,
4-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Війна і Мир

Війна! Страшнее слово,
Земля в обіймах вогняного кола.
І жалісний дитячий плач
У вихорі воєнних лихоліть...
Тому важливо мир нам зберегти!
Його плекати й по землі нести,
Щоб наші діти щасливими росли,
Ніколи не зазнали утисків війни!

*Тарасова Дарія,
4-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я люблю мій рідний край,
Поле і красивий гай,
Люблю я небо голубе і сонце золотее,
А ще люблю я батька й матір
І хочу на Землі моїй зростати.
Я хочу чути пісню солов'я,
Але одне не хочу я!
Війна! Це слово є тривожне,
Для всіх країна воно сутужне,
І хочу в мирі я прожити,
І щоб усі могли дружити.
Тому я голосую за мир!

*Майба Мар'яна,
4 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Виходить на мої поля світанок,
Наче немовля тремтить на колосках роса.
А в серці дзвонять небеса.
Я голосую за мир!
Нехай панує він навколо.
Нехай під небом день такий стоїть,
Що видно в далечинь століть.
Я голосую за мир!

*Вовк Аліна,
4 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
І щоб мирно спали діти,
Щоб сонце сяяло у небі голубім,
Щоб не було війни у цілім світі,
Щоб дружба, віра та любов були у нім.
Хай кожен думає лише про добре,
Щоб слухали батьків і вчителів,
І щоб у школі добре вчилися діти,
Ну а дорослі щоб допомагали їм.
Але дорослі думають інакше,
Вони не розуміють, в чому суть.
Для них приємність є багатство,
Й слова, котрі нічого доброго їм не дають.
Тому за мир я піднімаю голос,
Щоб кожний день був мирним, без війни,
Щоб про погане ми не думали ніколи,
І щоб дорослі думали, як ми.

*Шкодич Михайло,
5 кл., Карасинська ЗОШ,
Сарненський р-н.,
Рівненська обл.*

Мій рідний край, моя країна

Рідний край та рідна Батьківщина,
І синій гай й джерельце веселкове.
Дорога і мила Україна,
Вона завжди наповнена любов'ю.
Та мова наша рідна, солов'їна,
Ті верби, що ростуть біля Дніпра.
Це рідна наша ненька Україна,
Що не може існувати без добра.
У нас країна вільна й незалежна,
У нас країна наче синій гай.
У нас пісні завжди линуть безмежно.
Це рідний наш садочок, рідний край.
Веселощів у нас багато,
Як завітаєте до нас,
Побачите як діти радо
Почнуть розвеселяти Вас.
І сміх у нас в країні лине,
Він лине весело завжди,
Щоб наш народ ні на хвилину,
Не відчував біди.
Ось це і є в нас Україна,
Ось це і є наш синій гай.
Де пісня лине без упину,
Де сміхом наповнений весь край.

Україна

У нас є рідна мати – Україна
Вона для нас, звичайно ж, рідний край.
Для нас вона завжди краса-країна,
Що розцвітає, наче зелен-гай.
Столиця України – Київ добрий.

Для нас – найкраща із столиць.
Цей Київ: милий, сильний і хоробрий,
Гостей він радо може веселить.
Найбільша річка крізь Київ протікає,
Невпинна річка, дід Дніпро широкий.
І тільки він, старечий, знає.
Де він мілкий, а де глибокий.
І Чорне море, що узбережжя омиває.
Воно для нас ніколи не зміліє.
Нема людини, що про море це не знає.
І кожен побувати в ньому мріє.
Та гори, що під назвою Карпати.
Та ліс густий, що є в нас під селом.
Це рідна наша Україна-мати,
А ми для неї наче, діти під крилом.
В нас Україна вільна й синьоока.
У нас вона ніколи не загине.
І в серці в нас вона стоїть глибоко,
І ми її ніколи не покинем.

*Горбатюк Ольга,
5-Б кл., ЗОШ № 22
м. Рівне*

Мир – це саме головне

Українці, любі діти!
Посміхніться всім на світі.
Друзі любі, дорогі,
Ви скажіть всі – ні війні!
Мій дідусь розповідав
Скільки страху він зазнав.
Він тоді малим ще був
Та нічого не забув.
Скільки горя і біди
Притерпіли ми тоді:
Діти, ви усі миріться
І ніколи не сваріться.

Мир – це спокій і турбота.
Це і злагода й робота.
Мир – найкраще, що в нас є.
Мир – це саме головне.

*Данилюк Ольга,
5-Б кл., ЗОШ № 22
м. Рівне*

Немає воєн більше в нас.
Живем ми в мирі довгий час.
Але війна лунає в світі,
Вмирають жінки, плачуть діти.
Не хочу, щоб була війна,
Щоб через нафту гинули міста.
Я хочу миру на планеті,
Щоб весело сміялись діти.
Не воювали за релігії.
Хтось вірить в Будду чи в Хреста,
А в мирне небо вірю Я!

*Борищук Іванна,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Як це добре в мирі жити!

Як це добре в мирі жити!
З усіма завжди дружити!
Як чудово, любі друзі,
чути спів птахів у лузі!
Коли в небі світить сонце,
дощик стукає в віконце,
коли люди всі щасливі,
а не злі і не лайливі,
коли війн немає в світі,
раді і батьки, і діти.

Землю рідну захищайте!
І її завжди плекайте!
Діти, мир ви бережіть!
З усіма завжди дружить!

У світі миру і добра

У світі миру і добра радіють усі діти.
У світі миру і добра як можна не радіти?!
Коли навколо пахне літом
і липовим чудовим цвітом,
коли так сонячно й привітно,
солдатів мужніх все це гідно,
Бо мир вони всі захищали
Та свій народ оберігали,
Тепер у цім чудовім світі
Щасливі і дорослі, й діти.
О люди! Мир цінуйте!
Країну цю любіть, шануйте!
...У світі миру і добра радіють усі діти.
У світі миру і добра як можна не радіти?!

Єдиній Батьківщині

Ріки, ниви, степ і зорі,
і долини неозорі,
ліс, озера, сад, калина –
все це люба Батьківщина.
Солов'їна, барвінкова,
щедра матінка-земля.
Де б у світі не була,
не забуду тебе я!
Ще з дитинства учить мати
Україну берегти,
боронити, захищати землю,
що дали батьки.
Дуже хочу, щоб всі діти
пам'ятали це завжди,

що єдина, як і мати
земля, де народився ти!

Щаслива моя синьоока Україна!

Щаслива моя синьоока Україна!
Чарівна моя солов'їна країна!
Колись на цих землях війна панувала.
О, скільки життів війна зруйнувала!
Нарешті! Вже мир на землях настав.
І на Україні він запанував.
Співають птахи, розцвітають скрізь квіти.
По всій Україні радіють діти.
Потрібно усім нам мир цінувати,
Україну свою берегти й шанувати.
Щаслива моя синьоока Україна!
Мирна, прекрасна, рідна країна!

Кравчук Анна,

5-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

У світі миру, любові, добра

У світі миру, любові, добра
є дуже-дуже багато тепла.
Там красиво пташки співають.
Там діти в різні ігри грають.
Там світить сонце ясне
Життя у всіх прекрасне.
Там радості багато.
Там кожен день буває свято
Чудові квіти там цвітуть,
по небу хмарки лиш пливуть.
Хай же люди завжди в мирі
проживають,
а воєн і горя ніколи не знають!

Бережіть Україну!

В Україні ріки течуть.
Барвисті квіти кругом тут цвітуть.
Пташки скрізь чудово співають.
Рідну країну вони прославляють.
Любу мою країну,
прекрасну мою Україну,
як зіницю ока, потрібно берегти.
Пам'ятай про це і ти!

*Більчук Тетяна,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай мир процвітає!

Над нами чисте небо.
Не хочемо війни! Не треба!
Хай гарні будинки люди будують,
школи будують, а не руйнують.
Хай мир усюди процвітає.
А горя людина нехай не знає!

Мій Україні

Моя рідна країна –
це чудова Україна!
Тут живе моя сім'я.
Тут народилась я.
Я тут зростаю.
А моя Україна усе розцвітає.

*Гара Дмитро,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай люди в мирі проживають!

Прокидається ясне сонце
І заглядає нам у віконце.
Світить воно гарно і ясно,
Тепле воно і прекрасне.
У школу діти щасливі йдуть.
По синьому морю кораблі пливуть.
Хай люди в мирі проживають.
Горя й біди вони хай не знають!

*Лошманова Ірина,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Бережіть мир!

Мир – це мамина ласка
Мир – це бабусина казка.
Мир – це щастя і тепло.
Мир – це радість і добро.
Мир – це чудові квіти.
Мир – це маленькі діти.
Мир – це кущі зелененькі.
Мир – це грибочки гарненькі.
То ж бережіть мир усі:
і дорослі, і малі!
Бо без миру немає життя!
Так кожного дня думаю я.

Україно! Ти прекрасна!

У рідному краї
поля є безкраї.
Ліси пречудові.

Будівлі скрізь нові!
Україно! Ти прекрасна!
Хай тобі світить сонце ясне!

*Кормилецька Наталія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир!

Колись стріляли гармати.
Гинули на війні солдати.
Молоді хлопці помирали
Їхні матері через це страждали.
Діти – країни чудовий цвіт.
Це знає добре весь світ.
Як добре, що живі ветерани війни!
Про страхіття війни розповідають вони.
Щоб війни не повторювались – вони бажають
Війна – розруха і смерть – так вони вважають.
Нехай же в мирі всі люди живуть!
По небу тільки хмарки пливуть.
Над нами пташки хай веселі літають.
Хай мирне життя вони прославляють!

Рідній Україні

Україно моя рідненька!
Матусенько моя дорогенька!
Чудова країно моя!
Усім серцем люблю тебе я!
Росте тут червона калина.
Є тут терпка горобина
Є ліси, ставки, моря.
Гори є і є поля.
Україно! Рідний край!
Всім на радість процвітай!

*Гудошнік Юлія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Нам потрібний мир!

У парк всі діти поспішають.
Там вони у сніжки грають.
Весело діти відпочивають
і гарні пісні вони співають.
Хай панує мир на землі!
Він потрібний тобі і мені.

*Джежула Марія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Моя мрія

Хай буде мир! Хай буде життя!
Про це мріють рідні. Про це мрію я.
Хай хлопці на війнах не помирають
і їх батьки через це не страждають.
То ж закликаю до миру всіх я!
Мир – усім людям! – Мрія моя!

*Діравчук Надія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир на землі!

Коли біжу я на лужок,
То чую всюди спів пташок.
Цвітуть на лузі різні квіти.
Як всьому цьому не радіти?!
Хай же мир буде на землі.
А війні ми скажемо: “Ні!”

Оберігай мир!

Хай буде мир усюди!
І хай радіють люди.
Хай колоситься нива,
людина буде щаслива.
Люби мир і ти!
Оберігай його завжди!

Хай буде мир!

Мир – це радість і тепло.
В мирі панує завжди добро.
Мир – це коли кораблі плывуть.
Мир – це коли квіти ростуть.
Мир – це прозора краплинка дощу,
тата повчання і мами рука.
Ні! Війни не хочу я!
Хай буде мирна й щаслива Земля!
Хай добробут настане усюди.
Мирне небо збережить дітям, люди!

Україно ! Розцвітай!

Моя рідна Україна –
найпрекрасніша країна.
тут є і ліси, і гори.
Є тут і поля просторі.
Україно! Розцвітай!
Горя і біди не знай!

*Дудар Олександр,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Бережіть мир!

Мир – це радість в очах дітей
Мир – це праця щасливих людей.
Мир – це ранки без гуркоту гармат!
Мир – це рай. Війна – це ад.
Мрію, щоб з очей жодної дитини
Через війну не пролилось слізок і краплини.
Жити в злагоді всім бажаю
Мир берегти людей закликаю!

Таким є мир...

Сидить чудова пташка на гілці.
Барвистий метелик щось розказує бджілці
Щасливі діти безтурботно гуляють,
Веселі пісні вони дзвінко співають
Таким є мир на планеті Земля.
Його любить щиро вся моя рідня.

Моя Україна

Біля моєї хати – горобина,
У садку росте калина,
А он білокорі берізки
розпустили свої ніжні кіски.
Скрізь ростуть у нас дубочки
липи, верби і кленочки.
Усе це моя країна.
І зветься вона Україна.
її потрібно берегти!
Пам'ятай про це і ти!

*Ніколаєва Юлія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир на всій землі!

У світі миру і добра
кругом тепло й немає зла.
Блакитне небо тут і чисте.
Тут сонце тепле та іскристе.
Завжди веселі усі діти.
Кругом цвітуть барвисті квіти.
Хай буде мир на всій землі!
Всі люди кажуть: “Ні-війні!”.

Рідній Україні

Україно! Рідний край!
Ти для мене, наче рай.
Он ростуть міцні дубочки.
Біля хат усіх садочки.
Є гаї тут і ліси,
ріки, ниви і моря.
Гори й полонини тут.
Чути пісню солов'я.
Україно! Рідний край!
Ти для мене, наче рай!

*Романюк Іванна,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мої мрії

У мирі вам жити бажаю,
тому що спокій і мир поважаю
Хочу, щоб було мирно всюди
і щоб цьому раділи люди.
Хай же люди в мирі проживають,

що мир – це щастя – хай всі пам'ятають
Мрію, щоб у світі мир і добро панували.
І люди їх, як зіницю ока, оберігали!

Рідна Україно, розцвітай!

Україно моя!
Як люблю тебе я!
Є тут чудові долини,
гори і зелені полонини,
Великі прекрасні ліси...
Ніде більш немає
такої краси!
Рідна Україно, розцвітай!
Воєн і сліз ніколи не знай!

Мир – це щастя

Мир – це щастя.
З ним нам все удасться.
Мир – це пахучі квіти.
Ними милуються діти.
Добре, коли сонце вигляє з-за хмарки!
Чудово, коли мир і немає сварки.
Люди! Ви всі пам'ятайте,
своїм дітям і внукам передавайте,
що мир – це життя і любов,
і ветеранів пролита кров.
Тож мир потрібно всім берегти!
Пам'ятай про це і ти!

*Рябчун Оксана,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Захищайте мир!

Чому немає без миру життя?
Про це думаю часто я.
Чому без миру немає спокою?
Про це я думаю, друже, з тобою
Тому, що мир – це мами і тата.
Тому, що миру радіють малята.
Тому ви, люди, мир зберігайте!
А ще, неодмінно його захищайте.

Україна – найпрекрасніша країна!

Де верба й калина,
де барвінок і малина,
де живу я, і уся моя сім'я,
тут моя рідна країна.
Тут моя люба Україна!
Моя рідна Україна – найпрекрасніша країна!

*Ящук Наталія,
5-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир в Україні!

Синьоока Україна –
це солдатів Батьківщина,
які полягли на війні
Тож війні скажу я: “Ні!”,
Будуть у дітей хай хати,
буде тато, братик, мати.
Хай буде мир в моїй країні,
в любій серцю Україні!

Україна – рідний край

Україно! Рідний край!
Тут родився ти, зростав.
Тут на ніжки ти ставав.
Тут науки ти вивчав.
Назавжди запам'ятай:
Україна – рідний край!

Мріємо в мирі жити

Мріють діти в мирі жити,
один з одним всі дружити:
молдавани і японці,
українці та естонці.
Хочемо в мирі жити ми
І не хочемо війни!
Щоб дружили, веселились,
а не бились і сварились.
Щастя буде панувати.
Буде у дітей всіх мати.
Батько не буде воювати.
Всі будуть в мирі проживати!

Столярчук Сергій,

5-А кл.,

Шепетівський НВК №1,

Хмельницька обл.

Мир – це щастя!

Колись на рівнинах і серед висот
йшла війна. Воював народ.
Гинули люди, руйнувались хати.
Плакали за синами батько і мати.
Війна – це сльози. Смерть несе вона.
О, скільки горя приносить війна!
Хай люди у мирі завжди проживають!
Що мир – це щастя – нехай пам'ятають !

*Парфенюк Дарина,
5-В кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Ми хочем миру на землі!

Ми хочем миру на землі.
Потрібен мир тобі й мені!
Хай все цвіте у добрий час.
І хай ніхто не йде від нас.
Щоб ми могли всі в мирі жить,
навчатись, працювать, любить.
Ми хочем миру на землі!
Потрібен мир тобі й мені!

*Баланчик Володимир,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Хочу в мирі та злагоді жити,
Як птах сизокрилий в раю,
Я квітка пахуча й цвітуча,
Як радісне, миле звірятко,
Яке радіє життю!
Хогілося б мені таким бути,
Радіти й сміятись,
І бути хоча б тим маленьким звірятком,
Лише щоб усе було добре на нашій землі.

*Олинець Антон,
5 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Мир на землі

Задумуюсь.
Коли люди б не могли радіти, любити, співати?
І страх свій опанувати.
Людьми вони не могли б себе називати.
Знаю.

Дружба людей – це мир на землі
Потрібен він кожній людині.
Тобі і мені, кожній нашій родині.
Вірю.
Житимуть люди в світі у злагоді і мирі.
Тільки ми, діти, будемо грати у
війну, Та стріляти в тирі.
Сподіваюсь.
Недобре все мине, зникнуть війни і лихо.
У людську душу увійде лише добро,
Хай не відразу і дуже тихо.

*Юсько Іван,
5 кл., ЗОШ I-III ст.,
С. Нижнє Селище,
Хустський р-н.,
Закарпатська обл.*

Вільна Україна

Я малюю небо,
Я малюю світ.
Сонечко і хмари
Черешневий цвіт.
Це моя Вкраїна –
Рідна й дорога.
Незалежна й вільна
На Землі одна.
Хоч я ще маленька
Розумію все
Що Вкраїна – ненька
Краща над усе.

Моє право

Я маю право на життя
Та дорогу в майбуття
Я маю право на освіту
Щоб знати різні мови світу.

І на здоров'я я право маю
І його оберігаю.
Я право маю книгу читати
А ще писати й рахувати.
Я маю право на сім'ю
Яку я дуже люблю.

Якби я став чарівником

Я мрію стать чарівником
І людям приносить добро
Всім голодуючим їжу дам
Всім безпритульним житло надам.
Всім дітям хто без батьків
Батьків я дам і поготів.
На всій планеті добро пануватиме
І лиха злого не знатиме.
Коли б це насправді могло статися
А не в просто в мріях відбуватися

Повчання

Живіть у всьому доброму
І лиха не знайте
Людей у віці похилому
Любіть і поважайте.
Дітей не ображайте
А їх захищайте
Тваринці пораненій теж помагайте.
Любіть усіх ви
В добрі і мирі жийте
Усіх поважайте
І всім допомагайте.

Село рідне моє

Село рідне моє,
Великих скарбів немає.
Та для мене воно дороге

Бо справжній скарб
Це природа рідного краю.
Ніколи я його не забуду
Любити й шанувати я його буду.
Кожну травинку, кожну хвилину
Шануватиму.
Калина у гаю росте
Це Нижнє Селище моє
Людей воно хороших має
Про всіх мешканців дбає.

*Комардін Юлія,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
Бо навіть маленька дитина
Бажає бути щаслива,
Тому ви світ оберігайте,
За мир свій голос віддавайте.
Мир – це радість, сміх довкола,
Мирне небо, рідна школа,
Мир – це рідні мама й тато,
І в родиннім колі свято.
Хай мир між вами буде...
Візьми за руку друга,
У вічі подивись,
Як вірная подруга,
Йому ти посміхнись.
Хай мир між вами буде
І дружба назавжди,
Образи він забуде,
Забудь про них і ти!

*Рудик Анастасія,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Миру, миру прагнуть люди,
Боже, Боже, поможи!
Щоб всміхались діти всюди
И не було ніде війни.
Ми дорослішаєм, мрієм
І життю щодень радієм,
Та для щастя миру треба
І вгорі безхмарне небо.
Мир здобудем на землі –
І щасливі будем всі.
Збудеться найкраща мрія –
І планета вся зрадіє!..

*Вакульчук Наталія,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Давайте ніколи не будем сваритись,
У класі потрібно усім нам здружитись,
Щоб мир був міцний між дітьми усіма,
У мене для вас є порада одна:
Дружіть, посміхайтесь і не воюйте,
За мир ви міцний усі голосуйте,
Щоб наша планета щодня розцвітала,
А кожна людина щастя пізнала!

*Плахта Аліна,
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Як добре жити в світі,
Де все кругом цвіте,
В Маринки, Даші, Миті –
Дитинство золоте...

Безпечно йдуть гуляти
В чудову днину діти,
Ніхто не йде стріляти,
Не нищить трави, квіти...

Не треба всім малятам
У сховищі сидіти,
А весело до свята,
Готуючись, радіти.

Хай мир завжди в нас буде,
Щасливі будуть дні,
Зберуться разом люди
І скажуть війнам: “Ні!”

***Бондар Богдан,**
6-Б кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Я голосую за мир –
Це вже великий прорив!
Війни – жахлива подія,
Мир – це єдина надія
На щастя, добро і любов...
Щоб зло не здолало нас знов,
За мир ви усі голосуйте,
Ніколи ні з ким не воюйте!

***Степанюк Катерина,**
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Плачуть солдатські матері

Плаче бідна мати,
Син на війну подавсь.
Біль на серці в неї,
невгамовно котиться сльоза.

Чи вернеться син мій?
Чи загине на війні проклятій?
Є ж у нього молода,
Чорнобривая дівчина.
Сину, вернись же додому,
Плачем каже мати.

*Пахальчук Катерина,
6 кл., Сухівецька ЗОШ,
Рівненський р-н.,
Рівненська обл.*

Що таке мир?

Мир – це сонце,
Мир – це небо,
Мир – це свято,
Мир – це мама,
Мир – це тато,
Мир – це сміх дитячий.
Мир – це радість навкруги.

*Чайковська Анна,
6 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Скільки жахів в сіті є:
Війни і розруха,
Та лиш той це подолає,
Хто дитину слуха.
Бо душа дитяча – квітка,
Тільки розпустилась,
Чистим сонячним промінням
Зразу освятилась.
Ми – маленькі ліхтарики,
Усмішками світлими.
Миру прагнемо усім:
І дорослим, й дітям.
Ми – майбутнє України,

Ми – майбутнє світу,
Ми – маленькі ліхтарі,
Українські діти.
Мир несемо ми в очах,
Віднайдем дорогу,
Принесем усій Землі
Миру перемогу.

*Остапчук Валентина,
6 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Був час – миру не було,
Тоді зло одне гуло.
Людей били, убивали,
Страшно люд наш катували.
Скрізь був стогін, крик і плач –
Не вагавсь фашист-палач.
Та раптом сонце засіяло
Крізь хмари доріжку для себе проклало,
Мир в країні заснувало.
І народ встав до броні,
Хмари розігнав сумні,
Мир, мов сонечко, відкрив,
Для усіх він засвітив.
Хай же кожен про мир дбає,
Свято його зберігає.
Адже мир – дарунок з неба.
Й в світі в ньому є потреба.
Бережімо кожен раз
Мир, який є у нас!

*Гайдиш Михайло,
7-А кл., Володимирецька ЗОШ,
Рівненська обл.*

Надзвичайне щастя

Сьогодні друг мені сказав,
Що надзвичайне щастя мав.
А що для тебе щастя значить?
Щастя те, де ворог плаче!
О ні, то це не щастя –
Це велике є напастя,
Де страждають різні люди
Ось тут і там і скрізь і всюди.
Справжнє щастя – це дорога,
До життєвого порога,
Де всі дружать між собою
І ладнають там без бою.

Я голосую за мир

Хочу в мирі і злагоді жить.
Без сварок прожити і не тужить.
Я голосую за мир і природу.
За наших дівчат і їх гарную вроду,
За сонце на лузі, що світить ясненько,
За милого пса, який лає тихенько,
За нічку і зорі, що в небі високо,
За синіє море, де дуже глибоко.
Щаслива моя, синьоока Країно!
Люблю я тебе за мир, Україно.
Мир на планеті – це щастя для всіх,
Де дзвінко лунає веселий сміх.
Хай в кожного радісні дні наступають
Й щасливі пісні у серці лунають.

*Пагула Віталій,
7 кл., НВК "Престиж",
м. Рівне*

Мир

Хай мир живе,
Хай щастя процвітає,
Хай сонце ніколи не сідає,
Хай ластівка у небі весело літає.

Хай сонце огорне її своїм промінням,
Хай вона відчує те тепло.
Ось із землі щось проросло.
Нехай воно б і ще росло.

А тут прийшли германці-окупанти,
Познищували все,
Спалили все до тла,
Але зерен миру їм не вдалося забрати.

Тому, що ми зуміли їх сховати.
І потім ми таки перемогли,
І мир здобули все ж таки,
І голуб миру полетів по світу,
Й приніс усім свою любов, і мир довіку.

*Гнатюк Тетяна,
7-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Україні

Нехай колосяться твої поля й ниви
Колосом золотим.
Мамина пісня, верба і калина
Хай прикрашають твій дім.

Пишайся, гордися своїми синами
за їх ратний подвиг і труд.
Сьогодні, щоденно, щорічно, завзято
ти проклинай війну.

Війну, що принесла страждання і горе
у кожне місто й село.
І плату взяла за це дуже високу – життя,
що не відцвіло.

Нехай же квітує, бує навколо
білий вишневий цвіт.
Мальви й жоржини, майори і рожі
увесь заквітчаний світ.

Україна – мати

Україно, мати-ненько,
Ми – твої доньки й сини.
Чи болить тобі серденько,
Як живемо зараз ми?

Ми навчаємось, працюєм
І примножуєм щодня
Ті скарби, що ти даруєш
Нам, коли йдемо в життя.

Йдемо впевнено вперед ми
І крокуєм до мети
Досягнем вершин сьогодні
і покоримо світи.

*Приходько Володимир,
7 кл., Гощанська державна гімназія,
Гощанський р-н,
Хмельницька обл.*

Сонце повільно пливе,
Землю свою оглядає...
“Я голосую за мир
Слів в мене інших немає”
Пишно калина цвіте,
Сад навесні розцвітає,
“Я голосую за мир
Слів в мене інших немає”
Мак польовий і полин,
Рослини ранком вітаю
“Я голосую за мир
Слів в мене інших немає”
Кіску Даринці плету,
Стрічку блакитну вплітаю
“Я голосую за мир
Слів в мене інших немає.”
Люди всієї Землі!
Слухайте й чуйте, благаю:
“Я голосую за мир
Слів в мене інших немає.”

*П'ясецький Вадим,
7 кл., Гощанська державна гімназія,
Гощанський р-н,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир

Багато війн у світі в нас було,
Й навіщо? Це ж нічого не дало.
Солдати йшли і воювали,
Життя свої повіддавали.
Лилася кров під звук гармати,
Лягали в землю ті солдати.

Навіщо нам таке життя?
З війною йдем у небуття.
З війною щастя не знайшли,
Не треба на війну іти.
Скажу без гумору й сатир,
Що голосую я за мир.

*Петрук Віка,
7 кл., Гоцанська державна гімназія,
Гоцанський р-н,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир, за мир в моїй країні,
Я дякую Богу за те, що всі ми живемо донині.
Я хочу, щоб всі ми надалі мали спокій і щастя,
Хоч я вірю в те, що народ наш не здасться.
І якщо хтось захоче нам війну влаштувати,
То зможемо всіх ми подолати.
Адже має народ наш козацьку волю,
І ніхто не зганьбить українську долю.
Ні лісів, ні садів не дамо ми зрубати,
Будемо й надалі про землю цю дбати.

*Денисюк Марина,
7-В кл.,
НВК №2 "Школа-ліцей",
м. Рівне*

Хочу в мирі і злагоді жити

Хочу в мирі і злагоді жити,
Щоб в країні була доброта,
Щоб здоров'я своє не губити,
І не бачити бідність з вікна!
Щоб злочинці платили сповна,
Щоб закон і порядок були справедливі,
І на серці не було тягаря!

Щоб кожна людина мала родину,
Щоб кожна дитина щаслива була,
І в кожному домі радість цвіла!
Щоб трудилися всі – дорослі й малі,
Щоб за труд нагорода була,
І добром пролягала дорога!
Щоб кожного ранку земля процвітала,
Щоб кожного ранку країна раділа,
І сяяло сонце завжди!
Хочу в мирі і злагоді жити
І кожен день у щасті прожити!

*Дрозд Олександр,
7-Є кл., ЗОШ № 23
м. Рівне,*

Хочу миру сьогодні

Сьогодні мир – це свято в кожній хаті,
Сьогодні мир – це радість на вустах,
Що побороли ми війни багаття,
А в небо лине лише миру птах.
Сьогодні мир – як всі живуть багато,
Сьогодні мир – як квітне рясно сад,
Коли усі збираються у рідній хаті,
І урожай збирають – щедрий виноград.
Сьогодні мир – це чисте – чисте небо,
Сьогодні мир – надія і буття,
Щоб знову в мирнім дні була потреба
На краще змінюєм своє життя.
Сьогодні мир – це праця без упину,
Сьогодні мир нас уперед веде,
Нехай крокує вільно Україна,
Яка із миром до народів йде.

*Гусарська Людмила,
8 кл.,
Новоград-Волинський колеґіум,
Житомирська обл.*

Я – за мир...

Я – за мир, за щастя в світі,
за любов, за ласку, за тепло.
За кохання щире і за квіти,
що ростуть на грядці
на добро.
За пташок на небі
чистім, вольнім
Сонце ясне, світле, золоте.
Колискову мамину і школу,
що в дорогу дальню
поведе.
Я за розум, за благополуччя,
за добробут гарний
у кожній сім'ї.
І за того чудового учня,
Що руку другу простягне в біді.
Я за мрію, мрію безкінечну,
Що моменти гарні
приносить життю.
І за сни щасливі і сердечні,
Які сняться знову, коли я засну.
Я за вірність, за красу,
за вічність.
І за впевненість
і, навіть, тяжкий труд.
Я за весь народ, за єдність.
Я за дружбу світлу і живу.
Я – за мир, за щастя в світі,
за любов, за ласку, за тепло.
І щоб все, як в казці милій,
Щоб у нас було.

*Полодюк Ольга,
9-А кл.,
Шепетівський НВК№1,
Хмельницька обл.*

Я голосую за мир

Ми вже здолали шлях важкий до волі,
Та скільки ще залишилось пройти,
Щоб майбуття творить, (адже це наша доля)
І встановити мир на всій землі.

Хотіла б я сказати, що є мир,
Та значень відшукати безліч можем,
Надіюся, що все ж ми переможем,
У цій складній життєвій боротьбі.

Століттями до миру всі ми йшли,
Пройшовши війни, чвари між народів,
Єдиної мети не досягли,
Порушивши наказ суворий Божий.

Ми загубили мир серед пільми,
Його дістати нам не просто буде,
Та прагнути до нього маєм ми,
Знайти й принести в царство до Іуди.
Дістать його неважко, він – в душі,
Бо перш за все його творець – людина, –
Гармонія духовності й краси,
Носій добра і все порозуміння.

Тому, народе мій, не падай духом,
Не раз ти вистояв у боротьбі.
Ти переможеш, я це певно знаю.
Тож вірю я у мир на всій землі!

*Мельничук Ольга,
10-А кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Світ без війни

Яскраві квіти розцвіли в гаю,
Кидає сонце промені грайливо...
Співають птахи, наче у раю,
Всі дивляться на світ щасливо.
Відпочивають в парках літні люди,
І весело співають в колі діти.
Здається, що вже кращого не буде,
Так гарно у такому світі жити.
Траву в степу не мнуть броньовики,
И гучних не чути пострілів гармати,
Військові не літають літаки.
Ніхто ні з ким не хоче воювати.
Цей світ, звичайно, в нас можливий,
Якби ж ми тільки в злагоді жили
И ніколи не сварились – це важливо.
Тоді б усі щасливими були.
Тож не сварімось, не руйнуймо світ,
Живімо мирно, в злагоді, і щиро
Шануймо весь людський наш рід,
І кожен ранок буде хай щасливим!

*Кочергіна Наталія,
10 кл.,
Шепетівський НВК№1,
Хмельницька обл.*

Незалежна країна

Вірю в майбутнє твоє, Україно!
Знаю, що будеш ти жить.
Жить повноцінно, багато, належно
Ти заслужила цю мить.

Скільки тобі довелося пережити
Горя, тортур і страждань,
воєн і рабства, репресій і злиднів,
по світу поневірянь?

Хто відповідь за це, рідна країно,
що був тернистий твій шлях?
Шлях незламності, шлях непокори,
До незалежності шлях!

Будь незалежною серед країн ти,
вдало крокуй вперед.
Жовто-блакитні стяги й знамена
Нехай майорять на весь світ.

Ми – майбутнє України

Так, ми ростем, ми виростем, ми будем
Примножувать багатства і дари.
Надбання, подаровані нам щедро,
Адже ми – твої доньки і сини!

Свій край – як рай:
І вабить, і чарує,
І надихає кожного із нас
На добрі справи, подвиги завчас.

Лиш в ньому кожен з нас – сповна людина,
Лиш тут всіх нас і сонце зігрива.
І материнські руки, ніжні, милі,
Оберігають нас від кривди й зла.

Лиш тут я крила вільно розправляю,
Ширяю в небі, наче птах.
Живу, працюю, розвиваю
свій дар, талант неабияк.

Я – особистість, я – людина,
Що прагне злетів і вершин.
Тобі завдячую, країно,
Низький, зелений тобі уклін.

Моя Україно

Квітни, слався, моя Україно,
серед інших країн.
Спів солов'їний, молодість буйна
Хай сягають вершин.

Вершин неземних, неосяжних просторів,
Щоб залунало скрізь-скрізь:
“Ми – українці! Ми України
горді доньки й сини!”
Ми – майбутнє твоє, країно,
Знай і вір у це.
Вір в нашу силу, знання і руки
Ми доведемо ще.

Що ти не дарма за нас боролась,
за наш сьогоднішній день.
І плату сплатила дуже жорстоку
Мільйони жертв і смертей.

*Лінчук Анастасія,
11-Б кл., Здовбицька ЗОШ,
Здолбунівський р-н.,
Рівненська обл.*

Сміється сонечко привітне,
Ромашка в полі біла квітне,
Легенький вітерець гуляє,
Колосся золоте схиляє.

Вода у річці ніжно плине,
Понад полями пісня лине,
Земля цвіте і зеленіє,
Від щастя ніби аж п'яніє...

Тут, звідки не візьмися, – лихо:
Летить, кружляє лютий вихор,
Здіймає пил, і бруду хмара
Летить за ним, немов примара!

А чорний ворон кряче грізно...
Кінець, молитися запізно!
Де не ступи, усюди грязь:
Ось так війна розпочалась!

Війна... Це слово раниць душу,
Та проректи його я мушу.
Вогні пожеж добро зжирають,
Невинні люди помирають!

Невинні... а скажіть мені,
Чи є хтось винен у війні?
Прості невинні люди, ні,
Тут винні уряди одні.

Бої, ножі і краплі крові...
Ромашки стали аж бордові;
Палають маки і тюльпани,
Сира земля до себе тягне!

Дні стали злісними, сліпими:
Свій вже в чужих, чужий з своїми!
Безжально брат вбиває брата, –
Який це біль, яка утрата!

Отак: війна – страшенна сила,
Народи, мов траву косила.
І падали, мов мухи, люди...
Здавалось, миру вже не буде!..

Тачорні хмари розповзлися,
Потоки світал полелися.
На землю вистраждану, грішну
Принесли новину потішну:

“Війна скінчилась! Перемога!”
То ж обнімімось і у Бога
Просімо розуму, терпіння
Й поміж людьми порозуміння.

Хай світить сонечко привітне,
Ромашка біла в полі квітне,
Легенький вітерець гуляє,
Колосся золоте схиляє.

*Борейчук Олеся,
11-В кл., ЗОШ №8,
м. Рівне*

Що таке мир?

Мир – це мама, я і ти,
Мир – це посмішка сестри,
Мир – надійний добрий тато,
Подарунки всім на свято.
Мир – це голуб білий в небі,
Мир – це те, що всім нам треба,
Мир – надійність у житті,
Час, коли щасливі всі.

*Лесовець Дмитро,
11 -В клас, ЗОШ№8,
м. Рівне*

Хай буде мир!

Тече красива синя річка,
І сонце землю зігрива,
Шепоче вітрові смерічка:
“Ти подивись, яка краса”.
Тож хай живуть усі, мов браття,
І чують щирі лиш слова.
Хай буде мир, бо там нещастя,
Куди прийде страшна війна.
Не бачу сенсу я у тому,
Коли хтось виграє війну,
Тож не дамо пориву злому
Почати словом злу війну.
Не хочем ми життя втрачати,
Адже воно у нас одне,
Кохання хочемо пізнати,
І кожен з нас до нього йде.

*Муштин Ірина,
11-Б кл., Шепетівський
загальноосвітній
пансіон I-III ступенів,
Хмельницька обл.*

Мир

Мир, що то ти є?
Може цвіркун, що у траві живе?
Та ні, малий занадто він,
А може суть не в довжині?
Людськими мірками тебе не зрахувати,
Чим же тоді твою численність виміряти?
Може життям? Воно як ти – безцінне
І міри йому в світі не знайти.

А там де ти, є і життя.
Але ми пізно розумієм.
Що не цінуєм те, що не купуєм,
Те, що ми втрачаєм.

*Садовник Тамара,
11-Б кл., ЗОШ №26,
м. Рівне*

Протест проти фальші

Протест проти фальші –
Народу голос,
Він чесний, правдивий.
Із давніх-давен
Лицемірство в зневазі!
Та, на жаль, “вищі люди”
На це не звертають уваги,
І слова повні фальші,
Як рідні вітають.
В очі кажуть одне,
Ну, а творять-геть інше.
Їм збрехати й сказати
Неправду простіше.
Тож нехай усі люди
Фальші, що є,
Не знайдуть у цьому
Світі щастя своє.
І тоді зрозуміють,
Як усім іншим людям,
Живеться на світі
З оцим пересудом.
Протест проти фальші –
Наше бажання.
Новому світу –
Велике вітання.
Всі слова, що правдиві,

Ми разом зберемо.
І назустріч майбутньому
Гордо підемо.
Всім, хто правити нами
Збирався, ми скажем:
“Що сміливі вже ми”
І хто перший покажем.
Хто брехав прямо в очі,
Вже буде при владі,
Звинувачений буде
Всіма він у зраді.
Ми усім доведемо,
Що ми справжня держава.
І над нами нависне
Ще й єдності слова.
Більш не буде ні фальші,
Ні зрад, ні брехні.
Всім, хто прагне скорити нас
Ми скажемо: “Ні”.

Безсмертний подвиг українського народу

Народ України – це славний народ,
У нього і сила, і гордість,
За волю, за честь, за правдиве життя,
Повстане вся наша народність.
Ще з давніх-давен,
За козацьких часів,
Коли не було “президентів”,
На землю на нашу,
Й на нашу культуру
Багато було претендентів.
Та гордий і чесний народ
Наш повстав
На захист, на поміч, на варту.
У жилах кипіла бурхлива
їх кров,

Серця були повні азарту.
Дійти до кінця
І здобуть перемогу!
А в серці ворога
Посіять тривогу.
Уміли здобути це всі українці.
І зараз, я впевнена, – вміють,
Бо ще в Україні багато народу,
Що серцями країну зігріють.
Ще є патріоти, вони ще живі,
їх слава не згасне з роками.
На зміну прийдешнім – повстануть нові.
Нескореність буде із ними.
Не згасне, не стліє жагуча свіча,
Свіча України й народу,
Й не буде країна бояться й мовчати,
Бо має нескорену душу.
І подвиг безсмертний,
Що тисячі літ,
Сіє над нами зірками,
Крізь простір піде
І крізь час пронесе,
Й назавжди залишиться
З нами.

*Голуб Марина,
11-Б кл., ЗОШ №26,
м. Рівне*

Україна в огні

Скільки мук Україна терпіла?
Скільки раз в огні горіла?
Скільки горя їй ще терпіти?
Щоб державу духовно зміцнити?
Скільки крові вона пролила?
Може досить???
Та клята війна!!!

Розпалила багаття вогню.
І зникають із світу рідня...
І плекають надію дівчата,
Що повернуться хлоп'ята
Справжні солдати
На війну пішли –
Батьківщину захищати.
Та не всі повернулись до хати.
Скільки буде земля ця страждати???
І вмирати, вмирати, вмирати!
Та не вмерла, живе вона й досі,
А у полі рясніє колосся.
І земля ніби в барви вдягнулась,
Любе сонце усім посміхнулось,
І пташки на деревах співають,
Україну в піснях величають.

Життя

Невже життя – це біль й розлука?
Невже – це голод, смерть, війна?
Як жити? Коли брат вбиває брата,
Коли життя, мов кров-ріка.
Як важко бачить голод в світі,
Як “Жовтий князь” все бродить по землі.
Як умираюча дитина просить хліба...
А мати?! “Бідна мати” не знає,
Що дитиночці сказати.
І що робить, як далі жити?
Як без харчів і день прожити?
Як заспокоїти дитя?
Ну що сказать – таке життя.
Не знаєш, як боротись з цим.
Як важко бачити усім цей страх,
І сльози матерів, втративших синів.
Ох ця війна, скількох вона забрала?
Скількох у землю полягло?

Скількох???

Я знаю, що настав жорстокий час у світі,
Але хіба у цьому винні діти?
О Боже! Змилуйся над світом!
Голодним дай шматочок хліба.
Війні кінець. А людям щастя.
І у природі кольори прекрасні.
Відтворення людини на землі
І сонця світлі промені,
Майбутньому – життя,
Кохання,
Миру і тепла.

Право

Що забезпечить нам наша держава?
Долю країни чи віру віків?
Кожна людина виборює право
На свободу слова прадідів своїх.
Як говорив наш Кобзар у письмі:
“Свою Україну любіть,
Любіть її во время люте” –
Так нам потрібно і зробіть,
Щоб бачить світлеє майбутнє.
Кожна людина в душі патріот.
Має надію і віру.
Та не завжди пролила б вона кров за Україну.
Наша держава в надійних руках.
Ми будем її захищати.
Променем сонця, віри й тепла
будем за неї стояти.
Де б не була кожна людина,
Мила завжди їй своя Батьківщина!

ЗМІСТ

Горбань Анна. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	4
Кожан Арсен. <i>Я голосую за мир</i>	5
Чуприна Павло.	5
Якобчук Олексій.	6
Парчук Вікторія. <i>Щастя – це мир</i>	6
Костюк Анастасія. <i>Я голосую за мир!</i>	7
Кононець Владислав. <i>Мир</i>	7
Бронський Андрій.	7
Жибров Валерій.	8
Власюк Юлія.	8
Корнійчук Олександра.	8
Крат Артем.	9
Верешко Микола.	9
Кравченко Владислав.	9
Хіміч Микола. <i>Я голосую за мир!</i>	10
Жук Анастасія.	10
Саницька Віра. <i>Я голосую за мир!</i>	10
Березецький Сергій. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	11
Олійник Вікторія. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	11
Плінський Олександр. <i>У світі миру і добра</i>	12
Поліщук Роман. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	12
Трофимчук Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	13
Гончарук Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	13
Миколук Валентин. <i>Я голосую за мир!</i>	13
Гребеняк Богдан. <i>Я голосую за мир!</i>	14
Алтунін Євген. <i>Я голосую за мир!</i>	14
Голуб Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	14
Костюкевич Костянтин. <i>Я голосую за мир!</i>	15
Мичка Марія. <i>Я голосую за мир!</i>	15
Швед Анастасія. <i>Я голосую за мир!</i>	15
Гузенко Анна. <i>Я голосую за мир!</i>	16
Кондратюк Віта. <i>Я голосую за мир!</i>	16
Ганжа Наталія. <i>Я голосую за мир</i>	17
Стародуб Ігор. <i>Я голосую за мир</i>	18
Ревко Вадим. <i>Я голосую за мир</i>	18

Дубровик Інна. <i>Я голосую за мир</i>	18
Ярмоліна Галина. <i>Я голосую за мир</i>	19
Омельчук Ілона. <i>Я голосую за мир</i>	19
Шахієва Марина. <i>Я голосую за мир</i>	19
Росоха Світлана. <i>Я голосую за мир</i>	20
Руденко Юрій. <i>Я голосую за мир</i>	20
Зіль Вікторія. <i>Я голосую за мир</i>	20
Коханевич Віта. <i>Я голосую за мир</i>	20
Алексеевець Вікторія. <i>Я голосую за мир!</i>	21
Босюк Марія. <i>Я голосую за мир!</i>	21
Лашевич Назар. <i>Я голосую за мир!</i>	21
Пророк Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	22
Прончук Дмитро. <i>Я голосую за мир!</i>	22
Демидюк Андрій. <i>Я голосую за мир!</i>	22
Парчук Анна. <i>Я голосую за мир!</i>	22
Шишковська Анна. <i>Я голосую за мир!</i>	23
Диновська Кароліна. <i>Я голосую за мир!</i>	23
Боровець Юлія. <i>Я голосую за мир</i>	23
Черненко Ярослав. <i>За мир в усьому світі</i>	24
Левізорик Наталія. <i>Я голосую за мир</i>	24
Федорів Костя. <i>Щаслива моя сеньоока Вкраїна</i>	24
Марчук Тетяна. <i>Я голосую за мир!</i>	25
Бедін Віталій. <i>Я голосую за мир!</i>	25
Кулеша Марія. <i>Я голосую за мир!</i>	25
Пашинська Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	26
Тхорук Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	26
Мокринська Катерина. <i>Я голосую за мир!</i>	26
Трофімчук Наталія. <i>Я голосую за мир!</i>	27
Лаворик Дмитро. <i>Я голосую за мир</i>	27
Андрощук Діана. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	28
Каплюк Максим. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	28
Хомич Марина. <i>Мої роздуми про мир</i>	28
Мамчур Роман. <i>Хочу жити в мирі і злагоді</i>	29
Лівшук Богдан. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	29
Пастух Антон. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	29
Степанець Ніна. <i>Я голосую за мир!</i>	30

Рижук Максим. <i>Мир планеті – щастя дітям</i>	30
Завацький Віталій.	30
Женевська Юлія. <i>Хай мир настане у кожного в душі</i>	31
Яковчук Вікторія. <i>Ми маленькі посланці миру</i>	31
Шалдо Максим. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	31
Рогозіна Ярослава. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	32
Борозна Владислав. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	32
Джунусова Ірина. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	32
Осипчук Анастасія. <i>Я голосую за мир!</i>	33
Злотнік Антон. <i>Я голосую за мир!</i>	33
Мальчик Яна. <i>Я голосую за мир</i>	34
Ношкалюк Катерина. <i>Я голосую за мир!</i>	34
Мельник Катерина. <i>Я голосую за мир у всьому світі</i>	34
Лесковець Данило. <i>Я голосую за мир</i>	35
Дворак Яна. <i>Я голосую за мир</i>	35
Кучерова Дарія. <i>Я голосую за мир</i>	35
Гвоздик Павло. <i>Я голосую за мир!</i>	36
Бережнюк Олексій. <i>Я голосую за мир</i>	36
Марчук Ольга. <i>Пісня моєї душі</i>	37
Балаушко Надія. <i>Я за мир</i>	37
Зубарець Марія. <i>Я голосую за мир!</i>	38
Ющук Софія. <i>Я голосую за мир!</i>	39
Акімов Ростислав. <i>Я голосую за мир!</i>	39
Загребельна Ірина. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	40
Дяк Світлана. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	41
Волощук Ілона. <i>Я голосую за мир!</i>	42
Андрійчук Федір. <i>Я голосую за мир!</i>	42
Кущева Юлія. <i>Я голосую за мир</i>	42
Тинчук Роман. <i>Я голосую за мир!</i>	43
Герасимчук Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	43
Шут Андрій. <i>Я голосую за мир!</i>	43
Яковчук Олександр. <i>Я голосую за мир</i>	44
Янчишина Іванна. <i>Я голосую за мир</i>	44
Наумчук Ірина. <i>Я голосую за мир</i>	44
Марченко Ярослава. <i>Я голосую за мир</i>	45
Лук'янчук Тарас. <i>Я голосую за мир</i>	45

Василенко Анна. <i>Я голосую за мир</i>	46
Волкошовець Назарій. <i>Я голосую за мир</i>	46
Живодьор Інна. <i>Я голосую за мир</i>	46
Рокунець Олександр. <i>Я голосую за мир</i>	46
Гніденко Тетяна. <i>Я голосую за мир</i>	47
Горбачук Максим. <i>Я голосую за мир</i>	47
Денисяка Ольга. <i>Я голосую за мир</i>	48
Федорчук Ангеліна. <i>Я голосую за мир</i>	48
Янковський Максим. <i>Я голосую за мир</i>	48
Форсюк Іван.	49
Василець Наталія. <i>Я голосую за мир</i>	49
Ващишин Андрій. <i>Я голосую за мир</i>	50
Мельник Дмитро. <i>Мир на всій планеті</i>	50
Воронюк Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	50
Кочкар'єв Владислав. <i>Я голосую за мир</i>	51
Марчук Анна. <i>Я голосую за мир</i>	51
Федорчук Павло. <i>Я голосую за мир</i>	51
Шостак Ірина. <i>Я голосую за мир</i>	52
Онисько Оксана. <i>Я голосую за мир</i>	52
Демчук Леся.	52
Суржок Микола. <i>Я голосую за мир</i>	52
Цимбалюк Надія. <i>Я голосую за мир</i>	53
Андрієнко Ніна.	53
Джежера Андрій.	53
Юрчук Іванна. <i>Я голосую за мир</i>	54
Савчук Віталій. <i>Я голосую за мир</i>	54
Дацюк Микола. <i>Я голосую за мир</i>	54
Римаришин Олександр. <i>Я голосую за мир!</i>	54
Демчук Діана. <i>Я голосую за мир</i>	55
Кравчук Олексій. <i>Я голосую за мир</i>	56
Іванцова Хелга. <i>Я голосую за мир</i>	56
Маслічук Владислав. <i>Я голосую за мир</i>	56
Дубровик Олександр. <i>Хочу в мирі і злагоді жити!</i>	57
Сивук Роман. <i>Мої роздуми про мир</i>	57
Щербініна Олена. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	58
Домашин Вадим. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	58

Федорчук Анна. <i>Країна миру</i>	59
Дудко Анна. <i>Чому плачуть солдатські матері?</i>	59
Попова Катерина. <i>Мир в моїх очах</i>	60
Кундуш Катерина. <i>Мир в моїх очах</i>	60
Мельник Віталій. <i>Вітром пахуча земля</i>	61
Шульц Маргарита. <i>Я голосую за мир</i>	62
Рожков Микола. <i>Мир у моїх очах</i>	62
Кокідько Андрій. <i>Мир в моїх очах</i>	63
Котнюк Богдан. <i>Мир у моїх очах</i>	64
Никитенко Дарія. <i>Я голосую за мир!</i>	64
Дембасюк Дмитро. <i>Я голосую за мир!</i>	65
Пухов Антон. <i>Чому я голосую за мир?</i>	65
Савчук Вікторія. <i>Я голосую за мир!</i>	66
Гордійчук Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	66
Лозанюк Анна. <i>Я голосую за мир!</i>	66
Семяк Кирил. <i>Я голосую за мир!</i>	67
Кресанов Владислав. <i>Я голосую за мир!</i>	67
Синюк Ярослав. <i>Я голосую за мир!</i>	68
Зубан Дар'я. <i>Я голосую за мир!</i>	68
Дроздюк Марія. <i>Я голосую за мир!</i>	68
Климчук Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	69
Кізілов Валерій. <i>Я голосую за мир!</i>	69
Маленький Костянтин. <i>Ми за мир</i>	70
Лящук Микола. <i>Я голосую за мир!</i>	70
Зубакін Микола. <i>Я голосую за мир</i>	71
Корейко Богдан. <i>Я голосую за мир</i>	71
Кравчук Олена. <i>Я голосую за мир</i>	71
Калинець Катерина.	72
Богданова В. <i>Я голосую за мир</i>	72
Лубнін Андрій.	72
Макарова Вікторія. <i>Я голосую за мир</i>	73
Соколюк Максим. <i>Я голосую за мир</i>	73
Рачкелюк Світлана. <i>Я голосую за мир</i>	74
Авраменко Максим. <i>Я голосую за мир</i>	75
Романюк Олег. <i>Я голосую за мир</i>	75
Новак Юрій. <i>Добро</i>	75

Поп'як Ярослава. <i>Що найголовніше у світі?</i>	76
Стус Інна. <i>Творить добро</i>	76
Грицюк Іванна. <i>Я голосую за мир</i>	77
Хіміч Анна. <i>Я голосую за мир</i>	78
Гайдук Катерина.....	78
Тарасюк Назар. <i>Я голосую за мир</i>	79
Колодич Марія. <i>Ми маленькі посланці миру</i>	79
Брик Ірина. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	80
Наконечна Дарина. <i>Мир – мрія народів світу</i>	80
Шевчук Вадим. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	81
Радовинюк Марія. <i>Ми маленькі посланці миру</i>	81
Косий Іван. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	81
Кужель Ірина. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	82
Рудюк Віка. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	82
Онищук Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	83
Мартинчук Ольга. <i>Я голосую за мир!</i>	83
Мороз Оксана. <i>Я голосую за мир!</i>	84
Максимюк Руслана. <i>Мир – мрія народів світу</i>	85
Кондратюк Ольга. <i>Я голосую за мир!</i>	85
Гордійчук Тетяна. <i>Я голосую за мир!</i>	86
Котисько Микола. <i>Я голосую за мир!</i>	86
Бичак Марина. <i>Я голосую за мир!</i>	86
Парфенчук Алла. <i>Я голосую за мир!</i>	87
Матеюк Д. <i>Я голосую за мир!</i>	87
Вишневська Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	87
Кот Вікторія. <i>Я голосую за мир!</i>	88
Кулініч Марія. <i>Хочу в мирі та злагоді жити!</i>	88
Ткач Богдана. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	89
Кондратюк Вікторія. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	90
Пугаченко Валерія. <i>Житимуть їх імена в поколіннях</i>	91
Кондратишина Діана. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	91
Кочубей Ірина. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	92
Киричок Софія. <i>Мир – мрія народів світу</i>	93
Слинько Ольга. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	94
Білінська Ірина. <i>Я хочу миру</i>	96
Островський Микола. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	97

Стратюк Анна. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	100
Ходорчук Вадим. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	100
Храпаченко Денис. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	101
Левчук Павло. <i>Житимуть їх імена в поколіннях</i>	101
Шпилевська Алла. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	102
Сутулець Микола. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	102
Ріль Іванна. <i>Мир – мрія народів світу</i>	102
Кравчук Сергій. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	103
Соловей Юлія. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	103
Осійчук Таїсія. <i>Мир – мрія народів світу</i>	104
Боровик Катерина. <i>Мир – мрія народів світу</i>	104
Купець Олексій. <i>Житимуть їх імена в поколіннях</i>	104
Білінська Юлія. <i>Легенда про троянду миру</i>	105
Черешня Ірина. <i>Мир планеті – щастя дітям</i>	106
Попович Анастасія. <i>Я голосую за мир</i>	107
Міськова Ірина. <i>Я голосую за мир!</i>	108
Грицюк Павло. <i>Я хочу в мирі та злагоді жити</i>	108
Кальницька Наталія. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	109
Ящук Вікторія. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	109
Мельничук Юлія. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	110
Яковчук Яна. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	110
Юрко Олена. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	110
Олинець Антон. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	111
Ярковський Роман. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	112
Маркус Яна. <i>Хочу в мирі та злагоді жити</i>	113
Цьомик Василь. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	113
Семенюк Аліна. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	114
Мамчур Ольга. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	115
Веремеєнко Дмитро. <i>Я не хочу війни!</i>	116
Жучко Влад. <i>Я голосую за мир!</i>	116
Вишневський Олег. <i>Я голосую за мир</i>	117
Сидорук Тетяна. <i>Я голосую за мир</i>	117
Коваленко Тетяна. <i>Я голосую за мир</i>	118
Голуб Богдан. <i>Я голосую за мир</i>	119
Козянчук Дмитро. <i>Я голосую за мир</i>	119
Капусткін Олександр. <i>Я голосую за мир</i>	119

Мельник Олександра. <i>Я голосую за мир</i>	120
Касянчук Богдана. <i>Я голосую за мир</i>	120
Жидкова Юлія. <i>Я голосую за мир</i>	121
Притула Світлана. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	121
Шилюк Сніжана. <i>Мир планеті – щастя дітям</i>	122
Червона Катерина. <i>Тривожні дзвони війни</i>	122
Степанюк Катерина. <i>Мир потрібен, щоб жити</i>	122
Соловей Вікторія. <i>Я голосую за мир!</i>	123
Гарбарчук Мирослава. <i>У світі миру і добра</i>	124
Приходько Марина. <i>У світі миру і добра</i>	124
Рула Анастасія. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	125
Веселовська Анастасія. <i>Ніхто не забути, ніщо не забуде</i>	127
Ващук Юлія. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	128
Король Тетяна. <i>Низький уклін ветеранам за щасливе і мирне дитинство</i>	128
Січкарук Тетяна.	129
Наконечна Анна.	130
Владичук Ілля. <i>Мир в моїх очах</i>	130
Басюк Тарас. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	131
Романюк Андрій. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	132
Винокур Віктор. <i>У світі миру й добра</i>	133
Тюняєв Артем. <i>У світі миру і добра</i>	134
Горбова Катерина. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	135
Бордюк Ігор. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	135
Шевчук Олена. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	136
Ансіфорова Марина. <i>Пташка миру</i>	139
Луковець Вікторія. <i>Я голосую за мир!</i>	139
Бедик Юлія. <i>У світі миру і добра</i>	140
Будник Юлія. <i>Щаслива моя синьоока Україна</i>	141
Герасимчук Дмитро. <i>Мир у світі – щастя дітям</i>	142
Лахман Наталія. <i>Мир всьому світу!</i>	143
Ліщук Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	143
Лінник Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	145
Євпак Олександр. <i>Я голосую за мир</i>	146
Коробчук Андрій. <i>Я голосую за мир</i>	148
Матвійчук Інна. <i>Я голосую за мир</i>	149

Роук Аліна. <i>Мир у світі таки буде, цього хочуть усі люди...</i>	150
Осіпчук Сергій. <i>Я голосую за мир</i>	151
Ішук Ліна. <i>Я хочу миру на землі!</i>	152
Лавренчук Марія. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	154
Нестерук Олександр. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	156
Купчик Вікторія. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	157
Бухтіярова Марина. <i>Війна – це лихо і ганьба народів</i>	160
Фадеева Алла. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	162
Самсон Оріся. <i>Хай мир настане в кожного в душі</i>	163
Мінчук Микола. <i>Мої роздуми про мирне життя</i>	164
Лахман Леонід. <i>Я голосую за мир!</i>	165
Йордан Юлія. <i>Ніхто не забутий, ніщо не забуте</i>	165
Ящук Яна. <i>Я голосую за мир</i>	167
Очко Софія. <i>Ми – за мир!</i>	167
Якобчук Ярослава.	168
Сидорчук Анастасія. <i>Я голосую за мир!</i>	169
Рибачук Тетяна.	169
Цибульський Микола.	169
Грицюк Катерина.	170
Півень Михайло. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	170
Павленко Давид. <i>Я голосую за мир!</i>	170
Гуціна Мар'яна. <i>Я голосую за мир!</i>	171
Дукач Юлія. <i>Я голосую за мир</i>	171
Левчук Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	172
Бачук Карина.	172
Косюк Ксенія. <i>Лист до Діда Мороза</i>	172
Трофімчук Наталія. <i>Я хочу миру!</i>	173
Козачук Дмитро. <i>Я голосую за мир</i>	173
Колоденська Яна. <i>Скрізь повинен бути мир</i>	174
Колоденська Яна. <i>Я голосую за мир</i>	174
Слободанюк Марія. <i>Я голосую за мир</i>	174
Ткачук Анна. <i>Мир</i>	175
Федаш Антон.	176
Кравчук Вікторія. <i>Я голосую за мир</i>	176
Шаліманова Юля. <i>Я голосую за мир</i>	177
Косовська Анна. <i>Чому я голосую за мир?</i>	177

Ковалевська Віта.	177
Тромфічук Д., Дзюбишин М., Поперенчук А., Волинець С. <i>Мир</i>	178
Дубініна Вероніка, Калінська Руслана. <i>Мир</i>	178
Кундуш Катерина. <i>Ми маленькі ліхтарики миру</i>	179
Кириченко Тамара. <i>Мир</i>	179
Шульц Маргарита. <i>Хай буде мир на світі!</i>	180
Воробйова Каріна. <i>Мир</i>	180
Білоус Юлія. <i>Я голосую за мир!</i>	180
Аксьонова Єлизавета. <i>Мир</i>	181
Богданова В. <i>Я голосую за мир</i>	181
Богданова В. <i>Рідна Україна</i>	181
Солімчук Тетяна. <i>Україна</i>	182
Мельник Аліна. <i>Бережіть мир!</i>	182
Мельник Аліна. <i>Україну рідну люблю!</i>	183
Мельник Аліна. <i>Хай люди у мирі живуть!</i>	183
Ус Ярослав. <i>Рідна моя сторона</i>	183
Рибак Олена. <i>Я голосую за мир!</i>	184
Іванів Марія. <i>Мир і війна</i>	184
Дворянська Віта. <i>Я голосую за мир!</i>	185
Максюк Анна. <i>Я голосую за мир!</i>	185
Осташевська Марія. <i>Війна і Мир</i>	186
Тарасова Дарія. <i>Я голосую за мир!</i>	186
Майба Мар'яна. <i>Я голосую за мир!</i>	187
Вовк Аліна. <i>Я голосую за мир</i>	187
Шкодич Михайло. <i>Мій рідний край, моя країна</i>	188
Шкодич Михайло. <i>Україна</i>	188
Горбатюк Ольга. <i>Мир – це саме головне</i>	189
Данилюк Ольга.	190
Борищук Іванна. <i>Як це добре в мирі жити!</i>	190
Борищук Іванна. <i>У світі миру і добра</i>	191
Борищук Іванна. <i>Єдиній Батьківщині</i>	191
Борищук Іванна. <i>Щаслива моя сеньоока Вкраїна!</i>	192
Кравчук Анна. <i>У світі миру, любові, добра</i>	192
Кравчук Анна. <i>Бережіть Україну!</i>	192
Більчук Тетяна. <i>Хай мир процвітає!</i>	193

Більчук Тетяна. <i>Моїй Україні</i>	193
Гара Дмитро. <i>Хай люди в мирі проживають!</i>	194
Лошманова Ірина. <i>Бережіть мир!</i>	194
Лошманова Ірина. <i>Україно! Ти прекрасна!</i>	194
Кормилецька Наталія. <i>Хай буде мир!</i>	195
Кормилецька Наталія. <i>Рідній Україні</i>	195
Гудошнік Юлія. <i>Нам потрібний мир!</i>	196
Джежула Марія. <i>Моя мрія</i>	196
Діравчук Надія. <i>Хай буде мир на землі!</i>	196
Діравчук Надія. <i>Оберігай мир!</i>	197
Діравчук Надія. <i>Хай буде мир!</i>	197
Діравчук Надія. <i>Україно! Розцвітай!</i>	197
Дудар Олександр. <i>Бережіть мир!</i>	198
Дудар Олександр. <i>Таким с мир...</i>	198
Дудар Олександр. <i>Моя Україна</i>	198
Ніколаєва Юлія. <i>Хай буде мир на всій землі!</i>	199
Ніколаєва Юлія. <i>Рідній Україні</i>	199
Романюк Іванна. <i>Мої мрії</i>	199
Романюк Іванна. <i>Рідна Україно, розцвітай!</i>	200
Романюк Іванна. <i>Мир – це щастя</i>	200
Рябчун Оксана. <i>Захищайте мир!</i>	201
Рябчун Оксана. <i>Україна – найпрекрасніша країна!</i>	201
Ящук Наталія. <i>Хай буде мир в Україні!</i>	201
Ящук Наталія. <i>Україна – рідний край</i>	202
Ящук Наталія. <i>Мріємо в мирі жити</i>	202
Столярчук Сергій. <i>Мир – це щастя!</i>	202
Парфенюк Дарина. <i>Ми хочем миру на землі!</i>	203
Баланчик Володимир.....	203
Олинець Антон. <i>Мир на землі</i>	203
Юсько Іван. <i>Вільна Україна</i>	204
Юсько Іван. <i>Моя право</i>	204
Юсько Іван. <i>Якби я став чарівником</i>	205
Юсько Іван. <i>Повчання</i>	205
Юсько Іван. <i>Село рідне моя</i>	205
Комардін Юлія. <i>Я голосую за мир</i>	206
Рудик Анастасія. <i>Я голосую за мир</i>	207

Вакульчук Наталія.....	207
Плахта Аліна.....	207
Бондар Богдан.....	208
Степанюк Катерина. <i>Плачуть солдатські матері</i>	208
Пахальчук Катерина. <i>Що таке мир?</i>	209
Чайковська Анна.....	209
Остапчук Валентина.....	210
Гайдиш Михайло. <i>Надзвичайне щастя</i>	211
Гайдиш Михайло. <i>Я голосую за мир</i>	211
Пагута Віталій. <i>Мир</i>	212
Гнатюк Тетяна. <i>Україні</i>	212
Гнатюк Тетяна. <i>Україна – мати</i>	213
Приходько Володимир.....	214
Г'ясецький Вадим. <i>Я голосую за мир</i>	214
Петрук Віка.....	215
Денисюк Марина. <i>Хочу в мирі і злагоді жити</i>	215
Дрозд Олександр. <i>Хочу миру сьогодні</i>	216
Гусарська Людмила. <i>Я – за мир...</i>	217
Полодюк Ольга. <i>Я голосую за мир</i>	218
Мельничук Ольга. <i>Світ без війни</i>	219
Кочергіна Наталія. <i>Незалежна країна</i>	219
Кочергіна Наталія. <i>Ми – майбутнє України</i>	220
Кочергіна Наталія. <i>Моя Україно</i>	221
Лінчук Анастасія.....	221
Борейчук Олеся. <i>Що таке мир?</i>	223
Лесовець Дмитро. <i>Хай буде мир!</i>	224
Муштин Ірина. <i>Мир</i>	224
Садовник Тамара. <i>Протест проти фальші</i>	225
Садовник Тамара. <i>Безсмертний подвиг українського народу</i>	226
Голуб Марина. <i>Україна в огні</i>	227
Голуб Марина. <i>Життя</i>	228
Голуб Марина. <i>Право</i>	229

Для приміток

Для приміток

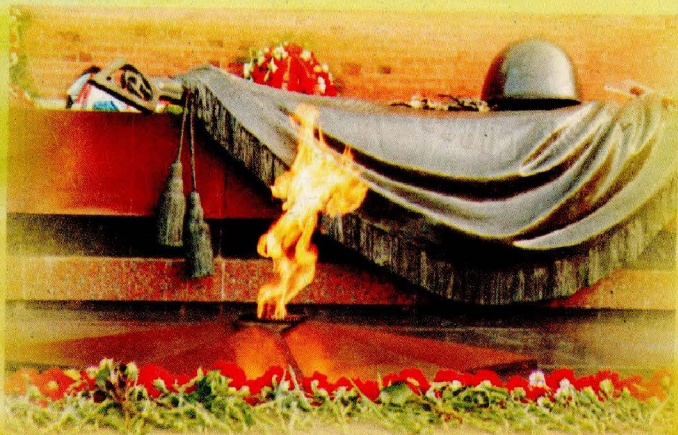
Пам'яті академіка Степана Дем'янчука

Я голосую за мир

Матеріали XII громадських учнівських читань
“Я голосую за мир”

Верстка: Онопрійчук Г.А.
Комп'ютерний набір: Болба О.В.

Підп. до друку 09.04.2008 р.
Формат 60x84/16. Папір офсетн. №1. Гарнітура Times New Roman.
Друк різнограф. Тираж 350 пр.
Редакційно-видавничий центр “Тетіс”
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука.
33027 Рівне, вул. академіка Степана Дем'янчука, 4.
E-mai: mail@regi.rovno.ua



Ніхто не забутий, ніщо не забуте
Ніхто не забутий,
На попіл ніхто не згорів.
Солдатські портрети
на вишитих крилах пливуть.
Ї доки є пам'ять в людей,
Ї доки живуть матері,
Допоки й сини, що спіткнулись
об кулі - живуть!